

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 15Co/234/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1415211555
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 12. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Mészárosová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2023:1415211555.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Mészárosovej a členov senátu JUDr. Márie Hajdínovej a Mgr. Patricie Skotnickej, v právnej veci žalobcov: Členovia pozemkového spoločenstva, v zmysle § 16 ods. 2 zákona č. 97/2013 Z. z. o pozemkových spoločenstvách zastúpení pozemkovým spoločenstvom Lesné pozemkové spoločenstvo v Záhorskej Bystrici, IČO : 30 781 035, Bratislava - Záhorská Bystrica, Čsl. tankistov č. 134, zastúpení JUDr. Margita Medveczká, advokátka, Bratislava, Drotárska cesta č. 68, proti žalovanému : Slovenská republika, v mene ktorej koná LESY Slovenskej republiky, štátny podnik, IČO : 36 038 351, Banská Bystrica, Námestie SNP č. 8, zastúpený JUDr. Eva Hrinková, advokátka, Bratislava, Hečkova č. 18, o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, na odvolanie žalobcov proti rozsudku Mestského súdu Bratislava IV (vo veci Okresného súdu Bratislava IV) zo dňa 23. mája 2018, č. k. 18 C 296/2015-285, takto

rozhodol:

I. Rozsudok Mestského súdu Bratislava IV (vo veci Okresného súdu Bratislava IV) zo dňa 23. mája 2018, č. k. 18 C 296/2015-285, vo výroku I. m e n í tak, že u r č u j e , že vlastníckmi nehnuteľnosťi :

A) zapísaných v katastri nehnuteľností Okresného úradu v Bratislave, odbor katastrálny pre okres Bratislava IV, obec: BA-m. č. R. N., k.ú. R. N. na U. Č.. XXXX ako parcela registra „E“, parc. č. XXXX/X - lesné pozemky o výmere 132.562 m², a zároveň na LV č. XXXX ako parcela registra „C“, parc. č. XXXX/X - lesné pozemky o výmere 132.562 m² sú títo členovia Lesného pozemkového spoločenstva v R. N. :

- L.. O. N. I. D. Í. G., F. N., D. XX.X.XXXX, F. Č.. XXXXXX/XXX, N. XXX XX N., D. Č.. XX, Z. - S. Z. A. X/XX
- L.. W. A. L. U. Á. F. L. G. P. S. Á., F. A., D. XX.X.XXXX, F. Č.. XXXXXX/XXXX, N. XXX XX N., M. Č.. XXXX/X, Z. - S. Z. A. X/XX V. X/XXX
- L.. H. O. V. U. L. D. P. S. Z. G. Ý., F. O., D. XX.X.XXXX, F. Č.. XXXXXX/XXXX, N. N., F. Č.. XXXX/XX, Z. - S. Z. A. XX/XXXX (X/XX V. X/XXX)
- I. U. V. Y. C. G. P. S. L. Č. P. S. Á., F. O., D. XX.XX.XXXX, F. Č.. XXXXXX/XXX, N. XXX XX Z., A. G. Č.. X, Z. - S. Z. A. X/XX V. X/XXX
- Š. R. Á. F. I. Y. G. Á., F. L., D. XX.X.XXXX, F. Č.. XXXXXX/XXX, N. XXX XX Z., W. Č.. XXX/XX, Z. - S. Z. A. X/XX
- M. R. Á. F. I. Y. G. Ý., F. R., D. XX.XX.XXXX, F. Č.. XXXXXX/XXXX, N. XXX XX N., R. Č.. XXXX/X, Z. - S. Z. A. X/XX
- V. R. Á. F. I. Y. G. Á., F. R., D. X.X.XXXX, F. Č.. XXXXXX/XXX, N. XXX XX A. O. Č.. XXX, Z. - S. Z. A. X/XX
- G. M. Á. D. P. Š. P. S. Á., F. R., D. XX.XX.XXXX, F. Č.. XXXXXX/XXXX, XXX XX N. N., L. Č.. XXXX/X, Z. - S. Z. A. X/XX
- V. F. I. Š. P. S. Z. G. Á., F. N., D. XX.X.XXXX, F. Č.. XXXXXX/XXXX, N. XXX XX N., H. Č.. XXXX/XX, Z. - S. Z. A. X/XX
- M. R. Á. F. I. Y. G. Á., F. U., D.Á. XX.XX.XXXX, F. Č.. XXXXXX/XXXX, N. XXX XX N., W. Č.. XXXX/XXC, Z. - S. Z. A. X/XX

- D. Š. H. Ú. F. P. S. Á., F. G., D. XX.X.XXXX, F. Č.. XXXXXX/XXX, N. XXX XX N., B. Č.. XXXX/XX, Z. - S. Z. A. X/XX

- C. O. V. Š. G. P. S. Á., F. Z., D. XX.X.XXXX, F. Č.. XXXXXX/XXXX, N. XXX XX N., B. Č.. XXXX/XX, Z. - S. Z. A. X/XX

- F. G. V. C. Á. D. G. P. S. Á., F. D., D. XX.X.XXXX, F. Č.. XXXXXX/XXX, N. XXX XX N., Č.. H. Č.. XXXX/XX, Z. - S. Z. Y. A. X/XX

- F. U. S. U. Č. I. G., F. S., D. XX.X.XXXX, F. Č.. XXXXXX/XXX, N. XXX XX N., G. M. F. Č.. XXXX/XX, Z. - S. Z. A. X/XX

- L. N. N. U. I. Y. C. V., F. N., D. XX.X.XXXX, F. Č.. XXXXXX/XXX, N. XXX XX O., U. Č.. XXX/X, Z. - S. Z. A. X/XXX

- F. O. C. P. F. I. Y. G. Á., A., F. F., D. XX.X.XXXX, F. Č.. XXXXXX/XXX, N. XXX XX N., O. Č.. XXXX/XX, Z. - S. Z. A. X/XX

- I. G. P. Š. L. Y. G. Ý., F. G., D. XX.X.XXXX, F. Č.. XXXXXX/XXXX, N. XXX XX N., C. O. Č.. XXXX/X, Z. - S. Z. A. X/XXX

- P. H. F. P. M. V. G. P. S. Á., D. XX.X.XXXX, F. Č.. XXXXXX/XXXX, N. XXX XX O. H., D. Č.. XX, Č. - S. Z. A. X/XXX

- L. V. G. X. R. O. P. S. Á., F. S., D. X.X.XXXX, F. Č.. XXXXXX/XXX, N. XXX XX N., H. Č.. XXX/XX, Z. - S. Z. A. X/XX

- G. M. V. O. V. F. L. G., F. M., D. X.X.XXXX, F. Č.. XXXXXX/XXXX, N. XXX XX N., C. Č.. XXXX/X, Z. - S. Z. A. X/XX

- L. A. O. V. U. L. D. P. S. Z. G. Ý., F. O., D. X.X.XXXX, F. Č.. XXXXXX/XXX, N. XXX XX N., H. Č.. XXXX/XX, Z. - S. Z. A. X/XXX V. X/XXX

- O. N. B. F. I. B. B. I. F. Z. I. D., F. O., D.Á. XX.X.XXXX, F. Č.. XXXXXX/XXXX, N. XXX XX N., Č.. H. Č.. XXXX/XXX, Z. - S. Z. A. X/XXX V. X/XXX

- L. Z. N. I. F. D. Á. H. P. S. Á., F. O., D. X.X.XXXX, F. Č.. XXXXXX/XXXX, N. XXX XX N., C. Č.. XXXX/XX, Z. - S. Z. A. X/XXX

- T. Z. H. V. F. Ý., F. Z., D. XX.XX.XXXX, F. Č.. XXXXXX/XXX, N. XXX XX N., R. Č.. XXXX/X, Z. - S. Z. A. X/XX

- O. Z. H. V. F. Ý., F. Z., D. X.X.XXXX, F. Č.. XXXXXX/XXXX, N. XXX XX N., R. Č.. XXXX/X, Z. - S. Z. A. X/XX

- O. Y. C. F. L. Z. H. L. V. D., F. Z., D. X.X.XXXX, F. Č.. XXXXXX/XXXX, N. XXXX I. W. Z., A.P. N. XXX, C. Y. XXX XX, X. - S. Z. A. X/XX

- Š. Z. H. V. F. Ý., F. Z., D. X.X.XXXX, F. Č.. XXXXXX/XXX, N. XXX XX N., H. Č.. XXXX/XX, Z. - S. Z. A. X/XX

- F. M. N. U. I. Y. C. V., Y. F. N., D. XX.X.XXXX, F. Č.. XXXXXX/XXX, N. XXX XX N., H. Č.. XXXX/XX, Z. - S. Z. A. X/XX

- M. N. U. I. Y. C. V., F. N., D. XX.XX.XXXX, F. Č.. XXXXXX/XXX, N. XXX XX N., N. Č.. XXXX/XXA, Z. - S. Z. A. X/XXX

- M. N. U. I. Y. C. V., F. N., D. XX.X.XXXX, F. Č.. XXXXXX/XXXX, N. XXX XX N., J. Č.. XXXX/XX, Z. - S. Z. A. X/XX

B) zapísaných v katastri nehnuteľností Okresného úradu v Bratislave, odbor katastrálny pre okres Bratislava IV, obec: BA-m. č. R. N., G.Ú. R. N. na U. Č.. XXXX ako parcela registra „E“, parc. č. XXXX/X - lesné pozemky o výmere 2.368 m² a zároveň na LV Č.. XXXX ako parcela registra „C“, parc. č. XXXX/XX - lesné pozemky o výmere 2.368 m² sú títo členovia Lesného pozemkového spoločenstva v R. N. :

- T. Z. H. V. F. Ý., F. Z., D. XX.XX.XXXX, F. Č.. XXXXXX/XXX, N. XXX XX N., R. Č.. XXXX/X, Z. - S. Z. A. X/XX

- O. Z. H. V. F. Ý., F. Z., D. X.X.XXXX, F. Č.. XXXXXX/XXXX, N. XXX XX N., R. Č.. XXXX/X, Z. - S. Z. A. X/XX

- O. Y. C. F. L. Z. H. L. V. D., F. Z., D. X.X.XXXX, F. Č.. XXXXXX/XXXX, N. XXXX I. W. Z., A.P. N. XXX, C. Y. XXX XX, X. - S. Z. A. X/XX

- L. W. A. L. U. Á. F. L. G. P. S. Á., F. A., D. XX.X.XXXX, F. Č.. XXXXXX/XXXX, N. XXX XX N., M. Č.. XXXX/X, Z. - S. Z. A. X/XX V. X/XXX

- L. H. O. V. U. L. D. P. S. Z. G. Ý., F. O., D. XX.X.XXXX, F. Č.. XXXXXX/XXXX, N. N., F. Č.. XXXX/XX, Z. - S. Z. A. XX/XXXX (X/XX V. X/XXX)

- I. U. V. Y. C. G. P. S. L. Č. P. S. Á., F. O., D. XX.XX.XXXX, F. Č.. XXXXXX/XXX, N. XXX XX Z., A. G. Č.. X, Z. - S. Z. A. X/XX V. X/XXX

- Š. R. Á. F. I. Y. G. Á., F. L., D. XX.X.XXXX, F. Č.. XXXXXX/XXX, N. XXX XX Z., W. Č.. XXX/XX, Z. - S. Z. A. X/XX

- M. R. Á. F. I. Y. G. Ý., F. R., D. XX.XX.XXXX, F. Č.. XXXXXX/XXXX, N. XXX XX N., R. Č.. XXXX/X, Z. - S. Z. A. X/XX

- V. R. Á. F. I. Y. G. Á., F. R., D. X.X.XXXX, F. Č.. XXXXXX/XXX, N. XXX XX A. O. Č.. XXX, Z. - S. Z. A. X/XX

- G. M. Á. D. P. Š. P. S. Á., F. R., D. XX.XX.XXXX, F. Č.. XXXXXX/XXXX, XXX XX N. N., L. Č.. XXXX/X, Z. - S. Z. A. X/XX

- V. F. I. Š. P. S. Z. G. Á., F. N., D. XX.X.XXXX, F. Č.. XXXXXX/XXXX, N. XXX XX N., H. Č.. XXXX/XX, Z. - S. Z. A. X/XX

- M. R. Á. F. I. Y. G. Á., F. U., D.Á. XX.XX.XXXX, F. Č.. XXXXXX/XXXX, N. XXX XX N., W. Č.. XXXX/XXC, Z. - S. Z. A. X/XX

- D. Š. H. Ú. F. P. S. Á., F. G., D. XX.X.XXXX, F. Č.. XXXXXX/XXX, N. XXX XX N., B. Č.. XXXX/XX, Z. - S. Z. A. X/XX

- M. F. Á. Y. P. S. Á., F. Z., D. X.X.XXXX, F. Č.. XXXXXX/XXXX, N. XXX XX N., C. Č.. XXX/XX, Z. - S. Z. A. X/XX

- F. U. G. V. C. Á. D. G. P. S. Á., F. D.Á., D. XX.X.XXXX, F. Č.. XXXXXX/XXX, N. XXX XX N., Č.. H. Č.. XXXX/XX, Z. - S. Z. A. X/XX

- F. U. S. U. Č. I. G., F. S., D. XX.X.XXXX, F. Č.. XXXXXX/XXX, N. XXX XX N., G. M. F. Č.. XXXX/XX, Z. - S. Z. A. X/XX

- L. N. N. U. I. Y. C. V., F. N., D. XX.X.XXXX, F. Č.. XXXXXX/XXX, N. XXX XX O., U. Č.. XXX/X, Z. - S. Z. A. X/XXX

- F. O. C. P. F. I. Y. G. Á., A., F. F., D. XX.X.XXXX, F. Č.. XXXXXX/XXX, N. XXX XX N., O. Č.. XXXX/XX, Z. - S. Z. A. X/XX

- I. G. P. Š. L. Y. G. Ý., F. G., D. XX.X.XXXX, F. Č.. XXXXXX/XXXX, N. XXX XX N., C. O. Č.. XXXX/X, Z. - S. Z. A. X/XXX

- P. H. F. P. M. V. G. P. S. Á., D. XX.X.XXXX, F. Č.. XXXXXX/XXXX, N. XXX XX O. H., D. Č.. XX, Č. - S. Z. A. X/XXX

- L. S. C. P. F. Á. G. P. S. Á., F. S., D. XX.X.XXXX, F. Č.. XXXXXX/XXX, N. XXX XX N., Z. XXX/X, Z. - S. Z. A. X/XX

- S. N. V. F. L. Y. P. S. Á., D. X.X.XXXX, F. Č.. XXXXXX/XXX, N. XXX XX N., L. T. Č.. XXXX/XX, Z. - S. Z. A. X/XX

- L. A. O. V. U. L. D. P. S. Z. G. Ý., F. O., D. X.X.XXXX, F. Č.. XXXXXX/XXX, N. XXX XX N., H. Č.. XXXX/XX, Z. - S. Z. A. X/XXX V. X/XXX

- O. N. B. F. I. B. B. I. F. Z. I. D., F. O., D.Á. XX.X.XXXX, F. Č.. XXXXXX/XXXX, N. XXX XX N., Č.. H. Č.. XXXX/XXX, Z. - S. Z. A. X/XXX V. X/XXX

- L. Z. N. I. F. D. Á. H. P. S. Á., F. O., D. X.X.XXXX, F. Č.. XXXXXX/XXXX, N. XXX XX N., C. Č.. XXXX/XX, Z. - S. Z. A. X/XXX

- Š. Z. H. V. F. Ý., F. Z., D. X.X.XXXX, F. Č.. XXXXXX/XXX, N. XXX XX N., H. Č.. XXXX/XX, Z. - S. Z. A. X/XX

- F. M. N. U. I. Y. C. V., Y. F. N., D. XX.X.XXXX, F. Č.. XXXXXX/XXX, N. XXX XX N., H. Č.. XXXX/XX, Z. - S. Z. A. X/XX

- M. N. U. I. Y. C. V., F. N., D. XX.XX.XXXX, F. Č.. XXXXXX/XXX, N. XXX XX N., N. Č.. XXXX/XXA, Z. - S. Z. A. X/XXX

- M. N. U. I. Y. C. V., F. N., D. XX.X.XXXX, F. Č.. XXXXXX/XXXX, N. XXX XX N., J. Č.. XXXX/XX, Z. - S. Z. A. X/XX

a vo výroku II. mení tak, že všetkým žalobcom spoločne a nerozdielne priznáva nárok na náhradu trov prvoinštančného konania v rozsahu 100 %.

II. Všetkým žalobcom spoločne a nerozdielne priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1.1. Súd prvej inštancie rozsudkom zo dňa 23.5.2018, č. k. 18 C 296/2015-285, zamietol žalobu o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam (výrok I.) a o trovách konania rozhodol tak, že úspešný

žalovaný má voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % (výrok II.). Rozhodnutie právne odôvodnil ustanoveniami § 137 písm. c) zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“) a § 7 ods. 1, 2 zákona č. 215/1919 o zabrání veľkého majetku pozemkového. Pokiaľ ide o vecné odôvodnenie uviedol, že žalobou, v znení jej úpravy na pojednávaní dňa 23.5.2018, sa žalobca domáhal, aby súd určil, že fyzické osoby bližšie špecifikované v žalobe ako členovia Lesného pozemkového spoločenstva v Záhorskej Bystrici (ďalej aj ako „Spoločenstvo“) sú v podieloch bližšie špecifikovaných v žalobe vlastníkami nehnuteľností zapísaných v katastri nehnuteľností Okresného úradu v Bratislave, odbor katastrálny pre okres Bratislava IV, obec: BA-m. č. R. N. na U. Č.. XXXX (predtým U. Č.. XXXX) ako parcela registra „E“, parcela č. XXXX/X - lesné pozemky o výmere 132.562 m² a nehnuteľností zapísaných v katastri nehnuteľností Okresného úradu v Bratislave, odbor katastrálny pre okres Bratislava IV, obec: BA-m. č. R. N. na LV č. XXXX ako parcela registra „E“, parcela č. XXXX/X - lesné pozemky o výmere 2.368 m² (ďalej len „pozemky/nehnuteľnosti“). Žalobu odôvodnil tým, že žalovaný je zapísaný v katastri nehnuteľností vedenom Okresným úradom v Bratislave, odbor katastrálny pre okres Bratislava IV, obec BA - m. č. R. N. na LV č. XXXX ako vlastníkom nehnuteľností - lesného pozemku registra „C“ s parcelným č. XXXX/X, s poznámkou, že hodnovernosť údajov vlastníckeho práva k predmetnému pozemku bola spochybnená duplicitou vlastníctva k pozemku registra „E“ s parcelným č. XXXX/X, zapísaného na LV č. XXXX (XXXX) a lesného pozemku registra „C“ s parcelným č. XXXX/XX, s poznámkou, že hodnovernosť údajov vlastníckeho práva k predmetnému pozemku bola spochybnená duplicitou vlastníctva k pozemku registra „E“ s parcelným č. XXXX/X, zapísaného na LV č. XXXX. Žalobca má za to, že nie žalovaný, ale členovia žalobcu ako spoluvlastníci sú vlastníkami uvedených pozemkov. Nie je ani zrejme, akým spôsobom došlo k zaevidovaniu vlastníctva žalovaného. Členovia žalobcu boli ako spoluvlastníci predmetných lesných pozemkov zapísaní v evidencii nehnuteľností na základe Notárskej zápisnice N 44/93 Nz 42/93, zo dňa 9.4.1993 a Notárskej zápisnice N 8/94 Nz 8/94, zo dňa 10.1.1994, ktorých obsahom je osvedčenie, že členovia žalobcu sú spoluvlastníkmi predmetných pozemkov. Tieto získali ich právni predchodcovia kúpou od grófa U. G., kúpnopredajnou zmluvou zo dňa 16.1.1942 s tým, že nebol vykonaný pozemnoknižný zápis. Podkladmi pre vydanie uvedeného osvedčenia bolo potvrdenie advokáta Dr. A. T. o zaplatení kúpnej ceny za pozemky zo dňa 4.9.1934, 4.10.1934, 10.1.1933, 12.9.1934 a 16.10.1937, vyjadrenie Miestneho úradu v Záhorskej Bystrici o tom, že Lesná spoločnosť L. a spol. mala v katastri obce R. N. v lokalite T. vo vlastníctve les o výmere cca 40 ha a čestné prehlásenie dvoch svedkov o držbe pozemkov právnymi predchodcami účastníkov. Navyše už v geometrickom pláne a výkaze plôch č. XXX/XX z roku 1937, vyhotovenom Ing V. D., úradne oprávneným civilným inžinierom - R. S. B., S. H.. Z. Č.. XX, M. I. V. O. A. Č.. XXXX/2, XXXX/X, XXXX/X, XXXX/X V. XXXX Družstvo L. (právny predchodca žalobcu). Lesné spoločenstvo L. a spol. vlastnilo les o výmere 41,5 ha a tento aj v nasledujúcich rokoch riadne obhospodarovalo až do založenia bývalého Jednotného roľníckeho družstva (ďalej aj „JRD“) v Záhorskej Bystrici v roku 1957, kedy svoj lesný majetok odovzdalo do hospodárenia tomuto JRD. V roku 1958 bolo Lesné spoločenstvo L. a spol. zrušené podľa § 1 písm. a) zákona č. 2/1958 Sb. n. SNR o úprave pomerov a obhospodarovaní spoločne užívaných lesov bývalých urbarialistov, komposesorátov a podobných útvarov (ďalej aj „zákon č. 2/1958 Sb. n. SNR“) a Rada Okresného národného výboru vzhľadom na to rozhodnutím č. 7308/58 zo dňa 29.5.1958, rozhodla o odovzdaní jeho lesných pozemkov o výmere 39.700 ha do obhospodarovania Krajskej správe lesov podľa § 2 ods. 1 zákona č. 2/1958 Sb. n. SNR. Týmto však nezaniklo vlastnícke právo členov Spoločenstva k predmetným lesným pozemkom, ktorí sa až do roku 1958 o pozemky riadne starali, užívali ich, vykonávali ťažbu a predaj dreva, za čo odvádzali príslušné dane a poplatky. Svedčia o tom výmery z rokov 1953, 1954, tzv. Soznanie k dôchodkovej dani družstiev na rok 1955 a 1956, Priama hospodárska zmluva o výkupe dreva z roku 1957 medzi Lesnou spoločnosťou L. a spol. a Lesným závozom Bratislava. V roku 1988 bola medzi Obvodným národným výborom Bratislava IV ako odovzdávajúcou organizáciou a Západoslovenskými štátnymi lesmi Bratislava ako preberajúcou organizáciou uzatvorená Hospodárska zmluva č. P-2681/1988-153, na základe ktorej bola prevedená správa majetku - nehnuteľností špecifikovaných v zmluve. Nedošlo však a ani nemohlo dôjsť k prevodu vlastníckeho práva, nakoľko ich vlastníkom boli vždy členovia bývalého Družstva L. a spol., resp. ich právni nástupcovia a nie Obvodný národný výbor. Navyše osoba, ktorá túto zmluvu podpísala, nemala na to oprávnenie. Právne postavenie členov žalobcu je neisté, keďže vlastnícke právo k pozemkom je zapísané v katastri nehnuteľností duplicitne aj v prospech žalovaného, je tu naliehavý právny záujem na takomto určení, pričom rozsudok súdu môže byť jediným podkladom, ktorým bude odstránená v katastri evidovaná duplicita vlastníctva a zabezpečená právna istota skutočných

vlastníkov. Žalovaný nenadobudol pozemky od vlastníka, t. j. od členov žalobcu, preto sa nemohol stať ich vlastníkom.

1.2. Žalovaný žiadal žalobu zamietnuť, nakoľko nárok žalobcu považuje za nepreukázaný a nedôvodný. Uviedol, že Záborovým zákonom č. 215/1919 Zb. prešla pôda do vlastníctva štátu de iure. Ustanovenie § 6 Záborového zákona zabezpečilo pôvodným vlastníkom na zabranej (vyvlastnenej) pôde hospodárenie až do jej faktického prevzatia štátom. Z kúpnej zmluvy uzatvorenej s L. G. ako predávajúcim, ktorú predložil žalobca, explicitne vyplýva, že platnosť prevodu je podmienená schválením v zmysle § 7 Záborového zákona. Vyžaduje sa úradný súhlas na scudzenie zabraného majetku, a nemá bez neho pre štát právne následky, resp. vyžadujú tieto právne konania povolenie vtedajších pozemkových úradov a bez nich sú neplatné. Navyše kúpnu zmluvu nemohlo dôjsť k nadobudnutiu vlastníckeho práva bez zápisu v pozemkovej knihe, ktorý mal konštitutívne účinky pri prechode vlastníctva k nehnuteľnostiam pred 1.1.1954, kedy platilo uhorské obyčajové právo. Na zápise pozemkovoknižnej vložky č. 26 je zaevidovaný zápis o konfiškácii uvedených pozemkov podľa nariadenia SNR č. 104/1945 Zb. o konfiškovaní a urýchlennom rozdelení pôdohospodárskeho majetku Nemcov, Maďarov, ako aj zradcov a nepriateľov slovenského národa v znení nariadenia SNR č. 64/1946 Zb., a tieto pozemky boli predmetom konfiškácie ich reálnemu pôvodnému vlastníkovi - grófovi G.. Dôkazy, ktoré v konaní predložil žalobca na preukázanie vlastníctva jeho členov považuje žalovaný za irelevantné, nakoľko preukazujú len to, že právni predchodcovia členov žalobcu tieto lesné pozemky užívali. Uviedol tiež, že predložený geometrický plán nebol nikdy premietnutý do pozemkovoknižnej mapy ani do A. Č.. XX. Z predloženej Hospodárskej zmluvy je zrejmé, že sa jednalo o prevod správy národného majetku, a teda majetku štátu preberajúcej organizácii - Západoslovenské štátne lesy Bratislava, ako právnenému predchodcovi aktuálneho správcu sporných pozemkov, a teda sporné pozemky boli majetkom štátu, a preto aj sú majetkom štátu. Ďalej poukázal na to, že predmetom predloženej kúpnej zmluvy nie sú pozemky, ktorých určenie vlastníctva je predmetom tohto konania. Zároveň uviedol, že členovia žalobcu nenadobudli predmetné pozemky ani titulom vydržania, keďže mali vedomosť o tom, že ich držba daných nehnuteľností nebola v poriadku, resp. ich vlastníctvo nebolo v súlade so zákonom. Právni predchodcovia členov žalobcu tiež neboli dobromyseľní v tom, že im vlastnícke právo k pozemkom patrí, keďže nemali právny titul nadobudnutia. Samotná držba k vydržaniu nepostačuje. Neznalosť jasného, zrozumiteľného a nesporného ustanovenia zákona neospravedlňuje - pri zachovaní obvyklej opatrnosti sa totiž predpokladá, že každý sa oboznámi so zákonnou úpravou právneho úkonu, ktorý má v úmysle urobiť. Na základe absolútne neplatného právneho úkonu nemôže dôjsť k platnému prevodu vlastníckeho práva, nemožno preto uvažovať o ochrane vlastníckeho práva hoc i dobromyseľného nadobúdateľa. Nemožno v takomto prípade uprednostniť požiadavku právnej istoty a ochrany práv nadobudnutých v dobrej viere pred zásadou, podľa ktorej nikto nemôže na iného previesť viac práv ako má sám. Žalobca nepreukázal titul, na základe ktorého právni predchodcovia členov žalobcu nadobudli pozemky do vlastníctva, ani to, že by členovia žalobcu a ich právni predchodcovia boli dobromyseľní v tom, že im vlastnícke právo patrí. Predovšetkým nepreukázal riadny vstup do držby. Samotné dlhodobé užívanie pozemku nie je pre dobromyseľnosť postačujúce.

1.3. Žalobca k vyjadreniu žalovaného uviedol, že zo súdnej praxe vyplýva, že na nadobudnutie vlastníckeho práva nie je nevyhnutný zápis do pozemkovej knihy. Intabulačný princíp nadobudnutia vlastníckeho práva poznal aj výnimky. Lesné pozemkové spoločenstvo v Záhorskej Bystrici je právnym nástupcom štyroch subjektov, z ktorých každý kupoval v rámci pozemkovej reformy od grófa G. časť lesa, Spoločnosť bývalých urbarialistov v Záhorskej Bystrici kúpil 266 k. j., Roľnícke lesné družstvo O. a spol. v Záhorskej Bystrici - kúpil 151 k. j., Roľnícke lesné družstvo N. a spol. v Záhorskej Bystrici - kúpil 135 k. j., Roľnícke družstvo L. a spol. v Záhorskej Bystrici - kúpil 71 k. j. Predložená kúpna zmluva sa týka kúpy lesa v mene Spoločnosti bývalých urbarialistov v Záhorskej Bystrici, kúpnu zmluvu týkajúcu sa družstva L. žalobca nemá, ale viaceré dokumenty potvrdzujú, že bola uzatvorená. Okolnosti založenia družstiev vysvetľuje vo svojom čestnom vyhlásení aj M. N., D. W. X.X.XXXX, najstarší obyvateľ R. N. a vnuk jedného zo zakladateľov družstva L., pána M. O.. Okrem okolností založenia družstiev potvrdzuje aj užívanie a vlastníctvo nadobudnutého lesa zakladajúcimi členmi družstiev. Za účelom preukázania dobromyseľného nadobudnutia vlastníckeho práva predložil žalobca potvrdenia o zaplatení celej kúpnej ceny, na základe čoho boli právni predchodcovia členov žalobcu ako noví vlastníci uvedení do užívania pozemkov. Žalobca ďalej uviedol, že ním predložené dôkazy preukazujú, že štátne orgány a orgány zodpovedné za správu lesov komunikovali s právnymi predchodcami členov žalobcu ako s vlastníkmi, a ich vlastnícke právo rešpektovali. Opätovne uviedol, že žalovaný nemá k dispozícii žiadny právny titul nadobudnutia pozemkov. Keďže sa v Hospodárskej zmluve z roku 1988 prevádzalo iba právo hospodárenia a nie vlastnícke právo, žalobca má za to, že už z tohto úkonu bolo zrejmé, že si žalovaný bol vedomý toho, že nie je vlastníkom, preto prevádzal len právo hospodárenia.

1.4. Žalovaný po vyjadrení žalobcu na svojom tvrdení zotrval. Uviedol, že žalobca nepreukázal ani tvrdenia o zaplatení kúpnej ceny, pretože z predložených dokladov nevyplýva, že by malo ísť o zaplatenie kúpnej ceny na základe kúpnej zmluvy, a už vôbec nie, že sa prevzaté financie týkali pozemkov, ktoré sú predmetom tohto sporu. Preto zotrval na tom, že k prevodu pozemkov v roku 1942 od grófa G. nikdy nedošlo, najmä s ohľadom na nepreukázanie titulu nadobudnutia predmetných pozemkov, a tiež na nepreukázanie dobromyseľnosti domnelých vlastníkov a ich právnych nástupcov, že im vlastnícke právo patrí.

1.5. Súd prvej inštancie vykonaným dokazovaním zistil nasledovný skutkový stav. Z výpisu z listu vlastníctva č. XXXX (č. l. 13 a nasl. spisu), okres - Bratislava IV, BA - m. č. R. N., G. Ú. R. N., zistil, že k parcele č. XXXX/X reg. „E“ lesné pozemky o výmere 2.368 m², sú ako vlastníci zapísaní členovia žalobcu s poznámkou, že hodnovernosť údajov vlastníckeho práva bola spochybnená duplicitou vlastníctva k pozemku registra „C“ parcela č. XXXX/XX, zapísaného na LV č. XXXX, na základe Notárskych zápisníc Nz 42/93, Nz 8/94 a Hospodárskej zmluvy č. P-2681/1988-153. Z výpisu z listu vlastníctva č. XXXX (č. l. 16 a nasl. spisu), okres - Bratislava IV, BA - m. č. R. N., G. Ú. R. N., zistil, že k parcele č. XXXX/X registra „E“ lesné pozemky o výmere 132.256 m², sú ako vlastníci zapísaní členovia žalobcu s poznámkou, že hodnovernosť údajov vlastníckeho práva bola spochybnená duplicitou vlastníctva k pozemku registra „C“ parcelné č. XXXX/5, zapísaného na LV č. XXXX, na základe Notárskych zápisníc Nz 42/93, Nz 8/94 a Hospodárskej zmluvy č. P-2681/1988-153. Z rozhodnutia Obvodného úradu Bratislava IV o zápise do registra pozemkových spoločenstiev (č. l. 19 a nasl. spisu) a výpisu z registra pozemkového spoločenstva vyplýva (č. l. 21 spisu), že dňom 28.5.1996 sa Lesné spoločenstvo v Záhorskej Bystrici zapisuje do registra pozemkových spoločenstiev, pričom dňa 25.5.1999 došlo k zmene názvu na Lesné pozemkové spoločenstvo v Záhorskej Bystrici. Dňa 7.1.2011 došlo k zmene údajov v registri pozemkových spoločenstiev (č. l. 22 a nasl. spisu). Zo zápisnice na valnom zhromaždení Lesného pozemkového spoločenstva v Záhorskej Bystrici (č. l. 25 a nasl. spisu), vyplýva, že uznesením č. 4/2012 valné zhromaždenie poverilo výbor, aby v prípade, ak akýkoľvek dôvod bude brániť zápisu vlastníckych práv členov Spoločenstva ako podielových spoluvlastníkov spoločných nehnuteľností k spoločnej nehnuteľnosti do katastra nehnuteľností, zabezpečil spísanie a podanie návrhu na určenie vlastníckych práv členov Spoločenstva ako spoluvlastníkov spoločnej nehnuteľnosti k tým spoločným nehnuteľnostiam, ktorých vlastníctvo je sporné a zabezpečil všetky podmienky, aby takéto vlastníctvo bolo zapísané do katastra nehnuteľností. Z výpisu z listu vlastníctva č. XXXX (č. l. 28 a nasl. spisu), okres Bratislava IV, BA - m. č. R. N., kat. úz. R. N., súd prvej inštancie zistil, že na parcele č. XXXX/X registra „C“ lesné pozemky o výmere 132.256 m², je ako vlastníč zapísaný žalovaný s poznámkou, že hodnovernosť údajov vlastníckeho práva bola spochybnená duplicitou vlastníctva k pozemku registra „E“ parcely č. XXXX/X, zapísaného na LV č. XXXX, na základe listín Hospodárskej zmluvy č. A.-XXXX/XXXX-XXX a Notárskych zápisníc Nz 42/93, Nz 8/94 a na parcele č. XXXX/XX o výmere 2.368 m², kde je tiež vlastníkom žalovaný bolo vlastníctvo spochybnené duplicitou vlastníctva k pozemku registra „E“ parcele č. XXXX/X, zapísaného na LV č. XXXX, na základe listín Hospodárskej zmluvy č. A.-XXXX/XXXX-XXX a Notárskych zápisníc Nz 42/93, Nz 8/94. Členovia lesnej spoločnosti L. a spol. Záhorská Bystrica požiadali dňa 31.6.1992 Štátne notárstvo o vydanie osvedčenia ako podkladu na zápis vlastníckych práv k spoločnému lesu Spoločenstva Ivák a spol. o výmere 39,7 ha, zapísaných vo vložke 26 parcela č. XXXX, Č. XXXX, Č. XXXX, Č. XXXX/X (č. l. 38 a nasl. spisu). Miestny úrad Záhorská Bystrica dňa 8.12.1992 adresoval Štátnemu notárstvu Bratislava IV potvrdenie (č. l. 40 spisu), že do stanoveného termínu neboli vznesené žiadne námietky o úprave vlastníckych vzťahov k lesným pozemkom spoločnosti L. a spol. Notárskou zápisnicou N 44/93 Nz 42/93 zo dňa 9.4.1993 (č. l. 41 a nasl. spisu), spísanou notárom JUDr. L. O.Á., bolo osvedčené vlastníctvo právnych predchodcov členov žalobcu ako právnych nástupcov k lesom o celkovej výmere 39,7 ha na parcele č. XXXX/X, Č. XXXX, Č. XXXX V. Č. XXXX. Predmetné pozemky podľa notárskej zápisnice získali právni predchodcovia účastníkov kúpou od grófa G., pričom pozemkovoknižný zápis nebol vykonaný. Účastníci predložili potvrdenia advokáta Dr. A. T. o zaplatení kúpnej ceny za pozemky, vyjadrenie Miestneho úradu v Záhorskej Bystrici o tom, že Lesná spoločnosť L. a spol. mala v katastri obce v Záhorskej Bystrici, v lokalite T., vo vlastníctve les o výmere cca 40 ha a čestné prehlásenie dvoch svedkov o držbe pozemkov právnyimi predchodcami účastníkov. Ak do 10. rokov od zápisu do evidencie nehnuteľností neuplatní iná osoba na súde alebo v konaní o pozemkových úpravách vlastnícke právo k pozemkom, stávajú sa uvedení účastníci vlastníkmi pozemkov na základe vydržania. Notárskou zápisnicou N 8/94 Nz 8/94 zo dňa 10.1.1994 (č. l. 49 a nasl. spisu), spísanou notárom JUDr. L. O. bolo zmenené pôvodné osvedčenie v časti označenia parciel na č. XXXX/X, Č. XXXX/X, Č. XXXX/X, Č. XXXX/X. Advokát A. T. dňa 16.10.1937 potvrdením adresovaným Š. L. a spol. uviedol, že účtuje obnos 51.000,- Kč na kúpnu cenu Roľníckeho lesného družstva v Záhorskej

o konečnom vyriešení pozemkovej reformy na veľkostatku Z. zo dňa 21.1.1932 za kupca nehnuteľností v k. ú. R. N. z les. odd. XX časť, XX časť, XX,XX,XX, XX časť o výmere približne 220 k. j. za ceny prídeltov Rolnícke lesní družstvo v R. N., zastúpené pánom V. R.. Zo záznamu spísaného dňa 8.10.1937 (č. I. 167 a nasl. spisu) v kancelárii W. A. T. v Bratislave súd zistil, že predmetom bolo odovzdanie do držby a úžitku lesnej výmery určenej pre Rolnícke lesné družstvo v Záhorskej Bystrici, zastúpené V. R., pričom advokát W. A. T. za vlastníka veľkostatku odovzdal v zmysle rozhodnutia ministerstva a v zmysle IV. bodu kúpnopredajnej zmluvy do držby a úžitku za predpokladu schválenia definitívnych kúpnopredajných zmlúv ministerstvom zemédeľstva. Zo správy na veľkostatku Stupava - L. G. (č. I. 169 a nasl. spisu) vyplýva, že Š. L. a 6 spol. v R.C. N. (č. I. 171 spisu), 70 katastrálnych jutár cena 85.000,- Kč, plocha je v úžitku kupujúcich, zmluva nie je predložená. Z prílohy k úradnému záznamu zo dňa 22.10.1941 (č. I. 172, 173 spisu) o realizovanie lesnej reformy na veľkostatku L. G. S. Z. vyplýva, že Lesnému spol. L. a spol. bolo v R. N. odovzdané do držby a úžitku 71 katastrálnych jutár (bod 2.), pričom v prílohe boli v bode 1. uvedené subjekty, na ktorých boli pozemky v konkrétnych tam uvedených výmerách prevedené/odovzdané do držby a úžitku, pričom uchádzačom boli kúpnopredajné zmluvy definitívne schválené. Z rozhodnutia Odboru poľnohospodárstva a lesného hospodárstva Rady ONV v Ba-okolie zo dňa 18.8.1958 (č. I. 179 a nasl. spisu) vyplýva, že keďže Lesné spoločenstvo L. a spol. odovzdalo do obhospodarovania Krajskej správe lesov Bratislava spoločne užívané lesy o celkovej výmere 39,70 ha, určil oprávnený orgán náhradu v palivovom dreve spôsobom a vo výške v rozhodnutí určeným. Svedok M. O., D. X.X.XXXX, vo svojej písomnej výpovedi (č. I. 253 spisu) uviedol okolnosti založenia družstva L. a spol. Pamätá si, že lesy patriace Družstvu L. a spol. obhospodarovali, svedok tam pilil drevo a vozil ho odtiaľ. Zo soznamu spísaného jedným zo zakladateľov Š. O. (č. I. 254 spisu) vyplýva, že z prídeltu lesa veľkostatku L. G. S. Z. titulom kúpy z voľnej ruky, prevzali členovia Š. O., Š. L., M. U.Ď., M. O., T. A., V. R. V. W. M. G. 70 katastrálnych jutár lesa a zložili sa na to, pričom kúpnu cenu vo výške 75.000,- Ks zaplatili do rúk W. T. Z odvolania Západoslovenských lesov, š. p. Bratislava zo dňa 17.1.1994 (č. I. 1 a nasl. spisu), ktoré je súčasťou pripojeného spisu Mestského súdu v Bratislave sp. zn. 18 S 76/94, vyplýva, že sporné parcely nie sú podchytené v pozemkovoknižnom stave. Tiež to, že základné parcely, od ktorých boli odvodené parcely sporných pozemkov, sú stále vedené na pôvodného majiteľa grófa G. 1.6.1. Súd prvej inštancie sa predovšetkým zaoberal aktívnou vecnou legitimitáciou žalobcu v konaní, ktorý žalobou žiadal určiť vlastnícke právo v prospech tretích osôb. Poukázal na dôvodovú správu k zákonu č. 97/2013 Z. z. o pozemkových spoločenstvách, z ktorej vyplýva, že právnou úpravou za pomoci § 16 ods. 2 došlo k spriechodneniu súdnej ochrany pre pozemkové spoločenstvá, v zmysle ktorého výbor koná za členov spoločenstva (okrem tých členov, ktorými sú neznámi vlastníci a štát, keďže za týchto koná súd) pred súdmi a inými orgánmi verejnej správy vo veciach podnikania na spoločnej nehnuteľnosti, jej spoločného užívania, obstarávania spoločných vecí vyplývajúcich z ich vlastníctva, alebo ich môže zastupovať vo veciach nadobúdania vlastníctva k sporným nehnuteľnostiam, ktoré sa majú stať súčasťou spoločnej nehnuteľnosti. Konštatoval, že toto ustanovenie možno považovať za prelomové, ktoré explicitne vyjadrilo vecnú legitimitáciu v niektorých súdnych konaniach. Poukázal aj na to, že na valnom zhromaždení žalobcu dňa 21.4.2012 prijali členovia žalobcu uznesenie č. 4/2012, na základe ktorého je žalobca (výbor ako štatutárny orgán) oprávnený za spoluvlastníkov spoločnej nehnuteľnosti zabezpečiť spísanie a podanie návrhu na určenie vlastníckych práv členov žalobcu k spoločným nehnuteľnostiam, ktorých vlastníctvo je sporné. Súd prvej inštancie preto považoval žalobcu, ako pozemkové spoločenstvo konajúce za podielových spoločníkov spoločnej veci vo veci určenia sporného vlastníckeho práva k spoločnej veci, za aktívne vecne legitimitovaného v konaní.

1.6.2. Súd prvej inštancie uviedol, že žalobca sa žalobou domáhal určenia, že vlastnícke právo svedčí v prospech jeho členov, pričom zákon pri takomto určení vyžaduje existenciu naliehavého právneho záujmu (§ 137 písm. c/ C.s.p.). Naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu. Dospel k záveru, že v danom prípade je naliehavý právny záujem na určení vlastníckeho práva daný, keďže vlastnícke právo k sporným nehnuteľnostiam svedčí podľa záznamov z katastra nehnuteľností v prospech členov žalobcu aj v prospech žalovaného. Právne postavenie členov žalobcu je za tejto situácie neisté a bez požadovaného určenia aj ohrozené. Ide o stav odporujúci princípu právnej istoty. Preto žalobu pripustil a preskúmal jej dôvodnosť.

1.6.3. Súd konštatoval, že žalobca sa žalobou domáhal, že jeho členovia sú jedinými vlastníkmi sporných nehnuteľností, ktoré právni predchodcovia členov žalobcu platne získali na základe kúpnopredajnej zmluvy od grófa G. dňa 16.1.1942. Napriek v tom čase platnému intabulačnému princípu nebolo toto vlastnícke právo premietnuté do pozemkovoknižného zápisu (§ 7 zákona č. 215/1919 Sb. - záborový zákon).

1.6.4. Súd prvej inštancie v odôvodnení uviedol, že vlastníctvo sa nadobúdalo do roku 1951 zápisom vlastníka do pozemkovej knihy. K tomu bol potrebný právny titul, pozemkovoknižné odovzdanie, vykonanie zápisu, pričom prevodca musel byť zapísaný v pozemkovej knihe, pretože vklad sa mohol vykonať len vtedy, ak vkladové povolenie dala osoba už zapísaná v pozemkovej knihe ako vlastník. Ak prevodca nebol zapísaný v pozemkovej knihe, tak si musel dať vlastníctvo najprv zapísať. Právnym titulom sa rozumela každá skutočnosť, v dôsledku ktorej malo dôjsť k prevodu vlastníctva (teda právny úkon medzi živými, medzi prevodcom a nadobúdateľom, napr. kúpna zmluva, darovacia zmluva, zámenná zmluva, zaopatrovacia zmluva a pod.). Obdobne tak prídelca nadobudol vlastníctvo v rámci prvej pozemkovej reformy podľa Prídelového zákona č. 81/1920 Sb. ktorým sa vydávajú po rozumu §u 10 zákona ze dne 16. dubna 1919, č. 215 Sb. zák. a nař., ustanovení o prídělu zabrané půdy a upravuje se právní poměr ku prídělené půdě, len zápisom do pozemkovej knihy. Pozemkovoknižné odovzdanie je teda súhlasom doterajšieho pozemkovoknižného vlastníka, ktoré sa volalo vkladové povolenie. Vyžadovalo sa, aby išlo o prejav vôle prevodcu zodpovedajúci požiadavkám na platný právny úkon, ktorý sa mohol urobiť buď samostatne alebo ako samostatná doložka v listine obsahujúcej právny titul.

1.6.5. Súd prvej inštancie v odôvodnení konštatoval, že v prejednávanom prípade k zápisu vlastníckeho práva právnych predchodcov členov žalobcu k sporným nehnuteľnostiam do pozemkovej knihy nikdy nedošlo, čo nebolo v konaní sporné. Zároveň v konaní nebola preukázaná ani existencia právneho titulu, na základe ktorého mali právni predchodcovia členov žalobcu sporné nehnuteľnosti nadobudnúť do vlastníctva. Žalobca tvrdil, že právni predchodcovia členov žalobcu uzatvorili dňa 16.1.1942 kúpnu zmluvu, na základe ktorej užívali predmetné nehnuteľnosti ako vlastníci. Keďže ide o lesné pozemky, vykonávali tam ťažbu dreva a hospodárili na nich. V konaní pred súdom pritom bolo preukázané, že právni predchodcovia členov žalobcu (Lesná spoločnosť L. a spol.) lesné pozemky v R. N. užívali a hospodárili na nich, čo vyplýva z väčšiny písomných dokumentov predložených žalobcom, pričom toto v konaní ani nebolo sporné. Užívanie a obhospodarovanie lesov v R. N. právnymi predchodcami členov žalobcu vyplýva o. i. zo svedeckej výpovede M. O. (č. I. 265 spisu), z čestného vyhlásenia M. N. (č. I. 156 spisu), zo zápisu W. A. T., advokáta pod potvrdením o prijatí kúpnej ceny (č. I. 52 spisu), kde po obdržaní sumy 51.000,- Kč vpustil právnych predchodcov členov žalobcov do úžitku kupovaných nehnuteľností na parcely, ktoré sa s dôverníkom strany dohodnú. Zo žiadnej z týchto listín však, podľa súdu prvej inštancie nevyplýva, konkrétne ktorých pozemkov sa užívanie týka (okrem uvedenia toho, že ide o územie v R. N.), keďže nie sú uvedené parcely a pri väčšine z nich ani výmera. Žalobca tvrdil, že právni predchodcovia členov žalobcu zaplatili za sporné pozemky celú kúpnu cenu, čo potvrdzuje prevzatie kúpnej ceny W. A. T.Á., splnomocneným grófom G. ako pôvodným vlastníkom pozemkov. Z potvrdení W. T. (č. I. 52-56 spisu) nie je možné určiť, že ide o zaplatenie kúpnej ceny za sporné pozemky, keďže nie sú v zápisoch dostatočne identifikované (identifikované sú na niektorých dokladoch ako záležitosť odpredaja T. W., prípadne nie je uvedená žiadna identifikácia). V potvrdení W. T. (č. I. 157 spisu) je uvedené, že od Š. L. obdržal kúpnu cenu z parcely č. XXXX, Č.. XXXX, čiastka parcely č. XXXX V. Č.. XXXX. Aj v prípade, že by bolo dostatočným spôsobom preukázané, že išlo o zaplatenie kúpnej ceny sporných pozemkov, neznamenalo by to bez ďalšieho preukázanie nadobudnutia vlastníckeho práva k pozemkom. Súd prvej inštancie poukázal na to, že ako zložiteľ bol označovaný Š. L., ktorý okrem členstva v Lesnej spoločnosti L. a spol. figuroval aj ako predseda Spolku bývalých urbarialistov v R. N., ktorí na základe žalobcom predloženej kúpnopredajnej zmluvy (č. I. 59 spisu) odkúpili od grófa G. lesy v R. N., zapísané v pozemkovoknižnej vložke č. XX, čo nevylučovalo, že Š. L. mohol aj v mene tohto spolku platiť kúpnu cenu za pozemky v R. N., nemuselo ísť v každom prípade o sporné pozemky v tomto konaní. Z predloženej kúpnopredajnej zmluvy, uzavretej medzi grófom G. a Spolkom bývalých urbarialistov v R. N., zastúpeným Š. L., predsedom a hospodárom Š.H. O., obyvateľmi v R. N., vyplýva, že sa uzatvára pod podmienkou schválenia v zmysle § 7 zákona č. 215/1919 Sb. (zvolenie pozemkového úradu), a tiež z nej vyplýva, že kupujúca strana do držby a úžitku teraz kupovaných nemovitostí vstúpila do výmery 328 katastrálnych jutár v roku 1934 a do výmery 80 katastrálnych jutár v roku 1937, teda niekoľko rokov pred uzatvorením kúpnej zmluvy. Z bodu IV. predloženej kúpnej zmluvy (č. I. 61 spisu) je zrejmé, že bez platne uzatvorenej kúpnej zmluvy a bez nadobudnutia vlastníctva zápisom do pozemkovej knihy na základe platného právneho titulu (kúpnej zmluvy), mohli budúci kupujúci držať a užívať nehnuteľnosti pred uzatvorením kúpnej zmluvy (v tomto prípade viac ako päť rokov). Vlastnícke právo na kupujúcich prešlo až na základe zápisu do pozemkovej knihy v zmysle § 7 zákona č. 215/1919 Sb. (intabulačný princíp) po predložení právneho titulu nadobudnutia. Aj v prípade preukázaného zaplatenia celej kúpnej ceny spornej nehnuteľnosti by toto bez ďalšieho neznamenalo, že došlo platne aj k prevodu vlastníckeho

práva. Z predložených listín nepriamo vyplýva, že platením dohodnutej sumy sa budúci kupujúci „púšťajú do držby a užívajú“ pozemkov v R. N..

1.6.6. Súd prvej inštancie v odôvodnení uviedol, že žalobca argumentoval pri preukazovaní vlastníckeho práva aj tým, že štátne orgány akceptovali vlastnícke právo právnych predchodcov členov žalobcu, keď Lesnému spoločenstvu L. a spol. boli na základe zákona č. 2/1958 Zb. SNR rozhodnutím (č. I. 70 spisu) odobraté pozemky v R. N. zapísané v pozemkovej knihe kat. úz. R. N. vo vložke č. XX, parcely č. XXXX, Č.. XXXX, Č.. XXXX, Č.. XXXX/X vo výmere 39,70 ha, ktoré malo spoločenstvo v držbe a užívaní. Na základe uvedeného rozhodnutia im bola následne určená náhrada v palivovom dreve (č. I. 179 spisu). Súd prvej inštancie dôvodil, že pri zisťovaní skutočností pri postupe podľa zákona č. 2/1958 Zb. SNR o úprave pomerov a obhospodávaní spoločne užívaných lesov bývalých urbarialistov, komposesorátov a podobných útvarov sa podľa čl. 2 smernice č. 44/1958 Ú. v. na vykonanie vyššie uvedeného zákona vychádza najmä zo zápisu v pozemkových knihách a zoznamov lesospravujúcich príspevkov, zostavených bývalými lesnými oddeleniami ONV. Údaje sa potom pri zrušení lesospravujúcich spoločenstiev a odovzdaní hospodárenia Krajskej správe lesov doplňovali do rozhodnutia uvedeného v prílohe smernice, ktoré slúžilo ako vzorový dokument. Keďže údaje o vlastníctve Lesného spoločenstva L. a spol. nie sú uvedené v pozemkovej knihe kat. úz. R. N. vo vložke č. XX, a nie je sporné, že nikdy uvedené neboli, nemohli potom údaje uvedené v rozhodnutí o špecifikácii pozemkov (č. I. 70 spisu) vychádzať z údajov uvedených v pozemkovej knihe, čo by jediné nepriamo naznačovalo, že odbor poľnohospodárstva a lesného hospodárstva Rady ONV vychádzal z relevantných podkladov svedčiacich o existencii vlastníctva právnych predchodcov členov žalobcu. Išlo zrejme potom o údaje získané zo zoznamov lesospravujúcich príspevkov. Navyše súd prvej inštancie poukázal na to, že sa parcely špecifikované v rozhodnutí ako odobraté zo spoločného užívania Lesného spoločenstva L. a spol. nezhodujú s parcelami, o ktorých určenie vlastníctva v tomto konaní ide.

1.6.7. Súd prvej inštancie nepovažoval za preukázané vlastníctvo výmermi kvót palivového dreva (č. I. 72) a ani ťažobným výmerom (č. I. 73 spisu). To, že štátne orgány, možno v omyle vychádzajúc z držby a užívania pozemkov Lesného spoločenstva L. a spol. v R. N., konali s ním v tom čase ako s vlastníkom, nepreukazuje bez ďalšieho (právny titul, zápis v pozemkovej knihe) vlastnícke právo k sporným pozemkom. Zároveň súd prvej inštancie poukázal na to, že z rozhodnutí nie je zrejmé, o aké konkrétne pozemky sa jedná, keďže nie sú v predložených dokumentoch dostatočne špecifikované. Z uvedeného dôvodu potom bez existencie právneho titulu vlastníctvo neosvedčujú ani ďalšie listinné dôkazy (výmer o určení príspevku na kalendárny rok 1954 na č. I. 74 spisu, soznanie k dôchodkovej dani na č. I. 75 spisu, ani priama hospodárska zmluva o výkupe dreva na č. I. 77), pričom z uvedených listín nie je ani zrejmé, ktorej konkrétnej nehnuteľnosti sa predložené listiny týkajú.

1.6.8. Pokiaľ žalobca namietal, že Hospodárska zmluva o prevode majetku štátu zo dňa 21.1.1989 (č. I. 81 spisu) nie je platným právnym úkonom, keďže Ing. Staňo nemal oprávnenie na uzavretie zmluvy, súd prvej inštancie dôvodil, že k prevodu správy národného majetku došlo v súlade s § 2 ods. 1 vyhlášky Federálneho ministerstva financií č. 86/1977 Zb. o dočasnej správe národného majetku a v zmysle povinnosti vyplývajúcej z § 3 ods. 1 vyhlášky. Ide o správu majetku štátu (národný majetok). Žalobca nenavrhol vykonať ďalšie dokazovanie v tomto smere, pričom aj bez ohľadu na uvedené, nebol by tento dôkaz spôsobilý prívodiť rozhodnutie v prospech žalobcu, keď by sa ním malo spochybniť vlastníctvo žalovaného, čo nie je predmetom tohto konania.

1.6.9. Podľa súdu prvej inštancie jediný doklad osvedčujúci možné budúce usporiadanie pozemkov, svedčiaci v prospech vlastníctva členov žalobcu je geometrický plán V. D., ktorý však bez platného právneho titulu je len podkladom na prípadné budúce uzavretie kúpnej zmluvy za účelom prípadného pustenía budúcich kupcov na pozemky. Sám však nie je právne záväzný, pričom si ho môže dať okrem vlastníka vyhotoviť aj iná osoba (najčastejšie budúci kupec). Geometrický plán je technickým podkladom právnych úkonov (§ 67 zákona č. 162/1995 Z. z.), pričom sám nemôže vyvolať zmeny v osobe vlastníka nehnuteľnosti na základe údajov v ňom zachytených.

1.6.10. Keďže ani jednotlivito, ale ani vo vzájomnej súvislosti predložené dôkazy nepreukazujú jednoznačným a nepochybným spôsobom vlastnícke právo členov žalobcu ku konkrétnym sporným pozemkom, súd prvej inštancie žalobu o určenie vlastníckeho práva členov žalobcu k týmto pozemkom zamietol. Vykonaným dokazovaním mal za preukázanú držbu a užívanie nehnuteľností v R. N. právnymi predchodcami členov žalobcu, pričom toto oprávnenie môže mať aj iná osoba ako vlastník. Aj keď by preukázateľne išlo o sporné pozemky, samotná držba by bez ďalšieho nepreukazovala nadobudnutie vlastníckeho práva k nim. Žalobca navyše ani nepreukázal existenciu akéhokoľvek právneho titulu (aj prípadne neplatného), ktorým by právní predchodcovia členov žalobcu získali (alebo sa aspoň o tom domnievali) vlastnícke právo k sporným nehnuteľnostiam. Na základe uvedeného potom

sporné pozemky členovia žalobcu nenadobudli ani vydržaním, keď neboli dobromyseľní spolu s ich právnymi predchodcami v tom, že im právo patrí. Sami právní predchodcovia členov žalobcu si boli vedomí, že nie sú vlastníkami, čo je preukázané aj predloženým prehlásením právnych predchodcov členov žalobcu (č. I. 57 spisu), v ktorom žiadajú, aby im bol pridelený les o výmere 70 katastrálnych jutár, ktorý prebrali do spoločného užívania, daný do vlastníctva, a aby v tomto zmysle bola čím skôr uzatvorená zmluva. Absenciu kúpnej zmluvy potvrdzuje aj Správa o splnení dohody na veľkostatku Z. (č. I. 171 spisu), v ktorej je uvedené, že Š. L. a 6 spol. v R. N., 70 katastrálnych jutár, cena 85.000,- Kč, plocha je v úžitku kupujúcich, zmluva nie je predložená. To isté vyplýva aj z úradného záznamu zo dňa 22.10.1941 (č. I. 172 spisu), v ktorom je v bode 2. pri Lesnom spoločenstve L. a spol. v Záhorskej Bystrici uvedené, že boli dané do držby a užívania, na rozdiel od iných pozemkov v bode 1 úradného záznamu, kde pozemky v užívaní iných spoločenstiev boli aj prevedené a kúpnopredajné zmluvy boli definitívne schválené.

1.6.11. Súd prvej inštancie konštatoval, že členovia žalobcu pri zápise vlastníka do evidencie nehnuteľností postupovali podľa druhej časti zákona č. 293/2012 Zb. o úprave niektorých vlastníckych vzťahov k nehnuteľnostiam (správne má byť č. 293/1992 Zb.), a požiadali o zápis na základe osvedčenia notára. V notárskej zápisnici N 44/93 Nz 42/93, je v bode 3. osvedčenia okrem iného uvedené, že účastníci predložili čestné prehlásenia dvoch svedkov o držbe pozemkov právnymi predchodcami účastníkov. V súlade s § 5 zákona č. 293/1992 Zb. je potrebné predložiť k návrhu na vydanie osvedčenia čestné vyhlásenie dvoch vo veci nezaujatých osôb, znalých miestnych pomerov, k spôsobu získania nehnuteľností navrhovateľom a potvrdzujúce, že navrhovateľ je držiteľom nehnuteľností, pričom v predloženom osvedčení (č. I. 46 spisu) je uvedené, že sa čestné prehlásenie dvoch svedkov týkalo len preukázania držby sporných pozemkov, a nie spôsobu získania nehnuteľností, čo nevyvracia výsledky vykonaného dokazovania, že ich mali právní predchodcovia členov žalobcu v držbe, a nepotvrdzuje tvrdenie žalobcu, že ich získali do vlastníctva na základe právneho titulu (kúpou).

1.6.12. Súd prvej inštancie uviedol, že sa bližšie nezaoberal námietkou žalobcu, že žalovaný nepreukázal vlastnícke právo k sporným nehnuteľnostiam v konaní, t. j. ďalej neskúmal spôsob nadobudnutia vlastníckeho práva žalovaným k sporným nehnuteľnostiam, pretože predmetom konania nebolo spochybniť vlastnícke právo žalovaného, ale preukázať vlastnícke právo členov žalobcu k týmto nehnuteľnostiam. Súd uviedol, že aj v prípade, keby bolo úspešne spochybnené vlastnícke právo žalovaného k sporným nehnuteľnostiam, nemôže to bez ďalšieho znamenať, že vlastníkom týchto nehnuteľností sú automaticky členovia žalobcu, pretože ich vlastníkom by mohla byť aj tretia, v súdnom spore nezainteresovaná osoba.

1.6.13. O nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 C.s.p. v spojení § 262 ods. 1 C.s.p. tak, že žalovanému, ako úspešnej strane v konaní, priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

2.1. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podali v zákonnej lehote odvolanie žalobcovia dôvodiac § 365 ods. 1 písm. b) C.s.p. a tým, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces; § 365 ods. 1 písm. d) C.s.p. a tým, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci; § 365 ods. 1 písm. f) C.s.p. a tým, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam; § 365 ods. 1 písm. h) C.s.p. a tým, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Vytýkal súdu prvej inštancie hodnotenie dôkazov, poukazujúc na body 11., 12. a 13. odôvodnenia rozhodnutia. Namietal, že žalovaný sa vôbec nevyjadroval k jednotlivým dôkazom tak, ako to urobil súd. Obsah listín nebol žalovaným v zmysle § 204 C.s.p. spochybnený. Tento postup súdu považovali za porušenie práva na spravodlivý proces. Podľa odvolateľov zistenia súdu s poznámkou „navyše“ sú nad rámec tvrdení, ktoré boli v rámci súdneho konania prezentované žalovaným a súdom počas konania vo veci samej, nemali možnosť reagovať na tieto mylné domnienky a mali po celý čas za nesporné, že žalovaný ich existenciu a ani obsah nespochybnil v zmysle § 204 a § 151 C.s.p. Namietali, že na pasivitu žalovaného poukazovali počas konania a najmä v záverečnej reči, kde uviedli, že popretie považujú v zmysle citovaných ustanovení C.s.p. za neúčinné. Súd sa týmito námietkami vôbec nezaoberal a ani nezdôvodnil, prečo tak postupoval. Podľa odvolateľov súd konal aktívne namiesto žalovaného, ktorý bol pasívny. Poukázali na to, že v bode 12. rozsudku súd uvádza čl. 2 smernice č. 44/1958 Ú. v., ktorá má dokazovať, že členovia žalobcu neboli vlastníkami predmetných nehnuteľností, ale takáto smernica ako dôkaz nebola žalovaným predložená. Odvolateľom nie je zrejmé, na základe čoho si súd aktívne vyhľadal smernicu, ktorá žalobcov znevýhodňuje. Vytýkali súdu prvej inštancie, že ich so svojimi zisteniami neoboznámil v zmysle § 181 ods. 2 C.s.p., neuviedol, že dôkazy (ktoré rieši v bode

12. a 13. rozsudku) považuje za sporné, a neurobil tak ani vo svojom predbežnom právnom posúdení veci, čím neumožnil odvolateľom na tieto mylné domnienky reagovať. Žalovaný žiadny z predložených dokladov a tvrdení nespochybnil, nerozporoval predložené listiny a nebol tak dôvod považovať tvrdenia a dôkazy za sporné. Súd porušil právo žalobcov na spravodlivý súdny proces, keď rozporoval na základe vlastnej iniciatívy ich skutkové tvrdenia a dôkazy, ktoré žalovaný výslovne nepoprel ani nespochybnil. V tejto súvislosti poukázali na rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 4 Co 224/2017, zo dňa 28.2.2018, podľa ktorého: „Civilný sporový poriadok zaviedol princíp formálnej pravdy, ktorou sa rozumie, že súd pri rozhodovaní vychádza výlučne z dôkazov, ktoré mu navrhli strany sporu. Súd sa tak nemusí dostať k úplnému zisteniu pravdy, vzhľadom na to, že si o spore môže urobiť svoj obraz iba v rozsahu, v akom mu ho vykreslia strany sporu svojimi tvrdeniami a súvisiacimi dôkazmi. Dôraz sa kladie na procesnú diligenciu strán sporu, čoho dôsledkom je obmedzenie dôkaznej iniciatívy súdu a jej presun takmer bezvýhradne na strany sporu“ (bod 17 cit. rozsudku) a ďalej: „Je nutné taktiež poukázať na ustanovenie § 151 ods. 1 C.s.p., podľa ktorého ak skutočnosť tvrdená jednou stranou sporu nie je spochybnená druhou stranou sporu, považuje sa táto skutočnosť za nespornú (fikcia nesvornosti)“ (bod 23. citovaného rozsudku). Podľa odvolateľov je aktivita súdu možné považovať za porušenie princípu zisťovania formálnej pravdy, pretože súd prvej inštancie konaním nad rámec tvrdení účastníkov a nimi predkladaných dôkazov prekročil svoje oprávnenie arbitra súdneho sporu v zmysle C.s.p. Odvolatelia majú zato, že súd tým, že až v odôvodnení rozsudku, nad rámec tvrdenia žalovaného, nahradil vyjadrenia žalovaného k veci samej svojimi hodnoteniami, ktoré neboli počas konania prezentované, a to napriek tomu, že na pasivitu žalovaného upozorňovali, bez možnosti vyjadriť sa k mylnej interpretácii dôkazov zo strany súdu, navyše ignorujúc zdôvodnenie a dôkazy, predložené súdu v podaniach žalobcov, najmä podanie zo dňa 25.8.2016, porušil procesné podmienky a znemožnil tak žalobcom uskutočniť procesné práva, v dôsledku čoho došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

2.2. Odvolatelia vytykali súdu prvej inštancie, že právo na spravodlivý proces bolo porušené aj z hľadiska obsahu odôvodnenia rozhodnutia. Dôvodili, že z ustálenej judikatúry vyplýva, že pod pojmom právo na spravodlivý súdny proces treba rozumieť i právo na odôvodnenie súdneho rozhodnutia (čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, čl. 1, čl. 17. a čl. 154c Ústavy Slovenskej republiky). Majú za to, že odôvodnenie napadnutého rozhodnutia je iba prepisom argumentácie žalovaného, doplneným nad rámec zákona zisteniami súdu, avšak bez toho, aby sa súd presvedčivo vysporiadal s právnou argumentáciou žalobcov. Podľa odvolateľov žalovaný žiadnym spôsobom nereagoval na ich podanie z 25.8.2016, ako ani na ďalšie podania žalobcov v tejto veci. Poukázali na rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 10 Co 169/2016, zo dňa 29.6.2017, podľa ktorého: „Odvolací súd vzhľadom na vyššie uvedené dospel k záveru, že napadnutý rozsudok je nepreskúmateľný, nakoľko z jeho odôvodnenia nie je možné zistiť, z akých dôvodov dospel súd prvej inštancie k záveru o pravdivosti výlučne právnej argumentácie žalobcu, ktorou v podstate odôvodnil svoje právne závery, čo je však neprípustné a je potrebné konštatovať, že u uvedeného dôvodu je nutné prvoinštančné rozhodnutie považovať v celom rozsahu za arbitrárne“ (bod 26. citovaného rozhodnutia). V prípade napadnutého rozsudku ide o tú istú vadu, len v tomto prípade sa súd prvej inštancie riadil výlučne právnou argumentáciou žalovaného, doplnenou zisteniami súdu, ktoré sú mylné a ku ktorým sa odvolatelia nemali možnosť vyjadriť.

2.3. Za prekvapujúce považovali odvolatelia tvrdenie súdu prvej inštancie v bode 17. rozsudku, kedy súd spochybnil notársku zápisnicu N 44/93 Nz 42/93, pretože prehlásenie svedkov nie je v súlade s § 5 zákona č. 293/2012. Uvedli, že číslo zákona je uvedené chybné, ide o zákon č. 293/1992 Zb. Súd tvrdí, že vzhľadom k tomu, že v zápisnici je uvedené čestné prehlásenie dvoch svedkov potvrdzujúce, že navrhovateľ je držiteľom nehnuteľností, ale v zápisnici chýba slovné spojenie „spôsobu získania nehnuteľností“ tak nie je potvrdené tvrdenie žalobcov, že nehnuteľnosti boli získané do vlastníctva na základe právneho titulu. Uvedené považovali za nevysvetliteľnú nadprácu zo strany súdu, keďže predmetná notárska zápisnica nebola spochybnená žalovaným, a ani súdom počas konania, a teda bola považovaná za nespornú. V tejto veci sa nevedelo žiadne dokazovanie, žalovaný tento dôkaz nerozporoval, preto nie je jasné, že čoho súd vychádzal, keď konštatoval pochybenie notára. Podľa odvolateľov skutkové zistenia súdu na základe vykonaných dôkazov sú nesprávne.

2.4. Aktivita súdu je podľa názoru odvolateľov v rozpore s novým C.s.p. Poukázali na Komentár k C.s.p. (Horváth E., Andrášiová A.,: Civilný sporový poriadok, Komentár, vyd. Wolters Kluwer, 2015), podľa ktorého nová právna úprava v ustanovení § 150 C.s.p. zakotvuje tzv. povinnosť tvrdenia, teda procesnú povinnosť, ktorej nesplnenie je sankcionované procesnými prostriedkami, predovšetkým vo forme rýchlej straty sporu. Strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu. Táto povinnosť tvrdenia sa vzťahuje na skutkové okolnosti súvisiace s procesným útokom alebo procesnou obranou strany sporu a je koncepčným predpokladom tzv.

sudcovej koncentrácii civilného sporového konania (§ 153 C.s.p.). Porušenie povinnosti tvrdenia sa považuje za procesnú pasivitu strany sporu, ktorá má za následok procesnú sankciu vo forme buď nespornosti nepopretých skutkových tvrdení protistrany (§ 151 ods. 1 C.s.p.), alebo neúčinnosti nekvalifikovaného popretia skutkového tvrdenia protistrany (§ 151 ods. 2 C.s.p.). Namietali, že žalovaný bol pasívny, preto mala nasledovať procesná sankcia. Súd však neuplatnil procesnú sankciu, ako to odvolatelia navrhovali, k návrhu na procesnú sankciu sa ani nevyjadril, ale pasivitu žalovaného nahradil svojou aktivitou, keď nad rámec zákona a vyjadrení strán bez predchádzajúcej možnosti žalobcov vyjadriť sa k jeho zisteniam, v odôvodnení rozsudku súd podporil slabú argumentáciu žalovaného svojimi spornými zisteniami, ktoré nemali oporu vo vykonaných dôkazoch a úvahami o spornosti dôkazov, ktoré boli v konaní považované za nesporné. Podľa čl. 15 ods. 1 základných princípov C.s.p. platí, že dôkazy a tvrdenia strán sporu hodnotí súd podľa svojej úvahy v súlade s princípmi, na ktorých spočíva tento zákon. Je nesporné, že súd môže hodnotiť dôkazy podľa svojej úvahy, ale musí pritom rešpektovať zásady, dané C.s.p.

2.5. Keďže zásadnou námietkou, majúcou za následok nevyhovenie žalobe bolo nezapísanie vlastníctva žalobcov do pozemkovej knihy, odvolatelia k intabulačnému princípu uviedli, že tento poznal výnimky a k nadobudnutiu vlastníctva v prospech ich právnych predchodcov mohlo dôjsť aj bez zápisu do pozemnoknižnej vložky. Citovali z uznávanej právnej literatúry, Nástin súkromného práva, platného na Slovensku a v Podkarpatskej Rusi, autorov Doc. Dr. Vladimíra Fajnora, prvého prezidenta Najvyššieho súdu Československej republiky a Dr. Arnolda Záturského, senátneho prezidenta najvyššieho súdu, jedného z najvýznamnejších právnikov prvorepublikového obdobia. Poukázali na to, že ako súčasť podania zo dňa 25.8.2016 predložili súdu kópie tejto knihy, odkazujúce na právny stav a judikatúru v tom období, a to najmä § 21. Z predmetnej knihy citovali: V časti I. Ochrana skutočného držiteľa proti pozdejším pozemnoknižným nabyvateľom práv sa rieši prípad, kedy ten, kto nadobudol právo na nehnuteľnosť iného, napríklad ju kúpil, a nezapísal svoje právo do pozemkovej knihy, hoci sa už ujal držby nehnuteľnosti a úžitky z nej už aj tak poberá nasledovne: „(...) súdna prax značne prelomila tieto prísne následky pozemkovoknižnej sústavy k dobru nabyvateľa práva mimo pozemkovej knihy a to so zreteľom nato, že takéto nabývanie práv mimo pozemkovej knihy sú dosť časté. Áčkoľvek nemožno povedať, že by sa súdna prax po tejto stránke úplne bola ustálila, prečo možno tvrdiť, že podľa dnešného právneho stavu ten kto si na nehnuteľnosť mimo pozemkovej knihy platne nadobudol právny titul a ujal sa aj skutočnej držby nehnuteľnosti, účastným je ochrany proti tomu, na koho bola nehnuteľnosť pozdejšie prevedená, áčkoľvek tento bol aj vpísaný do pozemkovej knihy.“

V časti II. Vpísanie skutočného držiteľa za vlastníka sa uvádza, že základnou zásadou je, že právo vlastníka na nehnuteľnosť možno do pozemkovej knihy vpísať spravidla len na základe vkladného povolenia pozemkovoknižného vlastníka. Z tejto zásady existujú výnimky: (...) skutočný držiteľ nehnuteľnosti žiadať môže, aby ho (bez vkladného povolenia) vpísali za vlastníka, predpokladajúc, že on v zákone upraveným vhodným spôsobom (listinami alebo obecným vysvedčením) preukáže súvis medzi ním a pozemkovoknižným vlastníkom, totiž preukáže, akým spôsobom došla nehnuteľnosť k nemu s pozemkovoknižného vlastníka. Popri tom v istých prípadoch je potrebná aj dlhšia (2-12 ročná) doba držby, dosvedčená obecným vysvedčením. (...) Hlavné prípady, v ktorých skutočný držiteľ žiadať môže, aby bol vpísaný do pozemkovej knihy za vlastníka sú tieto: 1. jestli sám držiteľ dokáže listinou, pochádzajúcou od posledného pozemkovoknižného vlastníka, áčkoľvek nespôsobilou k pozemkovoknižnému vpisu, že vlastníkom nehnuteľnosti na neho previedol a vysvedčením miestneho úradu osvedčí, že je v skutočnej držbe nehnuteľnosti (v prípade opravy dotyčné jednotlivých nehnuteľností aspoň od dvoch rokov). Zároveň poukázali na to, že súdu predložili dôkaz - list zo dňa 15.12.1945, ktorým právni predchodcovia žalobcov v súlade s vyššie citovanými ustanoveniami žiadali o pozemkovoknižné prevedenie vlastníckeho práva. Z textu listu je nesporné, že nehnuteľnosť - les, považujú za svoje vlastníctvo, ktoré užívajú (majú v úžitku) a žiadajú už len o pozemkovoknižné prevedenie zápisu. Je nesporné, že právni predchodcovia vlastníkov spĺňali podmienky, požadované pre zápis vlastníckeho práva. Z predloženej dobovej právnej literatúry je zrejmé, že ak by neprišla II. svetová vojna a následné udalosti z februára 1948, podľa vtedy platného práva by zápis vlastníckych práv v prospech právnych predchodcov žalobcov bol zrealizovaný. Ďalej dôvodili, že v podaní zo dňa 25.8.2016 upozornili na rozpory v argumentácii žalovaného, ktorý na jednej strane tvrdil, že pôda prešla do vlastníctva štátu Záborovým zákonom č. 215/1919 Sb., na druhej strane tvrdil, že tie isté nehnuteľnosti boli predmetom konfiškácie na základe nariadenia SNR z roku 1945 a boli skonfiškované ich reálnemu pôvodnému vlastníkovi - grófovi G.F.. V podaní namietali, že ak bola pôda vyvlastnená v roku 1919, kedy prešla na štát, nebolo ju potrebné konfiškovať v roku 1946 a gróf G. by nebol vlastníkom. Tieto námietky súd prehliadol. Namietaný rozpor však len dokumentuje tvrdenia žalobcov, že vedenie pozemkovej knihy nezodpovedalo skutočnému stavu vlastníckych práv.

2.6. Odvolatelia dôvodili, že ich právni predchodcovia nadobudli nehnuteľnosti dobromyseľne. Odkázali na nimi doteraz predložené doklady, potvrdzujúce, že ich právni predchodcovia riadne zaplatili kúpnu cenu a na tomto základe boli „vpustení do úžitku kupovaných nehnuteľností“. Poukázali na to, že súd prvej inštancie v bode 16. odôvodnenia rozsudku uvádza, že bola preukázaná držba a užívanie, ale toto oprávnenie môže mať aj iná osoba ako vlastník. Namietali, že nie je jasné, ako súd dospel k tomuto zisteniu, keď je z potvrdenia zo dňa 16.10.1937 zrejme, že Dr. T. „púšťa menovaných do úžitku kupovaných nemovitostí“. Podľa odvolateľov z predložených dôkazov vyplýva, že nehnuteľnosti, ktoré sú predmetom tohto súdneho sporu, boli aj predmetom kúpnej zmluvy, ktorú sa nepodarilo v archíve nájsť. Zároveň z predložených potvrdení (príloha podania z 25.8.2016) vyplýva, že kupujúci - právni predchodcovia žalobcov - zaplatili celú kúpnu cenu, a preto boli uvedení do užívania predmetných nehnuteľností. Tento fakt potvrdili aj svedkovia, ktorí však obaja počas súdneho sporu zomreli, JÁ. N. V. L.. M. O.. Pamätali si okolnosti kúpy a potvrdili, že považovali nehnuteľnosti za svoje vlastníctvo, užívali ich a riadne na nich hospodárili. Na podporu svojho tvrdenia odvolatelia poukázali na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4 Cdo 287/2006, podľa ktorého: „Pri posudzovaní oprávnenosti držby treba vychádzať zo zásady, že jej predpokladom je presvedčenie nadobúdateľa, že nekoná bezprávne, ak si určitú vec prisvojuje. Ide o psychický stav, o jeho vnútorné presvedčenie, ktoré sa prejavuje aj navonok, a z ktorého možno vyvodiť, že sa dôvodne považuje za vlastníka veci. Medzi základné okolnosti, ktoré budú svedčiť o oprávnenosti držby veci patrí aj okolnosť, ako vec nadobudol - či mu svedčí nejaký oprávnený nadobúdací titul. Subjektívny pocit držiteľa nemôže byť sám osebe podkladom pre vydržanie, ak nie je tento pocit vyvolaný okolnosťami objektívne nasvedčujúcimi oprávnenosti držby práva. Na rozdiel od preukazovania vlastníctva nebude spravidla treba, aby vydržiteľ preukazoval platný právny dôvod nadobudnutia vlastníctva, ktorý môže byť základom pre zápis vlastníckeho práva do príslušného katastra nehnuteľností, ale postačí existencia takéhoto nadobúdacieho titulu (aj putatívneho), ktorý jeho vnútorné presvedčenie, že sa stal vlastníkom veci, dostatočne opodstatňuje.“

2.7. Odvolatelia vytykali súdu prvej inštancie, že sa vôbec nevysporiadal s ich námietkou vydržania, iba skonštatoval, že členovia žalobcu nenadobudli pozemky ani vydržaním, keď neboli dobromyseľní v tom, že im právo patrí. Podľa odvolateľov súd prvej inštancie nesprávne právne posúdil vec, keďže súdu predložili množstvo dokladov a svedecké výpovede, potvrdzujúce dobromyseľnosť. Súd sa nevysporiadal s ich námietkou aj v tom smere, že na prejednávany prípad neaplikoval Uhorské obyčajové právo a zákon č. 141/1950 Zb. Občiansky zákonník, tak, ako ho podrobne rozobrali v podaní zo dňa 25.8.2016, ako aj na jednotlivých pojednávaniach. Podľa citovaného zákona a jeho § 145 ods. 2 platilo, že v pochybnostiach sa predpokladá, že držba je oprávnená. Takže aj keď mal súd pochybnosti o ich držbe, musí podľa platných dobových predpisov považovať držbu za oprávnenú, a teda spôsobilú byť dôvodom vydržania. Odvolatelia poukázali aj na to, že právni predchodcovia žalovaného rešpektovali právnych predchodcov žalobcov ako vlastníkov. Odvolatelia namietali, že predložili doklady potvrdzujúce, že štátne orgány a orgány, zodpovedné za správu lesov komunikovali s ich právnymi predchodcami ako s vlastníkmi, a ich vlastnícke práva rešpektovali. Ďalej namietali, že záver súdu prvej inštancie, že štátne orgány mali konať v omyle vo vzťahu k ich právnym predchodcom, nevyplýva zo žiadneho z vykonaných dôkazov, a preto ide o svojoľný, nepreukázaný a dôkazmi nepodložený záver súdu, pre ktorý je napádaný rozsudok arbitrárny.

2.8. V bode 18. odôvodnenia súd uviedol, že neskúmal vlastnícke právo žalovaného, pretože vlastníkom sporných nehnuteľností môže byť tretia osoba. Odvolatelia s takýmto postupom súdu nesúhlasili, namietajúc, že dôvodom na podanie tejto žaloby je duplicitný zápis v katastri nehnuteľnosti, čomu sa podrobne venovali v žalobe. V tejto súvislosti poukázali na nález Ústavného súdu Českej republiky sp. zn. III. ÚS 3207/10, zo dňa 31.8.2011, podľa ktorého: „Fakt existencie zápisu vlastníckeho práva pre dvoch vlastníkov v evidencii nehnuteľností považuje Ústavný súd za určujúce pre posúdenie naliehavosti právneho záujmu sťažovateľa, a to s ohľadom na princíp právnej istoty v súvislosti s exkluzivitou vlastníckeho práva, ktorý vylučuje, aby k jednej a tej istej veci malo vlastnícke právo viacerých osôb, pokiaľ nejde o spoluvlastníctvo“. Dôvodili, že v prejednanom prípade ide o spor medzi dvoma osobami, ktoré obe majú zapísané svoje práva na liste vlastníctva a je potrebné zistiť, ktorá z týchto osôb má zápis oprávnený. Preto majú zato, že je potrebné skúmať spôsob nadobudnutia vlastníckeho práva žalovaného k sporným nehnuteľnostiam, pretože je nepochybné, že ich od našich právnych predchodcov žalobcu dostal do správy, a nie do vlastníctva. Titulom duplicitného zápisu je Hospodárska zmluva a nie rozhodnutie o konfiškácii.

2.9.1. Odvolatelia ďalej namietali, že tvrdenie súdu, že pozemky, ktoré gróf L. G. predal novým majiteľom, pričom nový majiteľ nebol zapísaný do pozemkovej knihy, mali byť skonfiškované na základe nariadenia Slovenskej národnej rady č. 104/1945 Zb., sa nezakladá na pravde. Pozemky, ktoré sú uvedené v

prílohách Hospodárskej zmluvy o prevode správy národného majetku č. A.-XXXX/XXXX-XXX, boli v rámci uplatnených reštitučných nárokov vydané Obvodným úradom Bratislava IV novým majiteľom, medziiným aj družstvu O., družstvu N. a Spolku bývalých urbarialistov, ktoré sú súčasťou žalobcu. Zdôraznili, že žiadnemu z vlastníkov, ktorí kúpili lesné pozemky od grófa G., nebolo vlastníctvo zapísané do pozemkovej knihy č. XX. Avšak všetkým vlastníkom boli tieto pozemky v rámci reštitúcií vydané. Zapísanie kúpených pozemkov sa stretávalo s veľkými problémami a neochotou vtedajších štátnych orgánov, ako odvolatelia už dokumentovali v predloženom liste zo dňa 15.12.1945. Podľa odvolateľov sa nemohlo stať, že časť kúpených pozemkov bola vydaná pôvodným majiteľom a iná časť tých istých kúpených pozemkov mala byť skonfiškovaná, pretože sa jednalo o tie isté pozemky, ktoré mali mať rovnaký právny osud. Poukázali aj na to, že titulom pre nadobudnutie vlastníctva žalovaným má byť podľa zápisu v katastri nehnuteľností (na LV č. XXXX) Hospodárska zmluva č. A.-XXX a nie konfiškácia.

2.9.2. Odvolatelia zároveň upozornili na skutočnosť, že v predmetnej Hospodárskej zmluve č. A.-XXX, parcela č. XXXX/X nie je uvedená. Z toho jednoznačne vyplýva, že žalovaný nemohol nadobudnúť vlastníctvo k parcele č. XXXX/X na základe uvedenej hospodárskej zmluvy a už vôbec nie na základe konfiškátu. Pôvodná parcela č. XXXX bola Geometrickým plánom č. XXX/XX rozdelená na 7 dielov, ktoré boli v rámci reštitúcií vydané vlastníkom - pôvodne urbárom, družstvám, dnes pozemkovým spoločenstvám, ktorých právni predchodcovia si tieto nehnuteľnosti kúpili od grófa G.. Zároveň dali do pozornosti súdu aj parcelu č. XXXX/X, ktorá parcela bola vydaná, spolu s ďalšími parcelami, členom bývalého Roľníckeho lesného družstva O., ktoré je súčasťou žalobcu (Dohoda o vydaní č. 3459/150-2004) a parcelu č. XXXX/X, ktorá parcela bola vydaná spolu s ďalšími parcelami členom Lesného spoločenstva v Lamač, a to Rozhodnutím Okresného úradu Bratislava IV č. XXX/XX-X/JOX Y. XXX/XX/PÚ-N.-X z 11.2.1999. Ak by išlo konfiškát, nemohli by byť predmetné nehnuteľnosti vydané členom pozemkových spoločenstiev. Je tak zrejmé, že ani v prípade žalovaných nehnuteľností sa nemôže jednať o konfiškát, pretože boli predané a prevedené do držby a úžitku pred vydaním rozhodnutia o konfiškácii, a preto sa rozhodnutie o konfiškácii na žalované nehnuteľnosti nemohlo vzťahovať.

2.10. Odvolatelia ďalej poukázali na to, že v konaní sp. zn. 1 S 315/2016, v ktorom Krajský súd Bratislava preskúmaval rozhodnutie Okresného úradu Bratislava č. Co-94/2015-Iba zo dňa 29.10.2015, boli úspešní a predmetné rozhodnutie bolo zrušené z dôvodu § 191 ods. 1 písm. d) a e) S.s.p. (teda pre nepreskúmateľnosť rozhodnutia a nedostatočne zistený skutkový stav), čo podľa odvolateľov podporuje ich tvrdenie v tejto veci, že neexistuje právny titul na nadobudnutie dotknutých lesov do vlastníctva žalovaného. Zároveň poukázali na fakt, že žalovaný (Lesy Slovenskej republiky) bol do konania sp. zn. 1 S 315/2016 prizvaný Krajským súdom v Bratislave ako účastník správneho konania, ale v konaní bol úplne pasívny, nevyužil možnosť podať vyjadrenie k veci samej a ani sa pojednávania vo veci samej nezúčastnil (súd pojednával v jeho neprítomnosti). Odvolatelia majú zato, že dôvodom tejto pasivity je samotný fakt, že neexistuje právny titul na nadobudnutie sporných lesov do vlastníctva žalovaného.

2.11. Podľa odvolateľov by mal byť žalovaný procesne sankcionovaný stratou sporu, pretože nie je možné brať do úvahy aktivitu súdu, ktorý konal nad rámec svojich oprávnení, ale je potrebné brať do úvahy len tvrdenia žalovaného, ktorý bol z väčšej časti pasívny a jeho námietky boli všeobecné. Podľa odvolateľov bolo v konaní preukázané, že titul, na základe ktorého získali ich právni predchodcovia vlastníctvo k sporným nehnuteľnostiam, existoval, právni predchodcovia žalobcov dobromyseľne vstúpili do držby ako vlastníci predmetných nehnuteľností, tieto užívali, brali z nich pôžitky a riadne na nich hospodárili, právni predchodcovia žalovaného ich ako vlastníkov rešpektovali a konali s nimi ako s vlastníckymi, neexistuje platný právny titul, na základe ktorého by mohol žalovaný alebo jeho právny predchodca nadobudnúť vlastnícke práva k predmetným nehnuteľnostiam. Odvolaciemu súdu navrhli, aby zmenil rozsudok súdu prvej inštancie a žalobe vyhovel v celom rozsahu, prípadne aby rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

3.1. Podaním doručeným súdu dňa 1.7.2021 žalobcovia doplnili odvolanie dôvodiac, že zistili nové skutočnosti, ktoré bez svojho zavinenia nemohli použiť v pôvodnom konaní, a tiež Veľký senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky prijal rozhodnutie, v ktorom vyjadril svoj právny názor na nadobudnutie vlastníckeho práva na základe absolútne neplatného právneho úkonu, tento právny názor je v zmysle § 48 ods. 3 C.s.p. záväzný pre senáty najvyššieho súdu, a preto považovali za dôležité predložiť ho aj v tomto konaní. Podľa uznesenia sp. zn. 1 Vobdo 2/2020 zo dňa 27.4.2021: „Na základe absolútne neplatného právneho úkonu nie je možné nadobudnúť vlastnícke právo, a to ani v prípade, že na jeho podklade bol uskutočnený vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností.“

Odvolatelia poukázali na to, že titulom zápisu vlastníckeho práva žalovaného do katastra nehnuteľnosti je Hospodárska zmluva o prevode správy národného majetku č. A.-XXXX/XXXX-XXX, táto zmluva v zmysle predpisov platných v roku 1988 rozhodovala o správe majetku, ale nie o vlastníctve. Opätovne poukázali na to, že zmysle zákona č. 2/1958 Sb. odovzdali ich právni predchodcovia nehnuteľnosti, ktoré sú predmetom sporu, do užívania štátnym lesom, ale ich vlastnícke právo ostalo zachované. Právny predchodca žalovaného titulom citovanej hospodárskej zmluvy nadobudol k nej správu, nie vlastníctvo, a preto, v zmysle vyššie citovaného právneho názoru Veľkého senátu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, aj napriek tomu, že na základe tejto zmluvy bol uskutočnený vklad vlastníckeho práva v prospech žalovaného do katastra nehnuteľnosti, nemohol žalovaný na jej základe nadobudnúť vlastnícke právo.

3.2.1. K tvrdeniu súdu, že pozemky, ktoré gróf L. G. predal novým majiteľom, mali byť skonfiškované na základe nariadenia Slovenskej národnej rady č. 104/1945 Zb., ktoré sa podľa odvolateľov nezakladá na pravde, poukázali na obsah svojho odvolania, v ktorom uviedli, že pozemky, ktoré sú uvedené v prílohách Hospodárskej zmluvy o prevode správy národného majetku č. A.-XXXX/XXXX-XXX (ďalej aj „HZ 1988“), boli v rámci uplatnených reštitučných nárokov vydané Obvodným úradom Bratislava IV novým majiteľom, medzi nimi aj družstvu O., družstvu N. a Spolku bývalých urbarialistov, ktoré sú súčasťou žalobcu. Zdôraznili, že žiadnemu z vlastníkov, ktorí si kúpili lesné pozemky od grófa G. nebolo vlastníctvo zapísané do pozemkovej knihy č. XX, ale všetkým vlastníkom boli tieto pozemky v rámci reštitúcií vydané. Zapísanie kúpených pozemkov sa stretávalo s veľkými problémami a neochotou vtedajších štátnych orgánov, zároveň poukázali na list zo dňa 15.12.1945. V odvolaní ďalej uviedli, že časť pozemku, parcely č. XXXX/X V. Č.. XXXX/X, bola vydaná spolu s ďalšími parcelami členom bývalého Roľníckeho lesného družstva O., ktoré je súčasťou žalobcu, o čom môžu predložiť doklad - Dohodu o vydaní č. XXXX/XXX-XXXX, časť pozemku, parcela č. XXXX/X - bola vydaná spolu s ďalšími parcelami členom Lesného spoločenstva v Lamači, a to Rozhodnutím Okresného úradu Bratislava IV č. XXX/XX-X/JOX Y. XXX/XX/PÚ-N.-X z 11.2.1999. V doplnení odvolania odvolatelia uviedli, že sa im podarilo získať dôkaz, že tento osud postihol nielen pôvodný pozemok parcelu č. XXXX, ale aj parcelu č. XXXX, ktorá ako nerozčlenená je uvedená v prílohe HZ1988 a ktorá pri kúpe novými majiteľmi bola geometrickým plánom V. D. Č.. XXX/XX („ XXX/XX“) rozdelená na dve časti, a to na parcelu č. XXXX/X o výmere 96433 m² a parcelu č. XXXX/X o výmere 133371 m². Originál tohto geometrického plánu je uložený v Slovenskom národnom archíve a presne podľa neho Okresný úrad Bratislava IV vydával všetky tam uvedené pozemky do vlastníctva členom lesných spoločností. Parcelu registra E č. XXXX/X si od grófa G. kúpilo Lesné spoločenstvo v U. a Rozhodnutím Okresného úradu Bratislava IV č. XXX/XX-XX/JOX (R.. XXX/XX) z 20.2.2002 o priznaní vlastníckych práv členom Lesného spoločenstva U. k nehnuteľnostiam bola členom Lesného spoločenstva U. vrátená. Prvú a siedmu stranu tohto rozhodnutia odvolatelia priložili ako dôkaz. Druhá časť pôvodného pozemku parcely č. XXXX, teda pozemok parcely č. XXXX/X je predmetom tohto sporu, od grófa G. ho kúpili právni predchodcovia žalobcov, ich potomkom bolo osvedčené vlastnícke právo k tomuto pozemku notárskymi zápisnicami č. Nz 42/93 a Nz 8/94.

3.2.2. Pre lepšiu prehľadnosť odvolatelia priložili tabuľku: Zoznam parcel v Hospodárskej zmluve o prevode správy národného majetku č. A.-XXXX/XXXX-XXX, z ktorej je zrejmé, že okrem pozemkov, ktoré sú predmetom tohto sporu, všetky pozemky podľa Hospodárskej zmluvy boli vrátené pôvodným majiteľom nasledovne :

- Spolku bývalých urbarialistov v R. N. bolo vrátených 2352700 m² (Rozhodnutie Okresného úradu Bratislava IV č. j.: XXX/XX-XX/JXX, zn. XXX/XX zo dňa 24.5.2002),
- Lesnému spoločenstvu N. S. R. N. bolo vrátených 703717 m² (Rozhodnutie Okresného úradu Bratislava IV č. j.: XXXX/XX-XX/JXX, R.. XXX/XX zo dňa 24.5.2002),
- Roľníckemu lesnému družstvu O. bolo vrátených 259179 m² (Rozhodnutie Okresného úradu Bratislava IV č. j.: XXXX/XX-XX/JXX, R.. XXX/XX zo dňa 24.5.2002),
- Spolku bývalých urbarialistov v Stupave bolo vrátených 768136 m²,
- Lesnému spoločenstvu v U. boli vrátené pozemky o celkovej výmere 965525 m² (Rozhodnutia Okresného úradu Bratislava IV č. XXX/XX-XX/JOX, R.. XXX/XX zo dňa 24.5.2002 a č. XXX/XX-XX/JXX zo dňa 10.2.1999),
- Družstvu L. boli vrátené pozemky o výmere 410070 m², ale len k časti týchto pozemkov si zriadil žalovaný duplicitný zápis vlastníckeho práva.

3.2.3. Vyššie uvedené skutočnosti podľa odvolateľov podporujú ich stanovisko, podľa ktorého je nesporné, že žalovaný nemá platný titul nadobudnutia svojho vlastníctva, podľa zápisu v katastri nehnuteľnosti titulom pre vlastníctvo žalovaného má byť Hospodárska zmluva č. A.-XXXX/XXXX-XXX, ktorou však žalovaný vlastníctvo nadobudnúť platne nemohol; je nesporné, že obidva pôvodné pozemky

parcely č. XXXX V. Č.. XXXX sa neriadia právnym režimom konfiškácie, ako tvrdí súd prvej inštancie, ale obidva predmetné pozemky sú v právnom režime vrátenia - vydania pôvodným vlastníkom týchto pozemkov, ktorí ich nadobudli ešte pred konfiškáciou, z čoho vyplýva, že tieto pozemky nemohli byť konfiškované. Buď boli konfiškované grófovi G. ako celok, alebo konfiškované neboli vôbec, pretože patrili právnym predchodcom urbárov a družstiev, ktoré si platne tieto pozemky kúpili od grófa G. ešte počas pozemkovej reformy I. Československej republiky, teda dávno predtým, ako mohli byť konfiškované grófovi na základe Benešových dekrétov. To, že predmetné pozemky boli vydané - vrátené pôvodným vlastníkom potvrdzuje fakt, že gróf G. nebol v čase konfiškácie vlastníkom pozemkov, ktoré sú predmetom hospodárskej zmluvy a tohto sporu, konfiškácia sa teda na tieto pozemky vzťahovať nemohla; je nesporné, že právní predchodcovia žalobcov dobromyseľne vstúpili do držby ako vlastníci predmetných nehnuteľností, tieto užívali, brali z nich pôžitky a riadne na nich hospodárili; je nesporné, že právní predchodcovia žalovaného ich ako vlastníkov rešpektovali a konali s nimi ako s vlastníkmi. Na základe uvedeného žalobcovia žiadali ich odvolaniu vyhovieť.

4. V priebehu odvolacieho konania odvolatelia doplnili do spisu listinné dôkazy, získané zo spisu tunajšieho súdu sp. zn. 15 Co 252/2017 (vedeného v právnej veci žalobcu: Lesné spoločenstvo majiteľov urbáru - Bratislava Lamač, p.s. proti žalovaným: I. Ing. O. N. a spol., o určenie vlastníctva k lesným nehnuteľnostiam s príslušenstvom), ktoré sa týkajú najmä obdobia tzv. Slovenského štátu a toho, že v rámci pozemkovej reformy tzv. Slovenského štátu bolo vytvorené Lesné spoločenstvo U., na ktoré mali prejsť prídeli vybraných družstiev, ktoré získali nehnuteľnosti v rámci pozemkovej reformy I. Československej republiky, a zároveň tieto družstvá mali byť zrušené. Vzhľadom k tomu, že sa jedná o tzv. arizačné zákony, všetky rozhodnutia vydané v období tzv. Slovenského štátu sú na základe Benešových dekrétov neplatné. Odvolatelia uviedli, že ich predkladajú ako dôkazy, ktoré potvrdzujú, že počas obdobia tzv. Slovenského štátu boli právní predchodcovia žalobcov vlastníkmi nehnuteľností, ktoré sú predmetom tohto sporu, mali ich v držbe a štátne orgány s nimi konali ako s vlastníkmi. Išlo o dôkazy:

1. Správa Četnickej stanice Stupava, okres Bratislava, č. XXX/XXXX zo dňa 4.4.1939, preverujúca drevoužitbu na sporných nehnuteľnostiach, ktorá potvrdzuje, že Š. O., M. G., Š. L., M. U., M. O., T. A. V. F. R. sú vlastníkmi jednotlivých podielov lesa.

2. Výkaz Lesného oddelenia Okresného úradu v Bratislave č. XX.XXX/XXXX zo dňa 30.11.1940, o lesných majetkoch, ktoré prideliť Štátny pozemkový úrad býv. Č.S.R. jednotlivým lesným alebo pasienkovým spoločenstvám ako aj družstvám, majú ostať naďalej lesom a majú byť prevzaté do štátneho spravovania - potvrdzuje, že právnym predchodcom žalobcov boli v rámci pozemkovej reformy I. ČSR pridelené lesné pozemky v uvedenej výmere.

3. List W.. T. zo dňa 21.7.1942 Štátnemu pozemkovému úradu v Bratislave, kde W.. T., ako právny zástupca L. G.Á. potvrdzuje, že vo veci pozemkovej reformy/prídelov, koná v jeho mene už 10 rokov.

4. List ŠPÚ č. XXXXX/XX-L. zo dňa 11.10.1942: Revízia pozemkovej reformy na lesných nehnuteľnostiach v kat. úz. Záhorská Bystrica dľa § 27 zák. č. 46/40 Sl.z. adresovaná W.. A. T., ako právnemu zástupcovi L. G., veľkostatkára v Z., v ktorej sa uvádza, že bude revidovaná pozemková reforma v zmysle tzv. arizačných zákonov a zároveň v bode 1/ potvrdzuje, že Družstvo L. je držiteľom nehnuteľností, zapísaných v PKV č. XX, XXXX/X, XXXX/X, XXXX/X, XXXX/X V. XXXX.

5. List W.. T. zo dňa 29.7.1943 pre Lesné spoločenstvo Lamač, ktoré malo nadobudnúť sporné nehnuteľnosti, v ktorom právny zástupca L. G. uvádza: „Ponevác odpredávateľ nie je v držbe odpredaných nehnuteľností, kupiteľa vstúpi do držby po úradnom prevedení a vykonaní výmerov ŠPÚ číslo XXXX/XX-L. zo dňa 16.07.1942, ktorými boli zrušené všetky opatrenia, týkajúce sa družstiev, ktoré i doteraz sú v držbe.“

6. Výzva na odovzdanie držby nehnuteľnosti ŠPÚ zo dňa 2.2.1944, adresovaná Družstvu L. a spol, ktorými sú ako držiteľia nehnuteľností zapísaných vo vl. č. XX kat. úz. R. N. A.. Č.. XXXX/X, XXXX/X, XXXX/X, XXXX/X V. XXXX vyzvaní na ich odovzdanie.

7. Uznesenie Okresného súdu v Bratislave č. Nc VIII 2D/44 zo dňa 6.10.1944, ktorým sa nariaďuje na základe § 29 a 14 z. č. 46/40 Sl.s. výkon odovzdania nehnuteľnosti, zapísaných vo vl. č. XX kat. úz. R. N. A.. Č.. XXXX/X, XXXX/X, XXXX/X, XXXX/X V. XXXX, nachádzajúcich sa v držbe Š. L., M. O.É., Š. O., T. A., M. U. V. V. R., P. S. R.. N. v prospech Lesného spoločenstva v Lamači.

8. Úradný záznam z 29.9.1952, potvrdzujúci, že Západoslovenský lesný priemysel, n. p. komunikoval s právnymi predchodcami žalobcu ako s vlastníkmi vo veci spravovania lesov.

9. List Západoslovenských lesov, št. podniku zo dňa 30.6.1993, potvrdzujúci, že dedičia p. L. G. sa prihlásili o reštitúciu a vydokladovali vlastnícky vzťah k majetku - z uvedeného vyplýva, že

ak dedičia požiadali o vydanie konfiškátu, štát im ho vydal, a preto nehnuteľnosti, ktoré sú predmetom tohto sporu, nie sú konfiškátom, ale sú majetkom právnych predchodcov žalobcov.

10. Časť časopisu *Ars Notaria* 2/1998, str. 21-22 a obsah, článok, zaoberajúci sa pozemkovou knihou v rokoch 1951 až 1964, podľa ktorého: „Od účinnosti Občianskeho zákonníka č. 141/1950 Zb., teda od 1.1.1951 prestal byť zápis vlastníctva do pozemkovej knihy podmienkou jeho prevodu či prechodu. Rovnako prestal platiť princíp konštitutívnosti zápisu do pozemkovej knihy a zápis nadobudol deklaratórnu povahu. Pri zmluvnom prevode prechádzalo vlastníctvo k nehnuteľnosti už uzavretím zmluvy (§ 111 OZ), pričom zápis do pozemkovej knihy nebol povinný (§ 112 OZ). Uplatňoval sa teda konsenzuálny princíp. V zmysle ust. § 562 OZ sa ustanoveniami tohto OZ spravovali i právne pomery pred 1.1.1951.“ Z uvedeného vyplýva, že ak sa pred rokom 1951 uzavreli perfektné zmluvy o prevode vlastníctva, ktoré neboli vložené do pozemkovej knihy, k prevodom vlastníctva došlo 1. januárom 1951, lebo týmto dňom nadobudli účinnosť.

Z predložených listinných dôkazov podľa odvolateľov vyplýva, že nehnuteľnosti, ktoré sú predmetom tohto sporu, boli vo vlastníctve ich právnych predchodcov nepretržite od ich nadobudnutia počas pozemkovej reformy I. Československej republiky, tzv. Slovenského štátu až do dnešného dňa, neexistuje žiaden právny titul, ktorým by bolo odobraté ich vlastníctvo. Štátnym orgánom právni predchodcovia žalobcov odovzdali len hospodárenie, a to v roku 1958, v zmysle zákona č. 2/1958 Zb. Preukázalo sa tiež, že nehnuteľnosti neboli skonfiškované, pretože neboli k rozhodujúcemu dňu v držbe a vlastníctve grófa Károlyiho, navyše, ak by aj boli, tak na základe reštitúcie by boli vrátené jeho dedičom, pretože títo sa prihlásili o svoje práva.

5. K podaniu žalobcov, ktorým doplnili svoje odvolanie, sa vyjadril žalovaný. Poukazujúc na znenie ustanovení § 362 ods. 1 a § 365 ods. 3 C.s.p. uviedol, že keďže doplnenie odvolania zaslal žalobca po uplynutí lehoty na podanie odvolania navrhuje, aby sa odvolací súd týmto nezaoberal a neprihliadal naň. K samotnému odvolaniu žalobcu uviedol, že sa stotožňuje s rozsudkom súdu prvej inštancie v celom rozsahu, nárok žalobcu považuje za nepreukázaný a nedôvodný, nakoľko tento nepreukázal existenciu právneho titulu, ktorým by jeho právni predchodcovia získali vlastnícke právo k sporným nehnuteľnostiam, pričom je zároveň preukázané, že právni predchodcovia členov žalobcu si boli vedomí, že nie sú vlastníckymi sporných nehnuteľností (čo vyplýva aj z predložených prehlásení právnych predchodcov žalobcu), a teda odvolanie žalobcu nie je spôsobilé zmeniť rozhodnutie. Odvolaciemu súdu navrhol, aby rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil a zaviazal žalobcu na zaplatenie trov konania žalovaného.

6.1. K vyjadreniu žalovaného sa vyjadrili žalobcovia. K návrhu, aby odvolací súd neprihliadol na doplnenie odvolania, a aby sa ním nezaoberal, keďže bolo zaslané až po uplynutí lehoty na podanie odvolania uviedol, že doplnenie odvolania podali z dôvodu, že ku dňu jeho podania zistili nové skutočnosti, ktoré nemohli použiť v pôvodnom konaní, a tiež považovali za potrebné upozorniť na vtedy nové rozhodnutie Veľkého senátu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky. Zároveň v poslednom roku doplnili do spisu viaceré dôkazy, ktoré boli obsahom spisu sp. zn. 15 Co 252/2017, ako aj rozsudok Krajského súdu v Bratislave v tejto veci zo dňa 17.1.2023. Poukázali na to, že krajský súd v uvedenom konaní zrealizoval komplexné dokazovanie v otázke vlastníctva sporných nehnuteľností historicky od roku 1933 tým, že pripojil všetky spisy konaní, ktoré sa týkajú sporných nehnuteľností, a ktoré boli vedené na súdoch, ako aj na Okresnom úrade Bratislava, odbor katastrálny, resp. odbor lesný a pozemkový. Je nesporné, že tieto dôkazy nemohol odvolateľ v predchádzajúcej časti konania použiť bez svojej viny, pretože k nim nemal prístup, predložené dôkazy získal až po oboznámení sa s nimi zo spisov, pripojených v horeuvedenom konaní, a teda nastal stav, ako ho predpokladá § 366 pís. d) C.s.p. Preto, podľa žalobcov, námietka žalovaného neobstojí, v zmysle práva na spravodlivý proces je potrebné odvolateľom umožniť, v takto komplikovanej právnej veci, použiť tieto dôkazy, staršie ako 70 rokov, získané v jeho prospech z iných spisov, ku ktorým bez svojho zavinenia nemal prístup.

6.2. K žalovaným vznesenej námietke neexistencie právneho titulu, ktorým by právni predchodcovia členov žalobcu získali vlastnícke právo k sporným nehnuteľnostiam, pričom zároveň spochybnil vedomosť právnych predchodcov členov žalobcu o ich vlastníctve uviedli, že žalovaný svoje prekvapivé tvrdenia žiadnym spôsobom neodôvodnil, a preto tieto námietky nie sú spôsobilé poprieť tvrdenia odvolateľov, teda ide o neúčinné popretie. Poukázali na to, že otázku vlastníckych práv členov žalobcu k predmetným nehnuteľnostiam riešili v odvolaní ako aj jeho doplnení, a týchto podaní sa v plnom rozsahu pridriavajú. Zároveň dali do pozornosti súdu niektoré body z odôvodnenia rozsudku Krajského súdu

v Bratislave č. k. 15 Co 252/2017, zo dňa 17.1.2023, v ktorých sa súd stotožnil s ich právnym názorom, prezentovaným v tomto konaní (bod 24.1. na str. 83 citovaného rozsudku a nasl.):

Otázkou okruhu členov žalobcu a ich právnych predchodcov, pôvodne združených v Družstve L. a spol sa súd zaoberá aj v bodoch č. 38.3.1. a č. 38.3.2. odôvodnenia citovaného rozsudku: „Niet pochyb ani o tom, kto zakladal Družstvo L. V. Z.. S. R. N.....“

Otázkou sporných nehnuteľností sa zaoberá najmä v bodoch č. 38.3.3., č. 46.5., ako aj č. 43. odôvodnenia citovaného rozsudku: „život“ s nimi (pozn. nehnuteľnosťami) späť prezentovali a preukazovali len žalovaní ako právni nástupcovia členov Družstva L. a spol. v Záhorskej Bystrici.

Otázkou užívania, nakladania a vlastníctva predmetných nehnuteľností sa súd zaoberá v bodoch č. 45.2.1. a č. 46.1. až 46.8. a nasl. odôvodnenia citovaného rozsudku: „Od 16.10.1937 Družstvo L. a spol. a jeho členovia nehnuteľnosti užívali ako svoje vlastníctvo.“ (bod 46.2.)

Bod 46.6.: „Členovia Družstva L.G. a spol. o dané nehnuteľnosti sa fyzicky starali ako riadni hospodári, zalesňovali ich, hospodárili na nich a od roku 1933 ich mali v oprávnenej držbe a od roku 1937 aj v presvedčení, že sú ich vlastníkami, nikdy im neboli vyňaté z fyzickej moci (do nadobudnutia účinnosti zákona č. 2/1958 Sb. n. SNR), nikdy neboli vyňaté z vlastníctva Družstva L. a spol. (...) Nebolo preukázané, že by si niekto iný a v tejto súvislosti kto presne, z akého dôvodu, na vlastníctvo k daným nehnuteľnostiam robil nárok (...), gróf L. G. nespochybňoval vlastníctvo Družstva L. a spol., a neboli ani len tvrdené, nieto preukázané také skutočnosti, ktoré by vlastníctvo, oprávnenú držbu, spochyňovali, vylučovali, že by spôsobom dovoleným obyčajovým právom (do 31.12.1950) a od 1.1.1951 Občianskym zákonníkom Družstvo L. a spol., jeho členovia, boli pozbavení vlastníctva, oprávnenej, dobromyseľnej držby.“

Otázkou vlastníctva, ktoré nebolo zapísané do pozemkovej knihy, hoci sa nadobúdateľ už ujal držby nehnuteľnosti a poberá z nej úžitky (bod 14. a nasl. odvolania) sa súd zaoberá v bode 46.9. odôvodnenia citovaného rozsudku a posúdil ju v zmysle obyčajového práva, platného na Slovensku do 31.12.1950. Záverom súd konštatuje: „Je tiež nesporné, že právni predchodcovia žalovaných spĺňali podmienky, požadované pre zápis vlastníckeho práva, všetky tieto atribúty vlastníckeho práva realizovali.“

Dobromyseľnosťou držby sa súd zaoberal v bode 47.1. a nasl., nadobudnutím vlastníckeho práva vydržaním v bode 48. a nasl. odôvodnenia citovaného rozsudku a platnosťou notárskej zápisnice N 44/93 Nz 42/93 zo dňa 9.4.1993, a jej opravy sa súd zaoberá v bode 52. odôvodnenia citovaného rozsudku.

Odvolatelia dôvodili, že právny názor Krajského súdu v Bratislave v citovanom rozsudku uviedli podrobne, keďže sa s ním v plnej miere stotožňujú, tento reflektuje právny názor odvolateľov prezentovaný nielen pred súdom prvej inštancie, ale aj v podanom odvolaní a doplnení tohto odvolania. Ak žalovaný namieta neexistenciu právneho titulu v prospech členov žalobcu, jeho námietka nie je dôvodná, pretože po dôkladne vykonanom dokazovaní pred Krajských súdom v Bratislave bolo preukázané, že nehnuteľnosti boli v ich užívaní od roku 1933, a od 16.10.1937 ich predchodcovia odvolateľov užívali ako svoje vlastníctvo, a to až do ich odovzdania Krajskej správe lesov na základe zákona č. 2/1958 Zb., ktorej sa však odovzdávalo len ich užívanie, ale vlastníctvo ostalo zachované. Odvolatelia dali do pozornosti súdu, že žalovaný sa k samotnému odvolaniu nevyjadril, vyjadril sa len k doplneniu odvolania. Aj v konaní pred súdom prvej inštancie bol žalovaný pasívny, na čo odvolatelia poukázali v podanom odvolaní, a žalovaný tieto tvrdenia tak ani nerozporoval.

6.3. Odvolatelia zotrvali na svojom návrhu, aby odvolací súd ich odvolaniu vyhovel.

7. Ďalšie vyjadrenia do spisu doložené neboli.

8. Odvolací súd preskúmal vec, súc pritom viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania [§ 470 ods. 1, ods. 2, § 379, § 380 ods. 1 C.s.p. (zákon č. 160/2015 Z. z.), ktorým bol s účinnosťou od 1.7.2016 zrušený zákon č. 99/1963 Zb. (Občiansky súdny poriadok); O.s.p.], na jej prejednanie nariadil pojednávanie (§ 384 ods. 1, § 385 ods. 1 C.s.p.), zopakoval dokazovanie vykonané súdom prvej inštancie (§ 384 ods. 1 C.s.p.), doplnil dokazovanie (§ 384 ods. 2, ods. 3, ods. 4 C.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcov je dôvodné. Súd prvej inštancie z vykonaného dokazovania vyvodil nesprávne skutkové závery a následne vec nesprávne právne posúdil, preto bolo potrebné toto rozhodnutie zmeniť a žalobe žalobcov vyhovieť (§ 388 a § 470 ods. 2 veta druhá C.s.p.).

9.1. Podľa § 80 písm. c/ O.s.p. (v znení účinnom v čase začatia konania) návrhom na začatie konania možno uplatniť, aby sa rozhodlo najmä o určení, či tu právny vzťah je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem.

9.2. Podľa § 137 písm. c/ C.s.p. (v znení účinnom v čase rozhodovania odvolacieho súdu) žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o určení, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu alebo d/ určení právnej skutočnosti, ak to vyplýva z osobitného predpisu.

10.1. Podľa § 30 zákona č. 141/1950 Sb. Občiansky zákonník právnym úkonom je najmä aj prejav vôle založiť, zmeniť alebo zrušiť právo alebo povinnosť.

10.2. Podľa § 43 cit. zákona právny úkon, predmetom ktorého je plnenie nemožné, je neplatný.

10.3. Podľa § 41 ods. I, ods. 2 cit. zákona právny úkon, pre ktorý zákon alebo dohoda strán vyžadujú písomnú formu, pôsobí od podpisu strán; podpisy nemusia byť na tej istej listine. Podpis toho, kto nevie alebo nemôže písať, nahradí potvrdenie dvoch svedkov o jeho súhlase na listine samej (ods. 1). Napodobnenie podpisu mechanickými prostriedkami postačuje len tam, kde je to obvyklé (ods. 2).

10.4. Podľa § 111 ods. 1 cit. zákona vlastníctvo k veciam jednotlivým určeným sa prevádzalo už samou zmluvou, ak nebolo dohovorené inak alebo nič iné nevyplývalo z osobitných predpisov.

10.5. Podľa § 112 cit. zákona prevod vlastníctva k nehnuteľným veciam zapísaným v pozemkovej alebo železničnej knihe zapíše sa do týchto kníh.

10.6. Podľa § 113 ods. 1 cit. zákona o prevode vlastníctva k nehnuteľným veciam nezapísaným v pozemkovej alebo železničnej knihe uloží sa na súde listina. Listina musí obsahovať označenie nehnuteľností, prevodcu a nadobúdateľa, právny dôvod prevodu a miesto a čas zmluvy.

10.7. Podľa § 115 cit. zákona vydržaním možno nadobudnúť vlastnícke právo, ak nejde o nescudziteľné veci, ktoré sú v socialistickom vlastníctve.

10.8. Podľa § 116 ods. I, ods. 2 cit. zákona vlastnícke právo k hnutelnej veci nadobudne, kto ju drží oprávnene a nepretržite tri roky; ak ide o nehnuteľnú vec, je potrebná vydržacia doba 10-ročná (ods. 1). Kto nadobudne oprávnenú držbu od oprávneného držiteľa, môže si započítať vydržaciu dobu predchodcu (ods. 2).

10.9. Podľa § 132 ods. 1 cit. zákona vlastníctvo sa stráca najmä aj tým, že ho nadobudne niekto iný, alebo že sa ho vlastník vzdá.

10.10 Podľa § 143 cit. zákona držiteľom je, kto s vecou nakladá ako so svojou alebo kto vykonáva právo pre seba.

10.11. Podľa § 144 cit. zákona držať možno veci, ako i práva, ktoré pripúšťajú trvalý alebo opätovný výkon.

10.12. Podľa § 145 ods. I, ods. 2 cit. zákona ak je držiteľ so zreteľom na všetky okolnosti dobromyseľný v tom, že mu vec alebo právo patria, je držiteľom oprávneným (ods. 1). V pochybnostiach sa predpokladá, že držba je oprávnená (ods. 2).

10.13. Podľa § 146 cit. zákona oprávnený držiteľ má, pokiaľ zákon neustanovuje ináč, rovnaké práva ako vlastník, aj keď nie je jej vlastníkom. To platí obdobne o oprávnenom držiteľovi práva.

10.14. Podľa § 562 cit. zákona ustanoveniami tohto zákona sa spravujú, pokiaľ nie je ďalej ustanovené inak, i právne pomery vzniknuté pred 1. januárom 1951; do tohto dňa sa tieto právne pomery spravujú skorším právom.

10.15. Podľa § 566 cit. zákona lehota, ktorá začala bežať pred 1. januárom 1951, sa skončí, ak tento zákon určuje kratšiu dobu, najneskoršie uplynutím tejto kratšej lehoty, počítanej odo dňa 1. januára 1951; ak určuje dlhšiu lehotu, uplynutím tejto dlhšej lehoty, počítanej odo dňa, keď lehota začala bežať (ods. 1). To isté platí o vydržacej a premlčacej dobe (ods. 2).

10.16. Podľa § 568 ods. 1 cit. zákona dňom 1. januára 1951 zrušujú sa všetky ustanovenia o veciach upravených týčtým zákonom, počítajúc v to aj obyčajové právo, či už vyplýva zo súdnych rozhodnutí alebo iných prameňov.

11.1. Občiansky zákonník (zákon č. 40/1964 Zb.), účinný od 1.4.1964 neupravoval nadobudnutie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam vydržaním. Možnosť nadobudnutia vlastníckeho práva vydržaním bola opätovne zavedená do právneho poriadku Slovenskej republiky až novelou Občianskeho zákonníka vykonanou zákonom č. 131/1982 Zb. s účinnosťou od 1.4.1983 (§ 132a, § 135a). Oprávnený držiteľ sa stal vlastníkom veci, ak ju mal nepretržite v držbe po dobu 3 rokov ak išlo o hnutelnosť, a po dobu 10 rokov ak išlo o nehnuteľnosť. Takto nebolo možné nadobudnúť vlastníctvo k veciam, ktoré nemohli byť predmetom vlastníctva, alebo k veciam, ktoré mohli byť vo vlastníctve štátu alebo zákonom určených právnických osôb. Do tejto doby sa započítala aj doba, po ktorú mal vec v oprávnenej držbe právny predchodca. Držiteľom je ten, kto s vecou nakladá ako s vlastnou alebo kto vykonáva právo pre seba.

11.2. Ak je držiteľ so zreteľom na všetky okolnosti dobromyseľný o tom, že mu vec alebo právo patrí, je držiteľom oprávneným. Pri pochybnostiach sa predpokladá, že držba je oprávnená (§ 130 ods. 1).

11.2.1. Znamená to, že rovnaké podmienky boli aj za účinnosti zákona č. 141/1950 Sb.

11.3. Podľa § 854 Občianskeho zákonníka pokiaľ ďalej nie je uvedené inak, spravujú sa ustanoveniami tohto zákona aj právne vzťahy vzniknuté pred 1.4.1964; vznik týchto právnych vzťahov, ako aj nároky z nich vzniknuté pred 1.4.1964 sa však posudzujú podľa doterajších predpisov.

11.4. Podľa § 865 ods. 1 Občianskeho zákonníka pokiaľ nie je uvedené inak, spravujú sa ustanoveniami tohto zákona aj právne vzťahy vzniknuté v čase od 1.4.1964 do 1.4.1983.

11.5. Podľa § 865 ods. 3 Občianskeho zákonníka do času uvedeného v ustanovení § 135a v znení zákona č. 131/1982 Zb. sa započíta aj čas, po ktorý občan alebo jeho právny predchodca mal vec nepretržite v držbe (§ 135a ods. 1) alebo nepretržite vykonával právo zodpovedajúce vecnému bremenu (§ 135a ods. 2) pred 1.4.1983; tento čas sa však neskončí skôr než uplynutím jedného roka od tohto dňa.

12.1. Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 46/1940 Sl.z. o pozemkovej reforme Štátny pozemkový úrad má sa starať o pozemkovú reformu, najmä aby poľnohospodárske nehnuteľnosti nadobudnuté podľa tohto zákona dostali roľníci a osoby, ktoré vyhovujú týmto podmienkam (§ 30); teda prídelom. Podľa § 1 ods. 2 písm. a/ Štátny pozemkový úrad môže nadobúdať pre štát poľnohospodárske nehnuteľnosti podľa prvej časti prvého dielu tohto zákona.

12.2. Podľa § 14 ods. 1, ods. 2 citovaného zákona keď Štátny pozemkový úrad zloží na súde podľa § 12 výkupnú cenu a vlastníka o tom upovedomí, vlastník je povinný odovzdať nehnuteľnosť Slovenskému štátu (Štátnemu pozemkovému úradu) do držby a úžitku. Ak tak neurobí na návrh Štátneho pozemkového úradu súd vykoná odovzdanie nehnuteľností podľa § 180 Exekučného zákona (ods. 1). Rovnakým spôsobom zakročí súd proti árendátorovi (nájomcovi), ktorý nevyprázdni a neodovzdá Slovenskému štátu (Štátnemu pozemkovému úradu) predmet árendy (nájmu) v uvedenom čase (ods. 2).

12.3. Podľa § 27 ods. 1, ods. 2 Štátny pozemkový úrad môže podrobiť revíziu všetky opatrenia a rozhodnutia Štátneho pozemkového úradu v Prahe, poľažne Ministerstva zemédeľstva v Prahe, urobené podľa zákona č. 215/1919 Sb. z a n., ako aj podľa zákonov a nariadení tento zákon doplňujúcich a vykonávajúcich. Môže ich zrušiť, urobiť nové opatrenia v pozemkovej knihe, dať označiť zákaz scudzenia, zaťaženia, dania do árendy nehnuteľností, na ktoré sa zamýšľaná revízia sťažuje a môže vyriešiť rozhodnutia podľa zákonov, platných o pozemkovej reforme (ods. 1). U slovenských štátnych občanov nepatria pod túto revíziu prídelové rozhodnutia, keď výmera pridelených pozemkov nepresahuje 10 ha. Nepatrí pod túto revíziu ani nehnuteľný majetok uznaných a recipovaných kresťanských cirkví a základín (ods. 2).

13.1. Podľa § 1 písm. a/, b/ zákona č. 2/1958 Sb. n. SNR o úprave pomerov a obhospodarovaní spoločne užívaných lesov bývalých urbarialistov, komposesorátov a podobných útvarov zrušujú sa útvary bývalých urbarialistov, komposesoráty a podobné spoločenstevné útvary, ktoré spoločne užívajú lesy, spoločenstevné útvary vytvorené získaním lesa podľa zákonov o pozemkových reformách (písm. a/), lesy spoločne užívané zrušenými útvarmi sa odovzdajú do obhospodarovania krajským správam lesov, prípadne jednotným roľníckym družstvám (obhospodarovateľ) (písm. b/).

13.2. Podľa § 2 ods. 1 cit. zákona spoločné lesy odovzdá do obhospodarovania krajskej správe lesov výkonný orgán okresného národného výboru príslušného podľa sídla zrušeného útvaru.

13.3. Podľa § 4 ods. 1 cit. zákona obhospodarovateľ je oprávnený spoločný les užívať ako vlastník, najmä má právo na výnos obhospodarovanej nehnuteľnosti, môže meniť jej podstatu a uskutočňovať na nej stavby; nemôže však nehnuteľnosť zaťažiť ani scudziť.

13.4. Podľa § 9 ods. 1, 2 cit. zákona odovzdanie spoločných lesov do obhospodarovania sa nedotýka doterajších vlastníckych pomerov spoločných lesov. Členovia zrušených útvarov ostávajú spoluvlastníkmi spoločných lesov v pomere podľa svojich podielov (ods. 1). Pokiaľ spoločné lesy vlastnil zrušený útvar, prechádza vlastníctvo na členov zrušeného útvaru podľa zásad vyslovených v predchádzajúcom odseku. Ak sa veľkosť podielov jednotlivých členov nedá zistiť, platí, že sú spoluvlastníkmi každý rovnakým dielom (ods. 2).

14.1. Podľa § 1 ods. 1 Dekréту prezidenta republiky zo dňa 19.5.1945, č. 5/1945 Sb. (účinný od 23.5.1945), akékoľvek majetkové prevody a akékoľvek majetkovo-právne dojednania, či sa týkali majetku hnutel'ného alebo nehnuteľného, verejného či súkromného, sú neplatné, pokiaľ boli uzavreté po 29.9.1938 pod tlakom okupácie alebo národnej, rasovej alebo politickej persekúcie.

14.2.1. Dekrét prezidenta republiky č. 5/1945 Sb. bol vykonaný zákonom č. 128/1946 Sb. o neplatnosti niektorých majetkovo-právnych dojednaní z doby neslobody a o nárokoch z tejto neplatnosti a z iných zásahov do majetku „vzchádzajúcich“ (§ 17).

14.2.2. Podľa § 15 ods. 1, ods. 2 zákona č. 128/1946 Sb. neplatnými právnymi predpismi sa podľa § 2 rozumeli predpisy, ktoré v rozpore s Československou ústavou a zákonmi ich meniacimi a doplňujúcimi vykonali alebo umožnili zásahy do majetku Československej republiky a osôb vydaných národnej, rasovej alebo politickej perzekúcii (ods. 1). Zoznam predpisov, ktorých sa ods. 1 týka, vyhlási ministerstvo spravodlivosti v Úradnom liste a v dohode s poverenctvom pre súdnictvo v Úradnom vestníku (ods. 2).

14.2.3. Zoznam predpisov neplatných podľa § 15 ods. 1 zákona č. 128/1946 Sb. bol uverejnený vo vyhláske ministra spravodlivosti č. 19/1947 Ú.l. účinný od 7.1.1947. V článku IIA. ods. 13 sú nimi aj § 23 - § 28 zákona č. 46/1940 Sl.z.

14.3. Dekrét prezidenta republiky č. 5/1945 Sb. zákon č. 128/1946 Sb., ostatné ustanovenia zákona č. 46/1940 Sl.z., zostali účinné a sú účinné doteraz, sú súčasťou právneho poriadku Slovenskej republiky.

15.1. Odvolací súd predovšetkým riešil otázku, kto v konaní vystupuje na strane žalobcu a ustálil, že žalobcami sú Členovia pozemkového spoločenstva, v zmysle § 16 ods. 2 zákona č. 97/2013 Z. z. o pozemkových spoločenstvách, zastúpení pozemkovým spoločenstvom Lesné pozemkové spoločenstvo v Záhorskej Bystrici, ďalej ustálil aktuálny stav členov pozemkového spoločenstva a uznesením zo dňa 22.11.2023, č. k. 15 Co 234/2018-495, rozhodol, že v konaní pokračuje s dedičmi členov pozemkového spoločenstva, ktorí v priebehu odvolacieho konania zomreli.

15.2. Podanie žalobcov na č. l. 490 a nasl., ktorým navrhli zmenu petitu žaloby, odvolací súd posúdil podľa obsahu (§ 124 ods. 1 C.s.p.) ako upresnenie petitu žaloby, keďže uvedeným podaním boli doplnené rodné čísla a rodné priezviská členov pozemkového spoločenstva.

16.1. Odvolací súd zopakoval dokazovanie vykonané súdom prvej inštancie výpisom z listov vlastníctva č. XXXX V. Č.. XXXX pre okres Bratislava IV, obec BA-m.č. R. N., G. Ú. R. N. (č. l. 13- 18 spisu), rozhodnutím Obvodného úradu Bratislava IV zo dňa 27.5.1996, č. XX/XXXXX-A./., o zápise do registra pozemkových spoločenstiev a výpisom z registra (č. l. 19 - 21 spisu), rozhodnutím Obvodného lesného úradu v Bratislave zo dňa 7.1.2011, č. XX/XXX/BAX, o zmene zápisu do registra pozemkových spoločenstiev (č. l. 22 - 24 spisu), zápisnicou z valného zhromaždenia Lesného pozemkového spoločenstva v Záhorskej Bystrici zo dňa 21.4.2012 (č. l. 25 - 27 spisu), výpisom z listu vlastníctva č. XXXX pre okres Bratislava IV, obec BA-m.č. R. N., G. Ú. R. N. (č. l. 28 - 34 spisu), žiadosťou o vydanie osvedčenia zo dňa 31.8.1992 (č. l. 38, 39 spisu), potvrdením Miestneho úradu R. N. zo dňa 8.12.1992 (č. l. 40 spisu), notárskou zápisnicou N 44/93 Nz 42/93 zo dňa 9.4.1993 (č. l. 41 - 48 spisu), notárskou zápisnicou N 8/94 Nz 8/94 zo dňa 10.1.1994 (č. l. 49 - 51 spisu), potvrdeniami vydanými W. A. T. zo dňa 16.10.1937, 21.4.1937, 4.10.1934, 12.9.1934, 4.9.1934 (č. l. 52 - 56 spisu), prehlásením Š. O. V. O., M. O. C. V. O., W. M. G. V. O., V. R. O., T. A. V. O., M. U. V. O., Š. L. V. O. zo dňa 16.1.1939 (č. l. 57 spisu), kúpnopredajnou smluvou zo dňa 16.1.1942 (č. l. 59 - 64 spisu), zoznamom členov Lesného spoločenstva L. a spol. a ich právnych nástupcov (č. l. 65 spisu), Geometrickým (polohopisným) plánom a výkazom ploch L.. V. D. (č. l. 66 - 68 spisu), zápisnicou zo dňa 27.9.1957 (č. l. 69), rozhodnutím Odboru poľnohospodárstva a lesného hospodárstva Okresného národného výboru Bratislava-okolie zo dňa 29.5.1958, č. XXXX/XX (č. l. 70 - 71 spisu), výmerom Správy lesného hospodárstva v Bratislave zo dňa 7.3.1953, č. XXX/IX-X/XX (č. l. 72 spisu), výmerom Krajského národného výboru v Bratislave zo dňa 17.3.1954, č. L.-XXX.X-X/XX (č. l. 73 spisu), výmerom Správy lesného hospodárstva v Bratislave zo dňa 1.7.1954, č. XXXX-Q.-XXXX (č. l. 74 spisu), soznaním k dôchodkovej dani Lesného spoločenstva L.G. a spol. R. N. zo dňa 15.1.1957 (č. l. 75 - 76 spisu), priamou hospodárskou zmluvou o výkupe dreva (č. l. 77) s rozpisom výrobných úkolov pre Lesné spoločenstvo L. (č. l. 78, 79 spisu), hospodárskou zmluvou o prevode správy národného majetku zo dňa 31.1.1989 s prílohou (č. l. 81 - 85 spisu), žiadosťami Lesného pozemkového spoločenstva v R. N. o odovzdanie správy lesov zo dňa 24.6.2013 a zo dňa 21.8.2013 (č. l. 86 - 89 spisu), oznámením Lesov Slovenskej republiky, š. p., Odštepny závod Smolenice zo dňa 4.10.2013 (č. l. 90 spisu), rozhodnutím Okresného úradu Bratislava, odb. opravných prostriedkov, referát katastra nehnuteľností zo dňa 29.10.2015, č. Y.-XX/XXXX-L. (č. l. 136 - 140 spisu), žiadosťou lesných družstiev v R. N. zo dňa 15.12.1945 adresovanou Poverenctvu SNR pre pôdohospodárstvo a pozemkovú reformu (č. l. 155 spisu), čestným vyhlásením M. N. zo dňa 23.8.2016 (č. l. 156 spisu), potvrdením vydaným W. A. T. zo dňa 10.1.1933 (č. l. 157 spisu), listom Ministerstva zeméďelství zo dňa 10.7.1937 č. XXX.XXX/XX-L. (č. l. 163, 164 spisu), katastrálnou mapou vyhotovenou F. H. Ť. s prílohou (č. l. 165, 166 spisu), záznamom zo dňa 8.10.1937 (č. l. 167, 168 spisu), správou o plnení generálnej dohody na veľkostatku Z. - L.. G. s prílohou (č. l. 169 - 171), prílohou k

úradnému záznamu zo dňa 22.10.1941 (č. I. 172, 173 spisu), rozhodnutím Odboru poľnohospodárstva a lesného hospodárstva Rady Okresného národného výboru v Ba-okolie zo dňa 18.8.1958, č. A.. XX.XXX/XXXX-U.. (č. I. 179, 180 spisu), listom Štátnych lesov, Lesný závod Bratislava zo dňa 22.12.1968, č. XXXX/XXX/XXXX (č. I. 181 spisu), uznesením Mestského súdu v Bratislave zo dňa 15.2.1995, sp. zn. 18 S 76/94 (č. I. 201 - 203 spisu), svedectvom M. O. zo dňa 31.1.2018 (č. I. 253 spisu), soznamom majiteľov lesa zo dňa 18.12.1939 (č. I. 254 spisu), doplnil dokazovanie rozhodnutím Okresného úradu Bratislava IV, Odbor pozemkový, poľnohospodárstva a lesného hospodárstva zo dňa 20.2.2002, č. XXX/XX-XX/JOX (č. I. 336 - 339 spisu), listom Četníckej stanice Stupava zo dňa 5.6.1939 č. XXX/XXXX (č. I. 355 spisu), výkazom lesného oddelenia Okresného úradu v Bratislave zo dňa 30.11.1940 (č. I. 356 - 358 spisu), listom W.. A. T. zo dňa 21.7.1942 č. XXXX/XX-L.. (č. I. 359 spisu), listom štátneho pozemkového úradu zo dňa 11.10.1942, č. XXXXX/XX-L. (č. I. 360 spisu), listom W.. T. zo dňa 29.7.1943 (č. I. 361 spisu), výzvou Štátneho pozemkového úradu zo dňa 2.2.1944, č. XXX/XX-L. (č. I. 362, 363 spisu), uznesením zo dňa 3.10.1944 č. D. S. XX/XX (č. I. 364 spisu), úradným zápisom zo dňa 29.9.1952 (č. I. 365 spisu), listom Západoslovenských lesov, š. p. zo dňa 30.6.1993, č. XXX/XXXX-XXX (č. I. 366 spisu), rozsudkom tunajšieho súdu č. k. 15 Co 252/2017-2442 (č. I. 383 a nasl. spisu), 16.2. Odvolací súd doplnil dokazovanie listinnými dôkazmi z pripojeného spisu Mestského súdu Bratislava IV sp. zn. B4-20 C 19/2003 (konanie vedené na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 15 Co 252/2017) a to listom Štátnych lesov, Lesný závod Bratislava, zo dňa 11.11.1968, č. 1336/205/1968, zápisnicou spísanou dňa 3.6.1958 na MNV v Záhorskej Bystrici, rozhodnutím Odboru poľnohospodárstva a lesného hospodárstva rady ONV Bratislava - okolie zo dňa 10.3.1958, č. 7407/58, pozvaním W.. A. T. zo dňa 9.11.1946, Geometrickým (polohopisným) plánom a výkazom plach L.. V. D., listom Štátneho pozemkového úradu zo dňa 18.10.1943, č. XXXXX/XX-L., identifikáciou parciel zo dňa 5.10.2006, odvolaním Západoslovenských lesov, š.p. zo dňa 17.1.1994, č. XX/XXXX-XXX, žiadosťou Slovenského štátu, zastúpeného Štátnym pozemkovým úradom v Bratislave zo dňa 20.9.1944, č. XXXX/XX-L. (č. I. 508 spisu).

17.1. Z výpisov z listov vlastníctva č. XXXX V. Č.. XXXX pre okres Bratislava IV, obec BA-m.č. R.Á. N., G.. Ú.. R. N., mal odvolací súd preukázané, že hodnovernosť údajov vlastníckeho práva k sporným pozemkom bola spochybnená duplicitou vlastníctva na základe notárskej zápisnice Nz 42/93, Nz 8/94, v znení notárskej zápisnice N 8/94 Nz 8/94 a Hospodárskej zmluvy č. A.-XXXX/XXXX-XXX.

17.2. Z rozhodnutia Obvodného úradu Bratislava IV zo dňa 27.5.1996, č. 96/03920-pôd./Pal, o zápise do registra pozemkových spoločností a rozhodnutia Obvodného lesného úradu v Bratislave zo dňa 7.1.2011, č. XX/XXX/BAX o zmene zápisu do registra pozemkových spoločností mal odvolací súd za preukázané, že Lesné pozemkové spoločenstvo v R. N. bolo zapísané do registra pozemkových spoločností.

17.3. Z výpisu z listu vlastníctva č. XXXX pre okres Bratislava IV, obec BA-m.č. R. N., G.. Ú.. R. N. mal odvolací súd za preukázané, že sporné pozemky sú vedené na uvedenom liste vlastníctva ako vlastník je uvedená Slovenská republika-Lesy Slovenskej republiky, š.p.

17.4. Z notárskej zápisnice M.. L. O. zo dňa 9.4.1993, sp.zn. N 44/93 Nz 42/93, odvolací súd zistil, že podľa zákona č. 293/92 Zb. o úprave niektorých vlastníckych vzťahov k nehnuteľnostiam v znení neskorších predpisov bolo vyhovené žiadosti vtedajších právnych nástupcov zakladateľov Lesného spoločenstva L. Š. L., V. R., M. U., Š. O., M. O., M.. M. G., Z. A.G., vydať osvedčenie, podľa ktorého sú spoluvlastníci lesov v katastrálnom území R.C. N. podľa kópie z katastrálnej mapy parciel č. XXXX/X, Č.. XXXX, Č.. XXXX, Č.. XXXX, v celkovej výmere 39 ha 7000 m².

17.5. Notárskou zápisnicou zo dňa 10.1.1994, sp.zn. N 8/94 Nz 8/94, bola opravená notárska zápisnica zo dňa 9.4.1993, sp.zn. Nz 42/93, v bode 1. tak, že vyššie uvedení účastníci požiadali návrhom podľa § 4 zák. č. 293/92 Zb. o vydanie osvedčenia, podľa ktorého sú spoluvlastníci lesov v k.ú. R. N., podľa kópie z katastrálnej mapy parcely Č.. XXXX/X-U., XXXXXX O.X, A. Č.. XXXX/X, U., XXXX O.X, A. Č.. XXXX/X, U., XXXX O.X, A. Č.. XXXX, F., XXXX O.X, A. Č.. XXXX/X, U., XXXXXX O.X. Ďalší text vydaného osvedčenia zostal nezmenený.

17.6. W.. A. T. listom zo dňa 4.9.1934 adresovaným Š. L. V. O., F. S. R. N., potvrdil príjem do jeho rúk zloženého depozitu v sume 22.273,-- Kč, ktoré prijal, a síce 16.273,-- Kč uložených na vkladnej knižke a 6.000,-- Kč v hotovosti.

17.7. W.. A. T. listom zo dňa 12.9.1934 adresovaným Š. L. S. R. N. oznámil, že v záležitosti odpredaja Francovho dvora od neho prijal v hotovosti sumu 10.000,-- Kč.

XX.X. W.. Pavel Fábry listom 4.10.1934 adresovaným Š. L. S. R. N. oznámil, že v uvedený deň v záležitosti odpredaja Francovho dvora od neho prijal v hotovosti sumu 13.000,-- Kč.

Družstvom soc. ochr. št. a verej. zamestnancov, 14./ predaj lesa pre mesto Bratislavu. Tento zoznam bol zostavený podľa generálnej dohody zo dňa 21.1.1932 a podľa dodatku tejto dohody zápis zo dňa 16.-18.6.1937. Mimo toho sa diali v Revíri R. N. aj iné odpredaje, údajne za politické zásluhy: a/ A. A., O., N. Š. L. a 6 spoločníkov v R. N. 70 katastrálnych jutár, cena 85.000,-- Kč, plocha je v úžitku kupujúcich, zmluva nie je predložená.

Odvolač súd uvádza, že z uvedeného listinného dôkazu vyplýva, že už vtedy Š. L. a šiesti spoluvlastníci mali plochu v úžitku ako kupujúci a že v tom čase nebola ešte zmluva predložená.

17.15. W.. A. T.Á., zástupca grófa L. G., listom zo dňa 10.1.1933, adresovaným Š. L. v R. N. potvrdil, že kúpna cena za parcely č. XXXX, Č.. XXXX, a čiastka parcely č. XXXX V. Č.. XXXX, katastrálneho územia R. N., jemu odpredávanej čiastky lesa suma 15.000,-- Kč mu bola v hotovosti „složená“ z výnosu cestovných a iných výdavkov, ktoré v záujme usporiadania záležitosti bývalého urbáru v R. N. za posledného poldruha roka konal a za ktorého ho urbár nehonoroval. Potvrdenie vystavil na základe špeciálnej verejnonotársky overenej plnej moci zo dňa 30.12.1932.

17.16. V kancelárii W.. A. T. v Bratislave bol napísaný záznam dňa 8.10.1937, v záležitosti odovzdania do držby a úžitku lesa z revíru R. N., pre Roľnícke lesné družstvo. Prítomný bol W.. A. T. za vlastníka veľkostatku, za Roľnícke lesné družstvo: a/ za Roľnícku besedu F. N., jednatel' Besedy, M. N., b/ za ostatných účastníkov V. R., T. A., M. O., W.. M. G., Š. L., Š. O., M. U. - V. R., c/ civilný geometer L.. V. D. R. B.. Predmetom rokovania bolo odovzdanie do držby a úžitku lesnej výmery určenej pre Roľnícke lesné družstvo v R. N., zastúpené V. R.. Právny zástupca majiteľa bol požiadany, aby uvedeným dňom odovzdal označené výmery reprezentantom jednotlivých skupín, a osobitne pod b/ k rukám V. R., spoločnou finančnou zodpovednosťou. Novým nadobúdateľom bolo umožnené zavčas si podať žiadosť na úrade o povolenie riadnej lesnej ťažby, nakoľko v lesoch okrem kalamitnej ťažby po viac rokov nebola prevádzaná normálna ťažba. Ďalej aj preto, aby bola usporiadaná otázka zamestnancov a podobne. Po poskytnutí potrebných dát prítomným merníkom Ing. V. D. W.. A. T. týmto im odovzdal v zmysle rozhodnutia Ministerstva zemédeľstva zo dňa 10.7.1937 č. XXX.XXX/XX-L.-XX, a v zmysle IV. bodu kúpnopredajnej zmluvy do držby a úžitku za predpokladu schválenia definitívnych kúpnopredajných zmlúv jednotlivých skupín ministerstva zemédeľstva. V. R., zástupca skupiny účastníkov pod b/ uvedenej prevzal za podmienok kúpnopredajnej zmluvy ujednanej do držby a úžitku civilným geometrom označenej lesnej plochy, najneskôr do 14.10.1937 do 12 hodiny. V prípade, že by kúpna cena s príslušenstvom nebola v tejto lehote zaplatená, odovzdá túto výmeru W.. A. T. Ministerstvom zemédeľstva určenému povereníkovi v predpoklade, že tento zloží do ďalších 24 hodín potrebný obnos. Ak sa tak nestane, právny zástupca vlastníka bude pokračovať v zmysle VII. bodu dohody uzavretej so Štátnym pozemkovým úradom.

17.17. Četnícka stanica Stupava listom zo dňa 5.6.1939, č. 444/1939, oznámila Okresnému úradu Bratislava, k ich žiadosti zo dňa 4.4.1939, č. 5386-102/39, že v prídelloch lesa jednotlivcom v R. N. sa toho času drevoužitba neprevádza a bola prevedená len začiatkom roku 1939. V tejto dobe všetci ďalej uvedení majitelia podielov lesa nechali narezať celkom 324 ležiacich metrov dreva a niekoľko kusov úžitkového dreva. Všetko sa nachádza v lese a z lesa nebolo nič vyvezené. Dňa 11.4.1939 zistila četnícka stráž, že les ani v jednom mieste nebol rúbaný na holo, ale boli stínané len niektoré stromy v určitej časti lesa a to vo všetkých podieloch jednotlivcov výjma podielu Š. L.. Majitelia jednotlivých podielov sú Š. O., W.. M. G., Š. L., M. U., M. O., T. A., F. R.. Za spáchanie lesného priestupku sú solidárne zodpovední, keďže rúbanie lesa sa stalo so súhlasom všetkých a všetci sa zaviazali, že im určené prídely budú spoločne používať, ich spoločná zodpovednosť je zrejmá zo zápisnice napísanej dňa 3.3.1938, kde majitelia zobrali na vedomie, že musia vytvoriť družstvo a len tak môžu začať s drevoužitbou.

17.18. Š. O. vyhotovil dňa 18.12.1939 zoznam majiteľov lesa vedený pod č. 78778. Z neho vyplýva, že z prídely lesa Veľkostatku L. G. S. Z. titulom kúpy z voľnej ruky prevzali Š. O., Š. L., M. U., M. O.Ý., T. A., V. R., W.. M. G., 70 katastrálnych jutár lesa a zložili na to: Š. O., Š. L. V. M. U. po 17.000,-- Ks, teda spolu 51.000,-- Ks, M. O., T. A., V. R. po 8.000,-- Ks, teda spolu 24.000,-- Ks, čo spolu predstavuje 75.000,-- Ks, do rúk W.. A. T., advokáta v Bratislave. Ďalej sa dohodli, že les budú užívať v rovnakých podieloch a že v lese budú mať všetci rovnaké právo.

17.19. W.. A. T. listom zo dňa 21.7.1942 Štátnemu pozemkovému úradu k č. XXXX/XX-L., doručenému úradu dňa 22.7.1942, oznámil, že obdržal výmery č. XXXX/XX-L. v počte 10 kusov a zobral ich na vedomie, vyslovil presvedčenie, že týmto opatrením táto už 10 rokov sa ťahajúca záležitosť bude definitívne vyriešená. Pri obdržaní všetkých práv z jeho generálnej dohody vyplývajúcich ohľadom výmery, ohľadom finančných otázok, bude na novom vyriešení ako doteraz spolupracovať a v prípade, že sa bude od neho žiadať, vynaloží všetko, aby intencie pozemkového úradu mohli byť úplne prevedené. Prehlásil, že za právoplatnosti týchto výmerov nové zmluvy vystaví a právoplatne podpíše.

Odvolačný súd poukazuje na to, že W. T. v liste neuvádza konkrétne, vo vzťahu ku ktorým nehnuteľnostiam, ich vlastníkom, užívateľom, sa dané výmery vzťahovali. Z neho vyplýva, že vystavil nové zmluvy, teda zmluvy už vystavené v minulosti boli.

17.20. Štátny pozemkový úrad v Bratislave listom zo dňa 11.10.1942, č. XXXXX/XX-L., oznámil W. A. T., advokátovi v Bratislave, v zastúpení L. G., veľkostatkára v Z., že v zmysle jeho rozhodnutí zo dňa 16.7.1942, č. XXXX/XX-L., podľa ustanovení §§ 27 - 29 zákona č. 46/40 Sl.z. o revízii pozemkovej reformy, v prílohe postúpil zoznam členov novoutvorených lesných spoločenstiev v U.L. V. Z.-O.. Ďalej mu oznámil, že novoutvorené Lesné spoločenstvo v U. založené v intenciiach Štátneho pozemkového úradu v Bratislave dňa 29.8.1942 bude právnym nástupcom týchto, výmermi zo dňa 16.7.1942 zrušených družstiev: 1./ Družstva L., zastúpené pánom L. S. R. N., držiteľa nehnuteľností zapísaných v pozemnoknižnej vložke č. XX ako parcely Č.. XXXX/X, Č.. XXXX/X, Č.. XXXX/X, Č.. XXXX, podľa mernického operátu zo dňa 16.1.1938 katastrálneho územia obce R. N. vo výmere 71 katastrálnych jutár 444 štvorcových siah; 2./ Ovocinárskeho a lesného družstva v Lamači, zastúpeného T. O., 3./ Lesného a pasienkového družstva v Lamači, zastúpeného J. S. V. O., rovnako s presným vymedzením čísla parciel vedených v pozemnoknižnej vložke č. XX pre katastrálne územie R. N.. Ďalej bolo uvedené, že novoutvorené Lesné spoločenstvo Z.-O. zastúpené T. N. V. M. Š. založené dňa 13.9.1942 bude právnym nástupcom týchto, výmermi zo dňa 16.7.1942, č. 7247/42-I/R, zrušených družstiev: 1./ Lesného družstva Z.-O., zastúpeného H. G. V. V. O., 2./ Lesného družstva v O., zastúpeného A. A., X./ A. A., P. S. O.. Menované novoutvorené lesné spoločenstvá, teda Lesné spoločenstvo v U. zastúpené B. N., Lesné spoločenstvo Z.-O.Á., vystupujú ako noví uchádzači, ktorých označuje Štátny pozemkový úrad v Bratislave ako vybraných kupcov na nehnuteľnosti, ktoré užívajú a držia právne neexistujúce družstvá, ktoré Štátny pozemkový úrad ako kupcov na nehnuteľnosti nadobudnuté z veľkostatku Z., S. L. G., neschválil. Z citovaného listu ďalej vyplýva, že Štátny pozemkový úrad nariadil L. G., veľkostatkárovi v Z., aby v rámci generálnej dohody odpredal novoutvoreným lesným spoločenstvám v U. V. Z.-O. nehnuteľnosti, ktoré sú v držbe revidovaných družstiev a ktoré boli týmto na základe § 27 zákona č. 46/40 Sl.z. odňaté, a to za podmienok, za akých hore uvedené lesné nehnuteľnosti v katastrálnom území R. N. boli stupavským panstvom zaniknutším družstvám odpredané. Kúpnopredajné zmluvy s novoutvorenými lesnými spoločenstvami mal predložiť na schválenie úradu s najväčším urýchlením. Z listu napokon vyplýva aj pokyn pre Lesné spoločenstvo v U. zastúpené B. N., aby zahájilo jednanie vo veci odpredaja v liste označených všetkých nehnuteľností s W. A. T., advokátom v Bratislave.

Odvolačný súd poukazuje na to, že Štátny pozemkový úrad v Bratislave aj v tomto liste (zo dňa 11.10.1942, č. XXXXX/XX-L.) uvádza L. G. ako bývalého vlastníka označených nehnuteľností a že ich nadobudlo Družstvo L. a spol. v R.C. N., že ich Družstvo L. a spol. užívalo aj v danom čase; ani v ňom sa neuvádza, aké následky dané úkony vyvolali v praxi v otázke nadobudnutia označených nehnuteľností Družstvom L. a spol. v R.C. N. (ale aj ich straty).

17.21. Štátny pozemkový úrad v Bratislave listom zo dňa 2.2.1944, č. XXX/XX-L., Š. L. S. R. N., v zastúpení Družstva L. a spol. v R. N., vyzval v dôsledku toho, že výmerom Štátneho pozemkového úradu v Bratislave zo dňa 17.7.1942, č. XXXX/XX-L., boli na základe ustanovení §§ 27 - 29 zákona zo dňa 22.2.1940, č. 46 Sl.z., zrušené všetky rozhodnutia a opatrenia bývalého Štátneho pozemkového úradu v Prahe vo veci Družstva L. a spol. v R. N., držiteľa nehnuteľností zapísaných v pozemnoknižnej vložke č. XX ako parcely č. XXXX/X, Č.. XXXX/X, Č.. XXXX/X, Č.. XXXX/X, Č.. XXXX, a keďže už Štátny pozemkový úrad schválil kúpnopredajnú zmluvu uzavretú ohľadom týchto nehnuteľností medzi bývalým vlastníkom L. G., veľkostatkárom v Z., a Lesným spoločenstvom v U., aby dňa 17.2.1944 o 11.00 hodine na Obecnom úrade v U. odovzdal držbu horeuvedených nehnuteľností Lesnému spoločenstvu v U. a že tak urobil, aby zápisnicu vlastnoručne podpísal, lebo v opačnom prípade bude žiadané súdne odovzdanie držby nehnuteľností podľa § 180 ods. 2 Exekučného zákona. Náhrada za prepádle alebo zmenšené podiely bude stanovená podľa § 28 zákona č. 46/1940 Sl. z. a bude poukázaná novým Lesným spoločenstvom v U..

Odvolačný súd poukazuje na to, že aj v tomto liste sa spomína L. G. ako bývalý vlastník označených nehnuteľností a že ich nadobudlo Družstvo L. a spol. v R. N., že ich Družstvo L. a spol. užívalo aj v danom čase; neuvádza sa už v ňom, aké následky označené úkony (list Štátneho pozemkového úradu v Bratislave zo dňa 2.2.1944, č. XXX/XX-L., výmer Štátneho pozemkového úradu v Bratislave zo dňa 17.7.1942, č. XXXX/XX-L.) vyvolali v praxi v otázke nadobudnutia označených nehnuteľností Družstvom L. a spol. v R. N. (ale aj ich straty). Družstvo L. a spol. ani na základe tejto výzvy nehnuteľnosti nevydalo, nikdy sa ich nevzdalo, nepretržite ďalej ich užívalo. Hoci aj exekučné konanie začaté bolo, nie je preukázané, žeby Družstvu L. a spol. v exekučnom konaní boli odňaté. Vykonané dokazovanie svedčí o opaku, teda že z fyzickej moci Družstva L. a spol., jeho členov, odňaté neboli.

17.22. Okresný súd v Bratislave uznesením zo dňa 6.10.1944, č. k. Nc VIII 20/44-2, vo veci navrhovateľa Štátneho pozemkového úradu v Bratislave proti Š. L.G. a spol. v R. N. na základe § 29 a § 14 zákona č. 46/40 Sl. z., o výkon odovzdania nehnuteľností zapísaných v pozemnoknižnej vložke č. XX, pre katastrálne územie R. N. V. A. Č.. XXXX/X, Č.. XXXX/X, Č.. XXXX/X, Č.. XXXX/X, Č.. XXXX, ktoré sa v tom čase nachádzali v držbe Š. L., M. O., Š. O., T. A., M. U., V. R., P. S. R. N., v prospech Lesného spoločenstva v U., zastúpeného B. N., podľa § 180 Exekučného zákona, vydal spisy výkonnému oddeleniu k prevedeniu výkonu. Na uvedenie do držby nehnuteľností bol určený termín 18.10.1944 na notárskom úrade, o čom mali byť strany upovedomené.

Odvolačný súd poukazuje na to, že aj vyššie uvedené potvrdzuje, že členovia Lesného spoločenstva L. a spol. mali vo fyzickej držbe označené nehnuteľnosti, že tieto dobrovoľne neodovzdali. Nie je preukázané, žeby dané nehnuteľnosti aj dňa 18.10.1944 v exekučnom konaní im boli odňaté a následne odovzdané Lesnému spoločenstvu v U., žeby o tom bol vyhotovený doklad.

17.23. Listom Spoločenstva bývalých urbarialistov R. N. zo dňa 15.12.1945, adresovaným Poverenictvu SNR pre pôdohospodárstvo a pozemkovú reformu Bratislava, a doručený mu dňa 17.12.1945, bolo oznámené, Ž. Z. N.Y. X. P. R. N., U. W. S. R. Bystrici, Roľnícke lesné družstvo v R. N., získali z Veľkostatku L.Í. G. pozemkovou reformou v roku 1934 a 1936 lesnú pôdu a síce: 1./ Spolok bývalých urbarialistov v R. N. v roku 1934 408 katastrálnych jutár 1136 štvorcových siah, v roku 1936 výmenou 142 katastrálnych jutár 785 štvorcových siah lesa v R. N., 2./ Lesné družstvo v R. N. v roku 1936 získalo 135 katastrálnych jutár lesa v katastrálnom území R. N., 3./ Roľnícke lesné družstvo v R. N. v roku 1936 získalo 222 katastrálnych jutár lesa v katastrálnom území R. N., ktorý les ešte v roku 1936 bol odovzdaný do úžitku a vlastníctva. Keďže teda majú les nielen v úžitku, ale aj vo vlastníctve, žiadajú, aby vlastnícke právo pozemnoknižne prevedené bolo.

17.24. Dňa 29.9.1952 v kancelárii Správy lesného hospodárstva v Bratislave Š. L., predseda Lesnej spoločnosti L. a spol. v R. N., vo veci príspevkov za spracovanie lesného majetku vyrubený na základe vyhlášky č. 175/1952 Ú. v. súhlasil, aby príspevky vyrubené za spravovanie lesného majetku v roku 1952 v celkovej sume 8.266,-- Kčs boli uhradené z tržby za odpredané drevo Západoslovenskému lesnému priemyslu, n.p., Ťažobnému závodu v Pezinku.

17.25. Správa lesného hospodárstva v Bratislave vydala výmer dňa 7.3.1953, č. XXX/IX-X/XX, o stanovení kvóty palivového dreva na I. štvrťrok 1953 pre spolujateľov lesného pozemku. Výmer bol adresovaný Lesnej spoločnosti L. a spol., R. N..

17.26. Krajský národný výbor v Bratislave výmerom zo dňa 17.3.1954, č. L.-XXX.X-X/XX, schválil podľa zákona č. 37/1928 Sb. a vládneho nariadenia č. 97/1930 Sb. v prenesenej pôsobnosti podľa vládneho nariadenia č. 12/1949 Sb. hospodársky plán lesa Lesnej spoločnosti M. L. S. R. N. vo výmere 39,27 ha zalesnenej porastenej plochy a 0,43 ha nezalesnenej lesnej pôdy (bezlesie) na hospodárske obdobie 1952 až 1961 s ďalej presne uvedenými 10-ročnými ťažobnými výmermi: v hospodárskej skupine „A“ v lese výnosovom tvaru lesa vysokého, s porubnou dobou 100-ročnou sa predpísali podmienky uvedené pod písmenom a/, b/, ako aj ďalšie podmienky. Ďalej je uvedené, že odchýlky od predpisov podrobného mýtneho návrhu z dôvodu účelnej obnovy alebo ochrany porastov sú možné za predpokladu, že stanovený etát bude bilancovaný a dodržaný a že v dôsledku presunu nebudú ťažené porasty súčasnej a hodnotnejšie na udržovanie a že každý taký presun bude vopred oznámený príslušnému okresnému národnému výboru. Majiteľ lesa je povinný hraničné znaky lesného majetku a znaky z hospodárskeho rozdelenia lesa riadne udržiavať a dľa potreby obnovovať. Zakázal pastvu v lese najmä v mladinách a kultúrach, na plochách k zalesneniu alebo ťažbu. Súčasne bol schválený inventarizačný elaborát lesa.

17.27. Výmerom Správy lesného hospodárstva v Bratislave zo dňa 1.7.1954, č. XXXX-Q.-XXXX, bol určený príspevok na kalendárny rok 1954 v sume 1.191,-- Kčs; adresovaný Lesnej spoločnosti L. a spol. ako vlastníkov (držiteľov) lesa v R. N., príspevková sadzba II/c, výmera lesa 39,7 ha a ročný príspevok 1.191,-- Kčs, splatný do 30 dní od doručenia výmeru. V prípade, že vlastníč lesa s týmto príspevkovým výmerom nesúhlasil, mal právo do 15 dní od doručenia žiadať, aby príspevok určil Okresný národný výbor.

17.28. Lesné spoločenstvo L. a spol. R. N. listom zo dňa 15.1.1957, vo veci „Soznanie k dôchodkovej dani družstiev na rok 1955 a 1956“ Okresnému národnému výboru, finančný odbor, Bratislava-okolie, v prílohe predložilo „soznanie k dôchodkovej dani družstiev za rok 1955 a 1956“ s presným vyčíslením príjmov a výdavkov za roky 1955, 1956, rekapituláciu. Na druhej strane listu Lesný závod Bratislava potvrdil horeuvedené údaje čo do výšky prevádzaných úkolov lesníckeho plánu a splnenie dodávky guľatiny, výšku preplatených súm. Potvrdenie bolo vystavené dňa 19.1.1956, referentom s vlastnoručným nečitateľným podpisom a pečiatkou.

17.29. Priamou hospodárskou zmluvou o výkupe dreva, bez uvedenia presného dátumu uzavretia zmluvy, medzi Lesným závädom Bratislava a Lesnou spoločnosťou L., ako dodávateľ, sa dodávateľ zaviazal na základe rozpisu plánu dodávky a výkupu na rok 1957 dodať a odberateľ prevziať presne označené drevo a jeho množstvo.

17.30. Dňa 27.9.1957 bola napísaná na MNV Záhorská Bystrica zápisnica vo veci uzavretia hospodárenia na lesnom majetku Lesnej spoločnosti L. V. Z.. R. N. a prevzatie hospodárenia JRD Záhorská Bystrica. V nadpise zápisnice je uvedené pred názvom Lesnej spoločnosti L. a spol. slovo „bývalých“, ktoré slovo je ale prečiarknuté vodorovne. Jej predmetom bolo ukončenie hospodárenia na lesnom majetku Lesnej spoločnosti L. V. Z.. R. N. v dôsledku utvorenia celoobecného JRD, ktoré družstvo preberá povinnosti a zodpovednosť za ďalšie hospodárenie odo dňa prevzatia. Zo zápisnice ďalej vyplýva, že Lesné spoločenstvo L.G. V. Z.. R. N. vlastní les vo výmere viac ako 41 ha, hospodárske výrobné úlohy v ťažbe dreva za rok 1957 boli splnené, zalesňovanie jarné bolo splnené a tiež celoročné zalesňovanie bolo splnené na rok 1957. Lesné spoločenstvo L. V. Z.. R.C. N. odovzdáva do hospodárenia JRD les vo výmere 41,25 ha, vkladnú knižku, ktoré JRD Záhorská Bystrica preberá do obhospodarovania. Zápisnicu vlastnoručne podpísali prítomní za ONV Bratislava, za MNV Záhorská Bystrica, za JRD Záhorská Bystrica; za Lesnú spoločnosť L. V. Z.. R. N. A. Š. L..

Odvolačný súd uvádza, že z vyššie uvedeného vyplýva, že štátne orgány ešte aj v roku 1957 konali so spoločnosťou L. V. Z.. R. N. ako s vlastníkom označených nehnuteľností a ich držiteľom zároveň.

17.31. Z rozhodnutia Odboru poľnohospodárstva a lesného hospodárstva Rady Okresného národného výboru Bratislava-okolie v Bratislave zo dňa 29.5.1958, č. XXXX/XX, vo veci Lesného spoločenstva L. V. Z.. R.. N., spoločný les odovzdanie do obhospodarovania podľa § 2 zákona č. 2/1958 Zb. SNR, vyplýva, že Lesné spoločenstvo L. a spol. bolo podľa § 1 písm. a/ zákona č. 2/1958 Zb. SNR zrušené, užívalo spoločný les o celkovej výmere 39,7000 ha a pri hospodárení sa spravovalo ustanoveniami II. dielu zákonného článku XIX/1898. V dôsledku toho podľa § 2 ods. 1 zákona č. 2/1958 Zb. SNR nehnuteľnosti vedené pre katastrálne územie R. N. v pozemnoknižnej vložke č. XX ako parcely č. XXXX, XXXX, XXXX, XXXX/X (spolu vo výmere 39,7000 ha), odovzdáva Krajskej správe lesov v Bratislave, t.č. Pezinok. Doba a výška náhrady v dreve podľa § 5 zákona č. 2/1958 Zb. SNR a podľa § 2 nariadenia Sboru povereníkov č. 3/1958 Zb. SNR sa určí osobitným rozhodnutím. Odovzdanie spoločného lesa do držby a úžitku Krajskej správe lesov, vyčlenených pasienkov, sa vykoná dňa 3.6.1958 o 8.00 hodine. O tomto bolo okrem iných upovedomené i Lesné spoločenstvo L. V. Z.. R. N..

17.32. Odbor poľnohospodárstva a lesného hospodárstva Rady Okresného národného výboru Bratislava-okolie v Bratislave rozhodnutím zo dňa 18.8.1958, č. A..XX.XXX/XXXX-les., určil, že náhrada v dreve sa z odovzdaného spoločného lesa bude poskytovať po dobu 10 rokov vo výške 15 % z ročnej ťažby predpísanej platným hospodárskym plánom, t.j. 17 plm. Vychádzal z rozhodnutia Odboru poľnohospodárstva a lesného hospodárstva Rady Okresného národného výboru Bratislava-okolie zo dňa 29.5.1958, č. 7308/58, na základe ktorého spoločne užívané lesy Lesným spoločenstvom L. V. Z.. R. N. o celkovej výmere 39,70 ha boli odovzdané Krajskej správe lesov v Bratislave. Rozhodnutie bolo adresované a doručované okrem iných aj Lesnému spoločenstvu L. V. Z.. S. R. N. do rúk Š.H. L..

17.33. F. H., úradne autorizovaný civilný geometer, Bratislava, s vlastnoručným podpisom, vyhotovil katastrálnu mapu, kde v dolnej časti pod číslom dielov XX, XX, XX, sa nachádza údaj v prospech Lesného spoločenstva L. (č. I. 165, 166 spisu). Ďalšie diely označené číslami, napr. XX, XX, svedčia v prospech LD Lamač, č. XX v prospech Sokol Lamač.

17.34. Štátne lesy, Lesný záväd Bratislava, listom zo dňa 22.12.1968, č. XXXX/XXX/XXXX, vo veci úpravy pre poskytovanie náhrad užívateľom bývalých spoločných lesov, podľa zákona č. 2/1958 Zb. SNR, adresovaným, okrem iných, bývalej Lesnej spoločnosti L. V. Z.. R. N. oznámil, že podľa úpravy Povereníctva SNR pre lesné a vodné hospodárstvo č. A.-XXXX/XXXX-U., zo dňa 18.4.1968 mali si bývalí lesomajitelia spoločenských lesov uplatniť nárok na náhradu v palivovom dreve za prevzaté lesy cestou príslušných ONV a MNV. Na túto okolnosť upozornil Lesný záväd príslušné MNV, ako aj bývalých lesomajiteľov (cestou bývalých predsedov a JRD) s tým, aby predložili zoznam došlých žiadostí za účelom ocenenia úhrnej hodnoty náhrady. Nakoľko neboli tieto podklady Lesnému závädu doručené, pokladal vec za uzavretú a dňom 1.1.1969 zastavuje ďalší výdaj náhrad.

17.35. Podľa hospodárskej zmluvy o prevode správy národného majetku č. A.-XXXX/XXXX-XXX zo dňa 31.1.1989 a jej príloh, uzavretej medzi Obvodným národným výborom Bratislava IV ako odovzdávajúcou organizáciou a Západoslovenskými štátnymi lesmi ako preberajúcou organizáciou došlo k prevodu správy národného majetku k pozemku, okrem iných, parcely č. XXXX, les, 22,9727 ha.

17.36.1. V súvislosti s uznesením Mestského súdu v Bratislave zo dňa 15.2.1995, sp. zn. 18 S 76/94 odvolací súd z rozsudku tunajšieho súdu sp. zn. 15 Co 252/2017 zistil, že vo veci vedenej na

R. N. označeným ako parcely pôvodne vedené v pozemnoknižnej vložke pod č. XXXX/X, Č.. XXXX/X, Č.. XXXX, Č.. XXXX/X, Č.. XXXX, Č.. XXXX/X.

17.36.7. Medzi nimi nie sú parcely pôvodne vedené v pozemnoknižnej vložke č. XX pre katastrálne územie R. N. a označené v geometrickom (polohopisnom) pláne a výkaze ploch L.. V. D. Č.. XXX/XX (XX. snáška) ako parcely č. XXXX/X, Č.. XXXX/X, Č.. XXXX/X, Č.. XXXX/X, Č.. XXXX, ktoré sú predmetom tohto súdneho sporu (sp. zn. 15 Co 252/2017 - poznámka odvolacieho súdu).

17.37. M. N., D. W. X.X.XXXX, vydal dňa 23.8.2016 čestné vyhlásenie. Pamätá si Družstvo L., pretože jeden z jeho zakladajúcich členov bol jeho starý otec (M. O.). Bol jeho prvorodený a najstarší vnuk a z jeho rozprávania vie, že Družstvo L. založilo 7 zakladajúcich členov, sám všetkých osobne poznal a pamätá si na nich. Iniciátorom bol L., ktorý všetko vybavil, mal hostinec a tam sa to všetko organizovalo. Pribral si bohatých sedliakov, ktorí mali na kúpu lesa peniaze, a to R. V., jeho starého otca O., syna M. O., Š. O., U., G.

V. A., ktorý mal prezývku Š. A. nemal peniaze, preto mu jeho starý otec (M. O.), ktorý mal na starosti pobočku banky v obci, pomohol vybaviť pôžičku. Les kupovali od B. G., ktorý mal veľa majetku a musel ho predávať. Pamätá si, ako mu starý otec povedal: „M. už je to naše, máme to vyplatené.“ Les, ktorý družstvo L. kúpilo, sa nachádza medzi U. a krematóriom, vie presne ukázať, kde sa nachádza, pretože tam chodili rezať a píliť drevo. Okrem Družstva L.Á. boli v R. N. ešte dve družstvá, ktorých členovia sa delili podľa politickej príslušnosti. Družstvo O. inicioval Š. O. (Z. M. O. V. N. O. M. N.) a založili ho agrármici (boli za N.). Družstvo N.Č. inicioval N., ktorý mal prezývku Š., a založili ho ľudáci (boli za C.). Obe družstvá si od B. G. kúpili časť lesa od Krematória v Záhorskej Bystrici, čo sa volala Boky, ktorý im bol rozdelený. Obecný urbár vtedy si tiež kúpil od B. G. les, ten si ho kupoval zvlášť. M.D. O. kúpil matke M. N. dva hony lesa v Družstve O., kde bol jej brat zakladateľom. Bol sirota (M. N.) a už od 14-15 rokov musel orať a starať sa o majetok. O starého otca sa starala jeho matka, sám musel pomáhať. Preto jeho mama dostala väčší podiel z majetku ako jej súrodenci. Keď Družstvo L. les kúpilo, začali tam chodiť po drevo, lebo to bolo ich vlastníctvo, o les sa starali, užívali ho len tí 7 zakladajúci členovia a ich rodiny dovtedy, kým ho museli odovzdať. Vyhlásil na svoju česť, že všetky skutočnosti opísal pravdivo tak, ako si ich pamätá.

17.38. M. O., D. W. X.X.XXXX, vydal svedectvo dňa 31.1.2018. Lesné družstvo L. zakladali 7 členovia, súčasne spísali dohodu, že dedenie prebehne len v celku (každý podiel zdedí jeden dedič), ale bohužiaľ táto dohoda nebola dodržaná. Predložil súdu dokumenty preukazujúce vlastníctvo a užívanie lesov Družstva L.: zoznam majiteľov lesa zo dňa 18.12.1939, prehlásenie zo dňa 16.1.1939, zápisnicu z roku 1957, potvrdenie zo dňa 8.12.1992 (tieto doklady sú ako dôkazy už uvedené; poznámka odvolacieho súdu). Pamätá si, že lesy patriace Družstvu L. obhospodarovali, píliť tam drevo, vozil odtiaľ drevo, aj s H. O., s ktorým boli partáci. Vozili odtiaľ kontingenty, to bol predpis, koľko dreva malo ktoré družstvo štátu odovzdať. Vozil tiež drevo tým členom Družstva L., ktorí ho o to požiadali. Z Bystrice chodili do týchto lesov peši, celý deň píliť drevo ručne, pretože žiadne motorové píly neboli, a potom išli domov. Bola to veľmi ťažká práca. L. (zakladajúci člen) bol jeho starý otec, otec jeho mamy. V roku 1957 odovzdal všetky účty Družstva tak, ako je to v tejto zápisnici. M. O. bol jeho starý otec z otcovej strany, Š.H. O., ktorý bol starosta, nebol jeho rodina. Svedectvo vydal preto, že jeho zdravotný stav mu nedovoľuje osobne vypovedať, všetko opísal pravdivo tak, ako si pamätá.

18.1. Štátne lesy, Lesný závod Bratislava, listom zo dňa 11.11.1968, č. XXXXX/XXX/XXXX, vo veci úpravy pre poskytovanie náhrad užívateľom bývalých spoločných lesov, podľa zákona č. 2/1958 Zb. SNR, adresovaným bývalej Lesnej spoločnosti L. a spol. R. N., oznámili, že Povereníctvo SNR pre lesné a vodné hospodárstvo vydalo dňa 18.4.1968, č. A.-XXXX/XXXX-U., úpravu o ďalšom postupe pre poskytovanie náhrad užívateľom bývalých spoločenských lesov podľa zákona č. 2/1958 Zb. SNR. Podľa tejto úpravy Predsedníctvo SNR uznesením zo dňa 25.3.1968, č. 48, vyslovilo súhlas, aby sa poskytla náhrada v sociálnych prípadoch osobám, ktorých nárok na náhradu po uplynutých 10 rokoch zanikol splnením. Ďalší nárok na náhradu (na doživotie) možno priznať na osobitnú žiadosť bývalého užívateľa spoločenského lesa a zároveň boli uvedené podmienky, ktoré mal žiadateľ splniť.

18.2. Zo zápisnice odboru poľnohospodárstva a lesného hospodárstva rady MNV Bratislava -okolie zo dňa 3.6.1958 vyplýva, že podľa § 2 ods. 1 zákona č. 2/1958 Zb. SNR a na základe rozhodnutia odboru poľnohospodárstva a lesného hospodárstva rady MNV Bratislava - okolie č. 7308/1958, nehnuteľnosti vedené pre katastrálne územie R. N. v pozemnoknižnej vložke č. XX ako parcely č. XXXX, Č.. XXXX, Č.. XXXX, Č.. XXXX/X (spolu vo výmere 39,7000 ha), odovzdáva Lesné spoločenstvo L. a spol., R. N. Krajskej správe lesov v Bratislave.

18.3. Po skončení druhej svetovej vojny W.. A. T. (dňa 9.11.1946) pozval dotknuté subjekty (bez presného označenia) na rokovanie o dokončení právnych vzťahov k nehnuteľnostiam „na žiadosť viacerých zmluvných vlastníkov lesnej pôdy, ktorá bola z G. bystrického

revíru od bývalého majiteľa skrátеныm pridelovacím riadením odkúpená a dodnes pozemnoknižne nie usporiadaná“ s cieľom pozemnoknižničného usporiadania nárokov nových majiteľov pri usporiadaní tých krívd, ktoré sa počas bývalého režimu na úkor oprávnených smluvných stránok stali. Výsledok tohto rokovania nie je známy.

18.4. Štátny pozemkový úrad v Bratislave podaním zo dňa 18.10.1943, č. XX.XXX/XX-L., Centrálnej správe veľkostatkov L. G. oznámil, že v prílohe vrátil kúpnu zmluvu zo dňa 2.9.1943, ktorou predáva L. G., S. S. Z., lesné nehnuteľnosti v katastrálnom území R. N. vo výmere 239 katastrálnych jutár 946 štvorcových siah za 201.198,50 Ks Lesnému spoločenstvu v Lamači, opatrenú schvaľovacou doložkou (kúpnu zmluvu zo dňa 2.9.1943).

18.5. Štátny pozemkový úrad v Bratislave listom zo dňa 20.9.1944, č. XXXX/XX-L., doručil Okresnému súdu v Bratislave dňa 30.9.1944 žiadosť Slovenského štátu, zastúpeného Štátnym pozemkovým úradom v Bratislave, proti Š.H. L. a spol., obyvatelia v R. N., o uvedenie držby nehnuteľností zapísaných v pozemnoknižnej vložke č. XX pre katastrálne územie R. N. ako parcely č. XXXX/X, Č.. XXXX/X, Č.. XXXX/X, Č.. XXXX/X, Č.. XXXX/X, Č.. XXXX; konanie zostalo na súde vedené pod sp. zn. Nc VIII 20/44.

19.1. Po zopakovaní a doplnení dokazovania dospel odvolací súd k záveru, že žaloba žalobcov je dôvodná, preto bolo potrebné rozhodnutie súdu prvej inštancie zmeniť (§ 388 C.s.p.). Nebolo pochyb, a to ani v konaní pred súdom prvej inštancie, že naliehavý právny záujem na určení vlastníctva je daný, keďže na listoch vlastníctva vedených Okresným úradom v Bratislave, odbor katastrálny, pre okres Bratislava L., P.: N.-O.. Č.. R. N., G.. Ú.. R. N. na U. Č.. XXXX a č. 3904 (parcely registra „E“) je zaznamenané duplicitné vlastníctvo a len rozhodnutie súdu je listinou, na základe ktorej môže byť dosiahnutá zmena vlastníctva. Žalobcovia boli zapísaní ako spoluvlastníci sporných pozemkov na základe osvedčenia formou notárskej zápisnice spísanej notárom M.. O. dňa 9.4.1993, sp. zn. N 44/93 Nz 42/93, v znení notárskej zápisnice napísanej dňa 10.1.1994, sp. zn. N 8/94 Nz 8/94. Žalobcovia tvrdili, že vlastníctvo sporných nehnuteľností nadobudli ich právní predchodcovia (Lesné pozemkové spoločenstvo L. a spol.) na základe kúpnopredajnej zmluvy uzavretej dňa 16.1.1942 s predávajúcim L. G., pričom pozemnoknižný zápis nebol vykonaný. V konaní nebola predložená ani samotná kúpnopredajná zmluva. V konaní nebolo sporné, že zakladajúcimi členmi družstva spolu s manželkami boli Š. L., V. R., M. U., Š. O., M.Á. O., M.. M. G. V. Z. A.. V konaní nebolo sporné, že nehnuteľnosti, ktoré sú predmetom tohto sporu, boli vedené v pozemnoknižnej vložke č. XX pre katastrálne územie R. N., boli vytvorené geometrickým (polohopisným) plánom L.. V. D. Č.. XXX/XXXX a tam vedené ako nový stav v prospech vlastníka Družstvo L. a spol. v snáške XX. Sporné nehnuteľnosti tam uvedené v časti pôvodný stav boli vo výlučnom vlastníctve B. L.Í. G., S. S. Z.. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že Lesné pozemkové spoločenstvo L. a spol. od roku 1933 užívalo časť nehnuteľností vo vlastníctve B. L. G. vedených v pozemnoknižnej vložke č. XX pre katastrálne územie R. N., tieto mali záujem získať do svojho vlastníctva a za týmto účelom aj splácali kúpnu cenu v rokoch 1933 až 1937 (dňa 4.9.1934, 4.10.1934, 10.1.1933, 12.9.1934 a posledná splátka dňa 16.10.1937), dňa 16.10.1937 im nehnuteľnosti aj boli odovzdané do vlastníctva a užívania, ako to vyplýva z potvrdenia advokáta W.. A. T.N.. Od 16.10.1937 Lesné pozemkové spoločenstvo L. a spol. a jeho členovia nehnuteľnosti užívali ako svoje vlastníctvo. Uvedené družstvo zaniklo podľa zákona č. 2/1958 Sb. n. SNR (§ 1 písm. a/) a jeho vlastníctvo prešlo do podielového spoluvlastníctva jeho členov v súlade s § 9 ods. 1 (Š. L., V. R., M. U., Š. O., M.Á. O., M.. M. G. V. Z. A.) s tým, že podiely boli rovnaké.

19.2. Presné vymedzenie nehnuteľností vo vlastníctve B. L. G. vedených v pozemnoknižnej vložke č. 26 pre katastrálne územie Záhorská Bystrica mal určiť L.. V. D., a tak sa aj stalo v geometrickom (polohopisnom) pláne č. XXX/XXXX vyhotovenom v januári 1938. Z tohto majetku v prospech Družstva L. a spol. bola vymedzená (v snáške č. XX.) časť nehnuteľností nesúca označenie parciel č. XXXX/X-U. S. S. XX C. XX Á. XX O.X, Č.. XXXX/X-U. S. S. XX Á. XX O.X, Č.. XXXX/X-U. S. S. XX Á. XX O.X, Č.. XXXX/X-U. S. S. O. XX C. XX Á. XX O.X, Č.. XXXX-F. S. S. XX Á. XX m2 (spolu 41 ha 01 á 48 m2). Z listu Ministerstva zemědělství zo dňa 10.7.1937, VEC: Velkostatek Stupava - označení kupcu, č.j. XXX.XXX/XX-L.-XX, adresovaného Roľníckemu lesnému družstvu v R. N. k rukám V. R., jedného zo zakladateľov, vyplýva, že družstvo založené právnymi predchodcami žalovaných bolo označené za kupca veľkostatku. Nehnuteľnosť ešte nebola presne označená parcelnými číslami podľa pozemkovej knihy, ale číslami lesných oddielov, určených pre hospodárenie v lese. Jednotlivé lesné diely a ich rozdelenie spracoval a zakreslil F. H., úradne autorizovaný civilný geometer. Ako je uvedené vyššie (bod 17.25.), Družstvu L. a spol. patrili diely č. 42, 43, 44, v lokalite Františkov dvor (T., T.). Aj záznam napísaný dňa 8.10.1937 v kancelárii W.. A. T. v Bratislave v záležitosti odovzdania do držby a úžitku lesa z revíru R. N., za prítomnosti L.. V. D., potvrdzuje uvedenie do vlastníctva, užívania a držby.

Odvoláva sa na dáta poskytnuté geometrom L.. V. D. [spracovateľom geometrického (polohopisného) plánu č. XXX/XXXX].

19.3. Členovia družstva L. a spol. sa o dané nehnuteľnosti fyzicky starali ako riadni hospodári, zalesňovali ich, hospodárili na nich, od roku 1933 ich mali v oprávnenej držbe a od roku 1937 aj v presvedčení, že sú ich vlastníkmi; nikdy im neboli vyňaté z fyzickej moci (do nadobudnutia účinnosti zákona č. 2/1958 Sb. n. SNR), nikdy neboli vyňaté z vlastníctva Družstva L. a spol., a po nadobudnutí účinnosti zákona č. 2/1958 Sb. n. SNR z vlastníctva jeho členov, po odovzdaní lesov krajskej správe lesov prijímali poskytnutú náhradu v dreve, riadili sa pokynmi štátnych orgánov. Nebolo preukázané, žeby si niekto iný a kto presne, z akého dôvodu, na vlastníctvo k daným nehnuteľnostiam robil nárok od roku 1937 do roku 1942 (do vzniku Lesného spoločenstva Lamač, resp. do 2.9.1943, kedy bola uzavretá kúpna zmluva, od ktorej Lesné spoločenstvo Lamač odvíjalo vlastnícke právo k sporným pozemkom, čo bolo predmetom konania tunajšieho súdu pod sp. zn. 15 Co 252/2017), gróf L. G. nespochybňoval vlastníctvo Družstva L. a spol., a neboli ani len tvrdené, a už vôbec nie preukázané také skutočnosti, ktoré by vlastníctvo, oprávnenú držbu, spochybňovali, vylučovali; žeby spôsobom dovoleným obyčajovým právom (do 31.12.1950) a od 1.1.1951 Občianskym zákonníkom Družstvo L. a spol., jeho členovia, boli pozbavení vlastníctva, oprávnenej, dobromyseľnej, držby.

19.4. Po nadobudnutí účinnosti zákona č. 2/1958 Sb. n. SNR mala na neurčito v oprávnenej držbe tieto nehnuteľnosti Krajská správa lesov, vlastníci lesov dostávali po dobu 10 rokov od nadobudnutia účinnosti zákona náhradu v dreve. V dobe presahujúcej 10 rokov náhrada nebola poskytovaná (len) z dôvodu, že sa nikto z vlastníkov lesa z dôvodov sociálnych o poberanie náhrady neprihlásil.

19.5. Nehnuteľnosti označené ako parcely č. XXXX/X-U. S. S. XX C. XX Á. XX O.X, Č.. XXXX/X-U. S. S. XX Á. XX O.X, Č.. XXXX/X-U. S. S. XX Á. XX O.X, Č.. XXXX/X-U. S. S. XX C. XX Á. XX O.X, Č.. XXXX-F. vo výmere 98 á 80 m², odovzdalo Družstvo L. a spol. R. N. Krajskej správe lesov rozhodnutím Odboru poľnohospodárstva a lesného hospodárstva Rady Okresného národného výboru Bratislava-okolie v Bratislave zo dňa 29.5.1958, č. 7308/58, následne náhradu v dreve po dobu 10 rokov poberali členovia Družstva Ivák a spol. (členovia zrušeného družstva podľa zákona č. 2/1958 Sb. n. SNR).

19.6. Kúpnu zmluvu o nadobudnutí daných nehnuteľností do vlastníctva Družstva L. a spol. právni nástupcovia členov Družstva L. a spol. (žalobcovia) nepredložili, nepredložili vkladné povolenie, neboli zapísaní do pozemnoknižnej vložky č. 26 pre katastrálne územie R. N.. K otázke vlastníctva, ktoré nebolo zapísané do pozemkovej knihy, hoci sa nadobúdateľ už ujal držby nehnuteľnosti a poberá z nej úžitky, odvolací súd opätovne odkazuje na obyčajové právo platné na Slovensku do 31.12.1950 (v písomnej podobe Nástin súkromného práva platného na Slovensku a v Podkarpatskej Rusi; § 21). Súdna prax značne prelomila prísne následky nezapísania vlastníctva do pozemkovoknižnej sústavy k dobru nabyvateľa práva mimo pozemkovej knihy so zreteľom na to, že takéto nabývania práv mimo pozemkovej knihy sú dosť časté. Ten, kto na nehnuteľnosť mimo pozemkovej knihy platne nadobudol právny titul a ujal sa aj skutočnej držby nehnuteľnosti, bol účastným ochrany proti tomu, na koho bola nehnuteľnosť aj neskôr prevedená. Základnou zásadou bolo, že právo vlastníka na nehnuteľnosť bolo možné do pozemkovej knihy vpísať spravidla len na základe vkladného povolenia pozemkovoknižného vlastníka. Z tejto zásady existovali výnimky, citujúc: (...) skutočný držiteľ nehnuteľnosti žiadať môže, aby ho (bez vkladného povolenia) vpísali za vlastníka, predpokladajúc, že on v zákone upraveným vhodným spôsobom (listinami alebo obecným vysvedčením) preukáže súvis medzi ním a pozemkovoknižným vlastníkom, totiž preukáže, akým spôsobom došla nehnuteľnosť k nemu z pozemnoknižného vlastníka. Popri tom v istých prípadoch je potrebná aj dlhšia (2-12 ročná) doba držby, dosvedčená obecným vysvedčením. (...) Hlavné prípady, v ktorých skutočný držiteľ žiadať môže, aby bol vpísaný do pozemkovej knihy za vlastníka, bolo „jestli sám držiteľ dokáže listinou, pochádzajúcou od posledného pozemnoknižného vlastníka, áčkoľvek nespôsobilou k pozemnoknižnému vpisu, že vlastník nehnuteľnosti na neho previedol a vysvedčením miestneho úradu osvedčí, že je v skutočnej držbe nehnuteľnosti (v prípade opravy dotyčne jednotlivých nehnuteľností aspoň od dvoch rokov).“ Právni predchodcovia žalobcov v súlade s vyššie citovanými ustanoveniami žiadali o pozemnoknižné prevedenie vlastníckeho práva listom zo dňa 15.12.1945. Z textu listu je nesporné, že nehnuteľnosť - les považujú za svoje vlastníctvo, ktoré užívajú (majú v úžitku) a žiadajú už len o pozemnoknižné prevedenie zápisu. Je tiež nesporné, že právni predchodcovia žalobcov spĺňali podmienky požadované pre zápis vlastníckeho práva, všetky tieto atribúty vlastníckeho práva realizovali.

19.7. Žalobcovia v žalobe trvali na oprávnenosti nadobudnutia nehnuteľností ich právnymi predchodcami, na dobromyseľnej držbe nehnuteľností (pokojnej, nerušenej), na nadobudnutí vlastníckeho práva vydržaním. Dobromyseľnosti v tom, že im, ich právnym predchodcom, nehnuteľnosti

patrili, patria, že boli ich vlastníkmi, oprávnenými užívateľmi, svedčí už chovanie vlastníka nehnuteľností grófa Ľudovíta Károlyiho, ktorý im nehnuteľnosti do roku 1937 dovolil a umožnil užívať, v roku 1937 po zaplatení poslednej splátky kúpnej ceny im nehnuteľnosti odovzdal do úžitku a vlastníctva; nehnuteľnosti im odovzdal vlastník, do vlastníctva. Ako je uvedené v bode 18.3. tohto rozsudku po skončení druhej svetovej vojny Dr. Pavel Fábry (dňa 9.11.1946) pozval dotknuté subjekty (bez presného označenia) na rokovanie o dokončení právnych vzťahov k nehnuteľnostiam „na žiadosť viacerých zmluvných vlastníkov lesnej pôdy, ktorá bola z G. bystrického revíru od bývalého majiteľa skrátеныm prideľovacím riadením odkúpená a dodnes pozemnoknižne nie usporiadaná, s cieľom pozemnoknižničného usporiadania nárokov nových majiteľov pri usporiadaní tých krív, ktoré sa počas bývalého režimu na úkor oprávnených smluvných stránok stali“. Hoci nie je preukázaný výsledok tohto rokovania a osobitne, žeby vzťah k nehnuteľnostiam, ktoré sú predmetom tohto sporu, boli riešené inak ako v roku 1937, dobromyseľnosť nadobudnutia vlastníctva, užívania, daných nehnuteľností W. L.G. V. Z. D. V. W. A. T., R. B. Ľudovíta Károlyiho. Nespochybňoval ho ani Štátny pozemkový úrad v Bratislave počas druhej svetovej vojny, keď určil „nového“ vlastníka daných nehnuteľností, po predchádzajúcom zrušení rozhodnutí rozhodujúcich pre dovtedajšie nadobudnutie vlastníctva a užívania, ani Okresný súd v Bratislave v exekučnom konaní v roku 1944 (Nc VIII 20/44), a ako bolo preukázané v konaní tunajšieho súdu sp. zn. 15 Co 252/2017, ani Lesné spoločenstvo Lamač, ktoré malo byť právnym nástupcom (bolo určené za právneho nástupcu), o. i., aj Družstva L. a spol. R. N.. Nespochybňovali to ani štátne orgány po druhej svetovej vojne (Okresný národný výbor Bratislava-okolie v Bratislave, Krajská správa lesov Bratislava, Správa lesného hospodárstva v Bratislave, Krajský národný výbor, Lesný závod Bratislava).

19.9. Dobromyseľnosť užívania, nadobudnutia, označených nehnuteľností Družstvom L. a spol., resp. jeho členmi, mohla byť spochybnená v roku 1942 po vzniku Lesného spoločenstva Lamač, po uzavretí kúpnej zmluvy dňa 2.9.1943, po následnej výzve na odovzdanie nehnuteľností Lesnému spoločenstvu Lamač, v roku 1944 v dôsledku exekučného konania vedeného na Okresnom súde Bratislava pod sp.zn. Nc VIII 20/44. Podľa právneho názoru odvolacieho súdu, vysloveného v konaní tunajšieho súdu sp. zn. 15 Co 252/2017, táto (dobromyseľnosť u Družstva L. a spol. a jeho členov) bola obnovená s účinkami ex tunc v dôsledku dekrétu prezidenta republiky č. 5/1945 Sb. a jeho vykonávacích predpisov. Po roku 1945 (najskôr do roku 1990) už dobromyseľnosť nespochyboval nikto.

20.1. Odvolatelia v odvolaní poukázali na to, že zásadnou námietkou, majúcou za následok nevyhovenie ich žalobe bolo nezapísanie vlastníctva ich právnych predchodcov do pozemkovej knihy. K intabulačnému princípu odvolatelia uviedli, že tento poznal výnimky a k nadobudnutiu vlastníctva v prospech ich právnych predchodcov mohlo dôjsť aj bez zápisu do pozemnoknižnej vložky. Odvolací súd v tejto súvislosti uvádza, že do 1.1.1951 sa súkromnoprávne vzťahy na území Slovenska riadili obyčajovým právom, obsiahnutým v Nástine súkromného práva platného na Slovensku a Podkarpatskej Rusi, zostaveným profesorom M. S.Í. T., M. V. A. R. V zmysle obsahu uvedeného záväzok je taký právny pomer, podľa ktorého jedna strana (veriteľ) požadovať môže od druhej strany (od dlžníka) nejaké plnenie (aby niečo konal alebo nekonal). Záväzok spojuje v jednom slove, v jednom pojme, pohľadávku veriteľa a dlh dlžníka. O poskytnutie veci ide, keď je dlžník povinný odovzdať (do držby, prepustiť, dať vec do vlastníctva) veriteľovi niektorú (hnuťelnú alebo nehnuteľnú) vec. U nehnuteľností zapísaných do pozemkovej knihy táto povinnosť sa vzťahovala na to, aby dlžník dal veriteľovi listinu obsahujúcu prejav spôsobilý ku vkladu vlastníckeho práva (vkladné povolenie). Podľa § 31 písm. a/ na platnosť zmluvy sa vyžadovalo 1/ aby zmluvné strany boli schopné konať; 2/ aby splnenie zmluvy bolo fyzicky možné a podľa práva dovolené; 3/ aby dohodnutie sa strán (úmluva) bolo vážne, voľné a omylu prosté; 4/ aby sa zmluva v náležitej forme stala. Ak zmluva postrádala niektorú náležitosť, bola neplatnou. Vlastnícke práva k nehnuteľnostiam sa nadobúdali zápisom (vkladom, intabuláciou) do pozemkovej knihy. Na nehnuteľnosť vpísanú do pozemkovej knihy (knihovanú) právo vlastníctva (tiež aj iné vecné právo na takúto nehnuteľnosť) bolo možné spravidla nadobudnúť len vpísom do pozemkovej knihy (§ 18). V prípade, že nehnuteľnosť nebola zapísaná do pozemkovej knihy, ale tam mala byť, bolo možné žiadať vpísanie nehnuteľnosti do pozemkovej knihy dodatočnou lokalizáciou. Dokiaľ sa to nestalo: právo vlastníctva na nehnuteľnosť nevpísaním do pozemkovej knihy (a spravidla aj iné vecné právo) práve tak musí byť nabyvané, ako na vec hnuťelnú (§ 18 ods. 1). K prevodu vlastníctva na hnuťelnú vec bolo potrebné (§ 17 ods. 1), aby sa „tri okolnosti sišly: a) aby hnuťelná vec nabyvateľovi práva bola odovzdaná, b) aby mu bola ako vlastníctvo odovzdaná a konečne c) aby mu ju vlastník odovzdal.“ Zo zásady, že vlastníkom nehnuteľnosti zapísanej do pozemkovej knihy mohol byť len ten, kto bol v pozemkovej knihe ako vlastník uvedený, boli dve výnimky 1./ dedenie, 2./ vydržanie (§ 20 ods. 2). Právo vlastníctva nehnuteľnosti

bez vpisu do pozemkovej knihy, aj proti vlastníkovi vpísanému do pozemkovej knihy, nadobudne ten, kto nehnuteľnosť za 32 rokov ako svoju pokojne mal v držbe. Teda má vo svojej držbe, vo svojom mene, nerušené, nie je obmyselný (obmyselný bol ten, kto od začiatku svojej držby vedel, že nehnuteľnosť nadobudol bezprávne). Vydržacia doba uplynúvšia u predchodcu v držbe, počítala sa aj k dobru nástupcu v držbe. K dobru vydržiteľa počítala sa aj tá doba, po ktorú nehnuteľnosť bola síce v moci iného, ale v mene vydržiteľa (napr. dali ju do árendy).

20.2. Právni predchodcovia žalobcov vlastníctvo k sporným nehnuteľnostiam nadobudli aj bez zápisu do pozemknoknižnej vložky (viď odôvodnenie tohto rozhodnutia v bode 19.).

21.1. Odvolatelia vytykali súdu prvej inštancie, že sa vôbec nevysporiadal s ich námietkou vydržania, iba skonštatoval, že členovia žalobcu nenadobudli pozemky ani vydržaním, keď neboli dobromyseľní v tom, že im právo patrí. Podľa obyčajového práva platného na Slovensku do 31.12.1950 vlastnícke právo k nehnuteľnosti vydržaním mohol nadobudnúť ten, kto ju držal vo svojom mene pokojne, nerušené, nebol obmyselný (obmyselný bol ten, kto od začiatku svojej držby vedel, že nehnuteľnosť nadobudol bezprávne), v trvaní 32 rokov. Vydržacia doba u predchodcu v držbe sa počítala aj k dobru nástupcu v držbe, k dobru vydržiteľa sa počítala aj tá doba, po ktorú nehnuteľnosť bola síce v moci iného, ale v mene vydržiteľa (napr. bola daná do árendy).

21.2. Družstvo L. a spol. R.Á. N. a jeho siedmi členovia od 16.10.1937, kedy zaplatili poslednú splátku kúpnej ceny a kedy im boli nehnuteľnosti odovzdané do užívania a vlastníctva, tieto užívali pokojne, nerušené, s vedomím nadobudnutia nehnuteľností podľa práva (neboli obmyselní) a za účelom ich zapísania do pozemkovej knihy ako vlastníkov vykonávali úkony (žiadali o uzavretie kúpnej zmluvy). Výsledky vykonaného dokazovania pre to, že sa tak nestalo, odôvodňujú len roky II. svetovej vojny.

21.3. Pokojné, nerušené, užívanie nehnuteľností Družstvom L. a spol. bolo nepochybne narušené najskôr od vzniku Lesného spoločenstva Lamač (po 29.8.1942), uzavretím kúpnej zmluvy dňa 2.9.1943, Štátnym pozemkovým úradom a Okresným súdom Bratislava, keď v roku 1944 vyzývali Družstvo L. a spol. na vydanie nehnuteľností Lesnému spoločenstvu Lamač (ako bolo preukázané v konaní tunajšieho súdu sp. zn. 15 Co 252/2017). Podľa právneho názoru odvolacieho súdu (vysloveného aj v konaní sp. zn. 15 Co 252/2017) ale pokojná, nerušená držba (bez prerušenia fyzická držba) daných nehnuteľností Družstvom L. a spol. bola obnovená s účinkami ex tunc ku dňu 29.8.1942

v dôsledku právnych zmien uskutočnených dekrétom prezidenta republiky č. 5/1945 Sb. a jeho vykonávacích predpisov (zákon č. 128/1946 Sb., vyhláška č. 19/1947 Ú. l.). Po tomto naďalej pokojná, neprerušovaná, dobromyseľná držba nehnuteľností Družstvom

Ivák a spol. pokračovala ďalej, od zrušenia Družstva Ivák a spol. zákonom č. 2/1958 Sb. n. SNR, jeho členmi ako podielovými spoluvlastníkmi nehnuteľností. Vlastníci nehnuteľností pokojnú, nerušenú, neprerušovanú, dobromyseľnú držbu nestratili ani zákonom č. 2/1958 Sb. n. SNR, keď v jeho súlade odovzdali nehnuteľnosti (len) do užívania krajskej správe lesov; vlastníctvo nestratili (odovzdali do árendy, do užívania rešpektujúc zákon).

21.4. Podľa obyčajového práva potom uplynutím vydržacej doby právni predchodcovia žalobcov by nadobudli vlastnícke právo k označeným nehnuteľnostiam dňa 16.10.1969 (16.10.1937 + 32 rokov).

21.5. Aj podľa zákona č. 141/1950 Sb. (Občiansky zákonník) účinný od 1.1.1951 bolo možné nadobudnúť vlastnícke právo k nehnuteľnostiam (ak nešlo o nescudziteľnú nehnuteľnosť, ktorá bola v socialistickom vlastníctve) vydržaním za predpokladu, že držiteľ ju držal oprávnené a nepretržite 10 rokov; držiteľ si mohol započítať vydržaciú dobu svojho predchodcu, ak predchodca bol oprávnený držiteľ. Dobromyseľný bol ten držiteľ, ktorý so zreteľom na všetky okolnosti bol presvedčený v tom, že mu vec alebo právo patria;

v pochybnostiach sa predpokladalo, že držba bola oprávnená. Lehota, ktorá začala bežať pred 1.1.1951, sa skončila, ak Občiansky zákonník určoval kratšiu lehotu, najneskôr uplynutím tejto kratšej lehoty, počítanej odo dňa 1.1.1951; ak určoval dlhšiu lehotu, uplynutím tejto dlhšej lehoty počítanej odo dňa, keď lehota začala bežať. To isté platilo o vydržacej a premlčacej dobe (§ 566 ods. 1, ods. 2). Členovia zrušeného Družstva L. a spol. teda aj podľa tohto Občianskeho zákonníka požívali ochranu v možnosti nadobudnúť vlastnícke právo k nehnuteľnostiam vydržaním (nehnuteľnosti, ktoré sú predmetom tohto sporu, neboli nescudziteľné nehnuteľnosti). Podľa Občianskeho zákonníka (zákon č. 141/1950 Sb.) tak vydržacia doba uplynula 1.1.1961 (1.1.1951 + 10 rokov). Do 1.1.1961 nikto nespochybňoval dobromyseľnosť členov zrušeného Družstva L. a spol. v tom, že im označené nehnuteľnosti patria, nikto nenarúšal ich pokojnú, nerušenú, neprerušovanú držbu nehnuteľností (do rozhodnutia č. 7308/58 fyzickú držbu nehnuteľností, od daného rozhodnutia v užívaní lesov).

21.6. Občiansky zákonník (zákon č. 40/1964 Zb. účinný od 1.4.1964) už neupravoval možnosť nadobudnúť vlastnícke právo k nehnuteľnostiam vydržaním. Možnosť nadobudnutia vlastníckeho práva

vydržaním bola opätovne zavedená do právneho poriadku Slovenskej republiky až novelou Občianskeho zákonníka vykonanou zákonom č. 131/1982 Zb. s účinnosťou od 1.4.1983. Oprávnený držiteľ sa stal vlastníkom veci, ak ju mal nepretržite v držbe po dobu 3 rokov ak išlo o hnutelnosť, a po dobu 10 rokov ak išlo o nehnuteľnosť (§ 135a ods. 1, ods. 3). Takto nebolo možné nadobudnúť vlastníctvo k veciam, ktoré nemohli byť predmetom vlastníctva, alebo k veciam, ktoré mohli byť vo vlastníctve štátu alebo zákonom určených právnických osôb. Do tejto doby sa započítala aj doba, po ktorú mal vec v oprávnenej držbe právny predchodca (§ 135a ods. 4). Držiteľom bol ten, kto s vecou nakladal ako s vlastnou alebo kto vykonával právo pre seba (§ 132a ods. 1, ods. 2). Ak bol držiteľ so zreteľom na všetky okolnosti dobromyseľný o tom, že mu vec alebo právo patrí, bol držiteľom oprávneným. Podľa § 854 Občianskeho zákonníka pokiaľ ďalej nie je uvedené inak, spravujú sa ustanoveniami tohto zákona aj právne vzťahy vzniknuté pred 1.4.1964; vznik týchto právnych vzťahov, ako aj nároky z nich vzniknuté pred 1.4.1964 sa posudzujú podľa doterajších predpisov. Podľa § 865 ods. 3 Občianskeho zákonníka do času uvedeného v ustanovení § 135a v znení zákona č. 131/1982 Zb. sa započíta aj čas, po ktorý občan alebo jeho právny predchodca mal vec nepretržite v držbe (§ 135a ods. 1) alebo nepretržite vykonával právo zodpovedajúce vecnému bremenu (§ 135a ods. 2) pred 1.4.1983; tento čas sa však neskončí skôr než uplynutím jedného roka od tohto dňa. Z uvedeného možno vyvodíť, že v prípade, ak by aj vydržacia doba neuplynula dňa 1.1.1961 (pred nadobudnutím účinnosti zákona č. 40/1964 Zb.), potom žalobcovia, ich právni predchodcovia, nadobudli vlastnícke právo k označeným nehnuteľnostiam dňa 1.4.1984 (1.4.1983 + jeden rok). Najneskôr v uvedený deň by sa tak stali žalobcovia, resp. ich právni predchodcovia, podieloví spoluvlastníci nehnuteľností vyčlenených z majetku B. L. G. vedeného pre katastrálne územie R. N. v pozemkovníkovej vložke č. XX geometrickým (polohopisným) plánom L.. V. D. Č.. XXX/XXXX ako parcely č. XXXX/X, Č.. XXXX/X (okrem ďalších, ktoré nie sú predmetom tohto konania). Ako je ale uvedené v predchádzajúcich odsekoch, podielovými spoluvlastníkmi nehnuteľností na základe vydržania sa stali už 1.1.1961.

22.1. Odvolatelia ďalej namietali, že tvrdenie súdu prvej inštancie, že pozemky, ktoré B. L. G. predal novým majiteľom, ktorí neboli zapísaní do pozemkovej knihy, mali byť skonfiškované na základe nariadenia Slovenskej národnej rady č. 104/1945 Zb., sa nezakladá na pravde. Poukázali na to, že pozemky uvedené v prílohách Hospodárskej zmluvy o prevode správy národného majetku č. A.-XXXX/XXXX-XXX, boli v rámci uplatnených reštitučných nárokov vydané Obvodným úradom Bratislava IV novým majiteľom, medziiným aj družstvu O., družstvu N. a Spolku bývalých urbarialistov, ktoré sú súčasťou žalobcu. Odvolací súd uvádza, že v konaní nebol predložený žiadny dôkaz svedčiaci o tom, že sporné pozemky boli predmetom konfiškácie, dokazovanie vykonané v konaní pred odvolacím súdom toto tvrdenie, podľa názoru odvolacieho súdu, vyvracia. V tejto súvislosti odvolací súd opätovne poukazuje na konanie tunajšieho súdu sp. zn. 15 Co 252/2017, v ktorom sa žalobcovia Lesné spoločenstvo majiteľov urbáru a lesnej spoločnosti Bratislava-Lamač, p.s. a jeho jednotliví členovia domáhali voči žalovaným (v tomto konaní v postavení žalobcov) určenia, že žalovaní nie sú oprávnené zapísané ako podieloví spoluvlastníci, okrem iného, aj nehnuteľností, ktoré sú predmetom tohto konania ako aj určenia, že žalobcovia sa najneskôr ku dňu 1.1.1951 stali vlastníkmi dotknutých nehnuteľností. V uvedenom konaní vykonal odvolací súd rozsiahle dokazovanie, ktorým taktiež nebolo preukázané, že sporné pozemky boli predmetom konfiškácie na základe nariadenia SNR č. 104/1945 Zb. Zároveň odvolací súd poukazuje na to, že tvrdenie odvolateľov v odvolaní, podľa ktorého pozemky, ktoré sú uvedené v prílohách Hospodárskej zmluvy o prevode správy národného majetku č. A.-XXXX/XXXX-XXX, boli v rámci uplatnených reštitučných nárokov vydané Obvodným úradom Bratislava IV novým majiteľom, medziiným aj družstvu Malinovský, družstvu Bilačič a Spolku bývalých urbarialistov, ktoré sú súčasťou žalobcu, nebolo žalovaným žiadnym spôsobom spochybnené, resp. rozporované.

22.2. Odvolatelia v odvolaní správne poukázali na to, že v Hospodárskej zmluve č. A.-XXXX/XXXX-XXX (č. l. 81 a nasl.) parcela č. 7010/3, ktorá je predmetom sporu, nie je uvedená, z čoho vyplýva záver, že žalovaný nemohol nadobudnúť vlastníctvo k parcele č. XXXX/X na základe uvedenej hospodárskej zmluvy. Odvolatelia ďalej v odvolaní poukázali na to, že pôvodná parcela č. XXXX bola Geometrickým plánom č. XXX/XX rozdelená na 7 dielov, ktoré boli v rámci reštitúcií vydané vlastníkom - pôvodne urbárom, družstvám, dnes pozemkovým spoločenstvám, ktorých právni predchodcovia si tieto nehnuteľnosti kúpili od B. G., zároveň uviedli, že parcela č. XXXX/X bola vydaná, spolu s ďalšími parcelami, členom bývalého Roľníckeho lesného družstva O., ktoré je súčasťou žalobcu (Dohoda o vydaní č. XXXX/XXX-XXXX) a parcela č. XXXX/X bola vydaná, spolu s ďalšími parcelami, členom Lesného spoločenstva v Lamač, a to Rozhodnutím Okresného úradu Bratislava IV č. XXX/XX- X/JOX Y. XXX/XX/PÚ-N.-X z 11.2.1999. Uvedené tvrdenia odvolateľov žalovaný nerozporoval. Aj z

uvedeného, podľa názoru odvolacieho súdu, vyplýva jednoznačný záver, že ani v prípade žalovaných nehnuteľností sa nemôže jednať o konfiškát.

23. Záverom odvolací súd považuje za potrebné poukázať na to, že žalovaný v konaní neprodukoval žiadne dôkazy, ktorými by spochybnil vlastníctvo právnych predchodcov žalobcov a ani dôkazy, ktorými by preukázal, že vlastníctvo sporných nehnuteľností prešlo na štát, kedy sa tak malo stať, akým spôsobom, resp. na akom právnom základe. Hospodárska zmluva č. A.-XXXX/XXXX-XXX, uzatvorená v roku 1988 medzi Obvodným národným výborom Bratislava IV ako odovzdávajúcou organizáciou a Západoslovenskými štátnymi lesmi Bratislava ako preberajúcou organizáciou, na základe ktorej bol žalovaný zapísaný ako vlastník sporných nehnuteľností (s výnimkou parcely č. XXXX/X, ktorá nie je uvedená v prílohe hospodárskej zmluvy, viď bod 22.2. odôvodnenia tohto rozhodnutia) je zmluvou o prevode správy štátneho majetku, ktorou došlo k zmene správcu štátneho majetku, nie je titulom svedčiacim o nadobudnutí vlastníctva sporných nehnuteľností.

24. Žalovaný vo vyjadrení k podaniu žalobcu, ktorým doplnil odvolanie proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie žiadal, aby odvolací súd neprihliadol na tvrdenia žalobcu uvedené v tomto podaní a dôkazy k nemu pripojené, s poukazom na ustanovenie § 366 C.s.p. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na to, že konanie v prejednávanej veci začalo ešte za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku a podľa § 470 ods. 2 veta druhá C.s.p. ak sa tento zákon použije na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona, okrem iných, aj o sudcovskej koncentrácii konania, ak by boli v neprospech strany. Z uvedených dôvodov odvolací súd prihliadol na tvrdenia žalobcov a vykonal dôkazy, uplatnené v odvolacom konaní aj po uplynutí odvolacej lehoty.

25. Odvolací súd zmenil aj výrok rozsudku súdu prvej inštancie o trovách konania a všetkým žalobcom, ktorí boli v konaní procesne plne úspešní a majú postavenie nerozlučných spoločníkov (§ 77 C.s.p.) spoločne a nerozdielne priznal nárok na náhradu trov prvoinštančného konania v rozsahu 100 %, v súlade s § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 a § 396 ods. 2 C.s.p.

26. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1, § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 C.s.p. tak, že všetkým žalobcom, ktorí boli v odvolacom konaní procesne plne úspešní a majú postavenie nerozlučných spoločníkov (§ 77 C.s.p.) spoločne a nerozdielne priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

27. Odvolací súd prijal rozhodnutie jednohlasne (§ 3 ods. 10 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1.5.2011; § 393 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

(1) Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

(2) Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 C.s.p.).

(1) Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

(2) Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

(1) Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

(2) Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

(1) Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

(2) Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C.s.p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 C.s.p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 C.s.p.).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C.s.p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C.s.p.).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C.s.p.).